

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

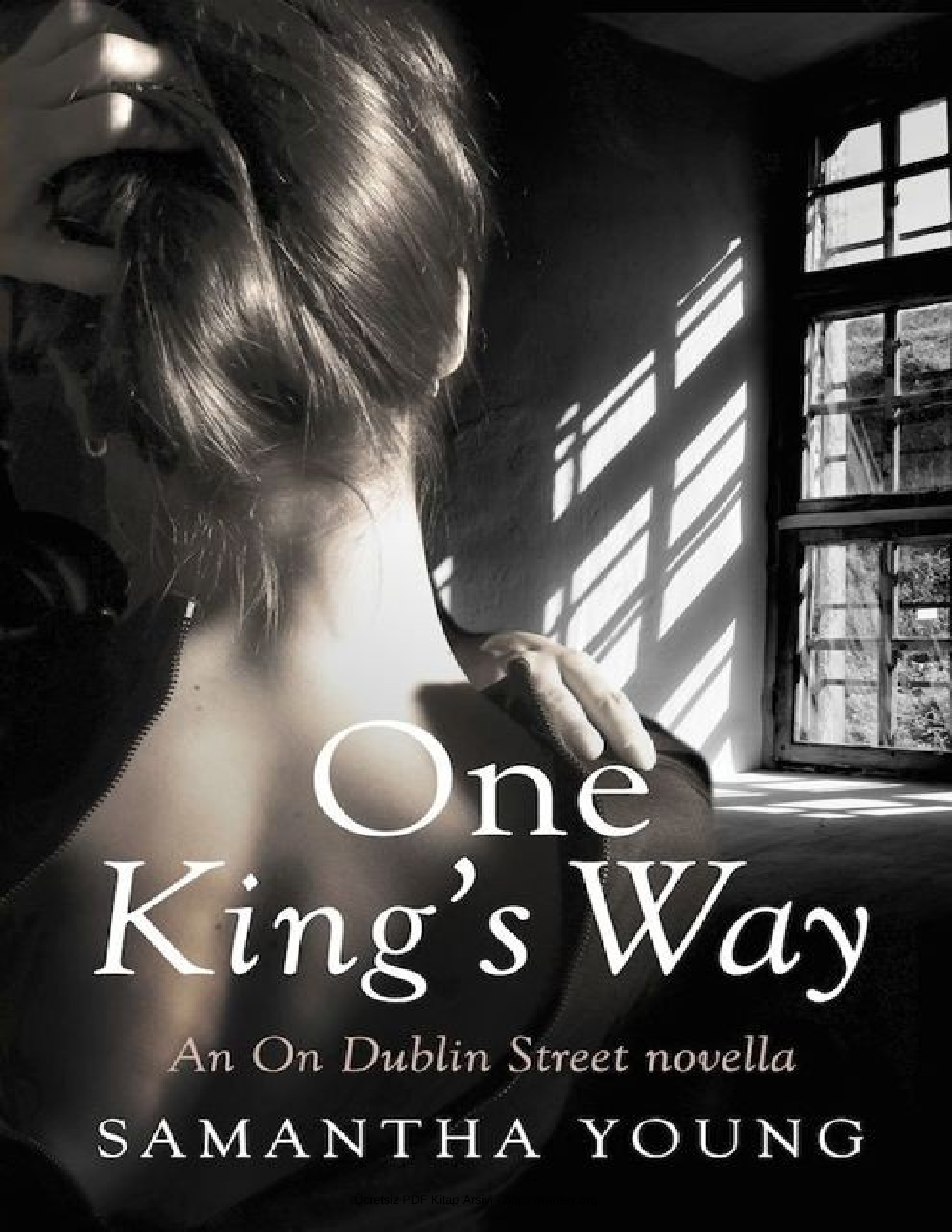
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A black and white photograph of a woman with long, dark hair, seen from the back and side. She is looking out a window. The lighting is dramatic, with strong shadows and highlights from the window. The window has a grid pattern. The overall mood is contemplative and artistic.

One King's Way

An On Dublin Street novella

SAMANTHA YOUNG

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Samantha Young, Stirlingshire, İskoçya'dan *New York Times*, *USA Today* ve *Wall Street Journal*'ın en çok satan yazarıdır. Uluslararası çok satan romanı *On Dublin Street* ile En İyi Yazar ve En İyi Romantizm dallarında Goodreads Choice Ödülü'ne aday gösterilmiştir.

Samantha Young'ı çevrimiçi ziyaret edin:

www.authorsamanthayoung.com
<https://twitter.com/AuthorSamYoung>

OceanofPDF.com

On Dublin Street serisi

Dublin Caddesi'nde

Londra Yolu'nda

Jamaica Lane'den

Önce India Place'den

Düşüş

İskoçya Sokağı'nın Yankıları

Nightingale Yolu'nda Ay Işığı

Castle Hill

Fountain Köprüsü One

King's Way'e kadar

Kahraman

OceanofPDF.com

One King's Way

Dublin Sokağında Bir Novella

Samantha Young

OceanofPDF.com

PIATKUS

İlk olarak ABD'de 2015 yılında InterMix, an imprint of Penguin Random House LLC tarafından yayımlandı İlk olarak İngiltere'de 2015 yılında Piatkus tarafından yayımlandı

Telif Hakkı © Samantha Young, 2015
Hero'dan alıntı © Samantha Young, 2015

Yazarın ahlaki hakkı ileri sürülmüştür.

Bu yayındaki tüm karakterler ve olaylar, açıkça kamu malı olanlar dışında, hayal ürünüdür ve yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının yazılı ön izni olmaksızın ve bu koşul da dahil olmak üzere benzer bir koşul sonraki alıcıya uygulanmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez ya da yayınlandığı biçimden başka bir cilt veya kapak biçiminde başka bir şekilde dağıtılamaz.

ISBN 978-0-349-41100-2

Piatkus An
imprint of
Little, Brown Kitap Grubu 50
Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ

Bir Hachette UK Şirketi www.hachette.co.uk

www.piatkus.co.uk

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Yazar Hakkında](#)

[On Dublin Street serisi Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif Hakkı İthafı](#)

Craig

[Yağ](#)

[mur](#)

Craig

Craig

Craig

Craig

Craig

Craig

Craig

Craig

[Yağ](#)

[mur](#)

[Yağ](#)

[mur](#)

[Yağ](#)

[mur](#)

[Yağ](#)

[mur](#)

[Yağ](#)

[mur](#)

[Yağ](#)

[mur](#)

[Yağ](#)

[mur](#)

[Yağ](#)

[mur](#)

Craig

[Hero'dan alıntı](#)

[OceanofPDF.com](#)

Amy, Georgia, Rachel ve Shelly için.

Bir okyanus bizi ayırabilir ... ama en gerçek dostlar arasında birazcık su nedir ki?

OceanofPDF.com

Craig

Horlama onu uyandırdı.

Aşındırıcı ses Craig'in bilinçaltına süzüldü ve onu uykusundan kopardı. Yatak odasının penceresinde asılı mor perdelerden süzülen zayıf ışığa karşı gözlerini kırıştırdı.

Bir dakika

bekle. Craig

gerildi.

Benim mor perdelerim yok.

Dün gecenin anısı yavaşça beyinde ön plana çıkmaya başladı.

Siktir, siktir, siktir, siktir, siktir.

Yanındaki horlayanı uyandırmaktan korktuğu için başını küçük adımlarla çeviren Craig, yastıkların üzerine yayılmış kızıl saçların arasından solgun bir yüzün çıktığını gördü. Burası onun yatak odası değildi. Burası . . .

Donna'nın yatak odası.

Hayır, bu doğru değildi.

Danielle "Bana Danni de."

Craig telaşsızca doğruldu, kasları gerginlikten kilitlenmişti, en ufak bir hareketin horlamanın kesilmesine ve o parlak mavi gözlerin açılmasına neden olacağından endişeleniyordu. Danielle "bana Danni de", Edinburgh şehir merkezinin kalbindeki George Caddesi'nde bulunan popüler bodrum barı Club 39'daki vardiyasını bitirene kadar buralarda takılmıştı. Beş yıldır orada tam zamanlı olarak barmenlik yapıyordu ve sırf onun tarafından servis edilmek için düzenli olarak bara gelen kadınlar vardı.

Bazıları onun tarafından *servis*

edilecek. Danni gibi.

Son birkaç haftadır bara geliyordu - her Perşembe gecesini, öğrenci gecesinde arkadaşlarıyla birlikte mutlaka. Mezuniyet sonrası öğrencisiydi. Ve çok güzeldi. Craig onu hayal kırıklığına uğratamazdı.

Ama sabahları buralarda takılmak?

Hayır. İkisi de bunun ne olduğunu

biliyordu.

Ya da en azından ikisi de sabah uyandığında adamın gitmiş olduğunu görecekli.

Kadının dün gece söz verdiği gibi gerçekten de sıradan biri olduğunu umarak yüzünü buruşturdu. Craig, tek gecelik ilişkinin kurallarından bihaber olabileceğini düşündüğü bir asla yatmazdı. Kadınların yüzde doksan dokuzunu doğru okurdu. Arada bir yüzde bir vardı ki, o da daha sonra kendisini bir piç gibi hissetmesine neden oluyordu.

Paramparça olmuştu ve horlayan adamdan uzakta kendi yatağını istiyordu, Danni'nin yatağından dikkatlice kayarak çıktı ve hızlı ve sessizce giyindi. Genellikle seksten sonra bir kadın uyuyana kadar bekler ve sonra giderdi ama dün gece her zamankinden daha yorgun olmalıydı çünkü o da uyuyakalmıştı.

Ucuz atlattık.

Dairenin koridorunda parmak uçlarında ilerliyordu ki sağındaki kapı açıldı. Taze yüzlü genç bir kadın yatak odasının kapısından ona bakarken olduğu yerde durdu.

Adamın yüzünde beliren geyik ifadesine gülümsedi. "Kalmak istersen sana kulak tıkacı verebilirim," diye fısıldadı.

Şakasına sırttı ve "Teşekkürler ama gitmem gerek" diye fısıldadı.

Başını salladı. "Merak etme, Danni gittiğin için kızmayacak."

"Bildiğim iyi oldu."

"Kendini terk etmeseydin seni dışarı atacaktı." Sırttı. "Bu doğru mu?"

"Oh evet." Oda arkadaşı da ona sırtarak karşılık verdi. "O benim kahramanım. Bu işte herhangi bir erkek fahişeden daha iyi." Kadın kapıyı adamın suratına kapattı ve Craig kendini eğlenmiş ve biraz da rahatlamış hissederek daireden çıktı.

* * *

"Korkunç bir hastalığa yakalanmadan önce kendine bir kız seç ve yuva kur Craig. Biliyorsun baban da benimle tanışana kadar aynıydı. Vajinası olan her şeyle yatarı."

La la la, la la la la.

"Oğlum, beni dinliyor musun?"

Hayır. Çünkü annenizin asla söylemesini istemediğiniz bazı kelimeler vardı ve vajina da bunlardan biriydi. Bu konuşma hiç olmamış gibi davranmak

buzdolabını açıp atıştırılmalık bir şeyler aramaya başladı.

Buzdolabı neredeyse boştu.

Craig kaşlarını çattı, kapıyı kapattı ve son kalan sütle ona bir fincan kahve hazırlayan annesine bakmak döndü. "Buzdolabı neden boş?"

Annesi içkisine şeker karıştırırken başını kaldırıp baktı. "Bana öyle bakma. Bugün alışveriş günüm olacaktı ama birinin yerine bakmam için beni işe çağırdılar. Akşam yemeği için Çin yemeği sipariş ettim. Yarın alışverişe gideceğim."

O sabah Danni'nin dairesinden kaçtıktan sonra kendi dairesine gitmiş ve öğleden sonraya kadar uyumuştı. Duş alıp giyinmiş, akşam yemeği için birkaç arkadaşıyla buluşmuş ve sonra işe giderken annesine uğrayıp onu kontrol etmişti.

"Yani iyi misin?"

"Ben iyiyim." Ona kahvesini uzattı ve mutfak masasına oturdu. Craig de onu takip etti. "Kızlar iyi mi?" İki kız kardeşinden söz ediyordu, Jeannie ve Maggie.

"İyi. İkisi de iyi gidiyor." Uzandı ve onun elini okşadı. "Artık o kadar endişelenmene gerek yok. Kızlar taşındığından beri işler kolaylaştı."

On yıl boyunca -on beş yaşındayken babası öldüğünden beri- evin erkeği Craig olmuştu. Bir iş bulup annesine maddi yardımda bulunabilmek için on altı yaşında okulu bırakmıştı. Kızlar da iş bulup yardım edebilecek yaşa gelene kadar evden taşınmamıştı. Şimdi Jeannie yirmi iki yaşında nişanlıydı ve nişanlısıyla birlikte yaşıyordu, Maggie ise Aberdeen'de üniversitenin ilk yılının ikinci dönemindeydi.

Bu, üzerindeki baskının bir nebze azaldığı anlamına geliyordu ama uzun zamandır onlar için hissettiği sorumluluğu ve sürekli endişeyi üzerinden atmak zordu.

"Peki sen gerçekten nasılsın anne?" Kahvesini yudumladı. "Mags gittiğinden beri mi?"

Gözlerinde bir hüznün kıvılcımı belirdi ve Craig bunu içinde hissetti. "Onu özledim. Çok sessiz." Geniş ve alaycı bir zorladı. "Bir kedi almayı düşünüyorum."

Ona bir sırıtış attı. Annesi. Kedi kadın. Nedense bunu hayal edemiyordu. "Daha sık gelmeye çalışacağım." Haftada bir kez bardaki vardiyasından önce kahve içmek için uğruyordu ve haftada birkaç kez de onunla telefonda konuşuyordu.

Belki de yeterli değildi.

"Sakın buna cüret etme," diye uyardı. "Sen yetişkin bir . Senin hayatına müdahale etmiyorum."

"Sen benim annemsin. Bu tam olarak benim hayatımı kesmiyor."

Ona sinsi bir gülümseme verdi. "Ya sana bir arkadaşlık sitesine üye olduğumu söyleseydim?"

Craig biraz sarsıldı, tamamen şaşırmıştı. Annesi on yıldır kimseyle çıkmamıştı ve bunun nedeni yakışıklı bir kadın olmaması değildi. Düzgün fiziği ve pürüzsüz cildiyle elli beş yaşında gibi görünmüyordu.

Ama son on yılını çocuklarına bakarak ve ölen kocasını özleyerek geçirmişti.

Bir arkadaşının olması için iyi olurdu... ama biriyle çıkma düşüncesi... Craig kaşlarını çatı. "Arkadaşlık siteleri tehlikeli olabilir."

Güldü. "Bunu iyi karşılayacağını ." "Ciddi misin o zaman?"

Omuz silkti. "Bir hayata ihtiyacım var, Craig. Zamanı geldi."

Kahvesini içerken sessizce bunun üzerine düşündü. Onun arkadaşlık sitelerini kullanması fikrinden hoşlanmamıştı. Onun birileriyle çıkması fikrinden hoşlandığından *bile* emin değildi. İçine ağır bir his oturmuştu; endişe ve güçsüzlük hissi. Bundan nefret ediyordu. Annesinin mutluluğu yeniden bulmayı hak ettiğini bilen yanıla savaşıyordu.

Sonunda kalktı. "Eğer biriyle randevulaşırsan, bana bundan bahset. Ne zaman ve nerede olduğunu bilmek istiyorum-" Yaklaşan protestosunu kesmek için bir elini kaldırdı. "Bu senin güvenliğin için, tamam mı? Bu günlerde çok emin olamazsın."

Annesi iç geçirerek başını salladı. "Tamam, hayatım." Gözleri şefkatle doldu. "Çok fazla çalışma."

Ona küçük gülümseme verdi, fincanını duruladı ve yanağından öptü. "Seni seviyorum," dedi huysuzca.

Adam ona onu sevdiğini söylediğinde her zaman olduğu gibi yüzü aydınlandı.

Bu yüzden bunu geldiğinde sık yapıyordu. "Ben de seni seviyorum oğlum."

* * *

"Tamam, bu akşam ne bir müşteriyle ne de Jo ile flört etmedin, o yüzden sormak zorundayım... sana neler oluyor?" dedi arkasından Amerikalı bir ses.

Craig meslektaşı, barmen arkadaşı ve dostu Joss Butler'a omzunun üzerinden alaycı bir bakış attı. "Bunu sana en son sorduğumda kafamın ısırıldığını hatırlıyorum. İşin içinde bir parmak da olabilirdi, hem de iyi anlamda değil."

Onun alaycılığı karşısında gözlerini devirdi.

"Sorduğumu unut." "*Ben* de bilmek istiyorum." Jo

onlara doğru yaklaştı.

Cuma akşamıydı ve tuhaf bir şekilde sessiz bir sükûnet yaşıyorlardı.

"Ayrıca" -Jo, Joss'a alaycı bir gülümseme attı- "eğer Joss bu zamanı konuşmak için kullanıyorsa

Carmichael'la oynamak yerine bize geldiyse senin için gerçekten endişeleniyor olmalı."

Joss, Jo'ya ters ters baktı ve ikisi de gülüştüler.

Barın karşısında, her zamanki yerlerinde oturan Joss'un erkek arkadaşı Braden Carmichael ile kız kardeşi Ellie ve onun erkek arkadaşı Adam vardı. Bazen Joss'un çalıştığı gecelerde bara uğrarlardı. Craig daha önce hiç Braden kadar aşık bir erkek görmemişti, gerçi en yakın arkadaşı Adam'ın da buna yakın bir rakip olduğu söylenebilirdi.

Craig onları suçlamıyordu. Her ne kadar pek ilişki adamı olmasa da, aralarındaki çekimi görebiliyordu. Ellie uzun boylu, çok güzel ve çok tatlı bir sarışındı. Ve Joss ... Joss tamamen başka bir konuydu. Çok seksi bir kızdı.

Baştan çıkarıcı gri kedi gözleri ve hayatında gördüğü en güzel göğüsleriyle muhteşem bir kadın mı, yoksa bundan daha fazlasından mı kaynaklandığını bilmiyordu. Craig onu birkaç yıldır tanıyordu ama yine de onun hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyormuş gibi hissediyordu.

Onu diğer iş arkadaşıyla kıyasladı. Jo uzun boyluydu, bir süper model gibi yapılıydı ve muhtemelen teknik olarak şimdiye kadar tanıştığı ve yattığı en güzel kadındı. Ama Jo hakkında bilmesi gereken her şeyi biliyordu. Yeterince iyi bir kızdı ama sırf gardırobunda birkaç çift güzel ayakkabısı olsun diye karşısına çıkan en zengin herife bacaklarını açan bir kadına tam anlamıyla saygı duyamazdı. Onunla yatmasının tek nedeni sarhoş olmaları ve en son zengin pislik tarafından terk edilmiş olmasıydı.

Ancak, Joss . . . Joss bir gizemdi. Zekiydi, hazırcevaptı ve hayatı hakkında nadiren bir şeyler anlatırdı. Onun ilgisini çekiyordu. Belki de ona sahip olmadığı içindi, ama ondan her zaman hoşlanmış ve onu en büyük meydan okuma olarak görmüştü. Nadir rastlanan türden bir karizması vardı - bu onu onun gözünde öne çıkarıyor, onu diğerlerinden biraz daha özel kılıyordu.

tanıdığı kadınlar. Craig onun tek gecelik ilişkilerini değiştirebilecek türden bir kadın olduğunu düşünüyordu. Ama bunu asla bilemeyeceklerdi çünkü Joss hakkında bildiği bir şey vardı:

Braden Carmichael'a tamamen aşıktı.

Şanslı sikik.

Craig bu düşünce karşısında sıırıttı. Bu gerçeğin onu kızdırmamasının tek nedeni Braden'in da Joss için aynı şeyi hissetmesiydi ve ... dürüst olmak gerekirse, Craig kadın peşinde koşarken pek de mutsuz sayılmazdı. Özgür ve rahattı. Hayat güzeldi.

Bir şey hariç.

"Annem bir internet randevu sitesine üye oldu." Joss'un ağzının eğlenceyle seğirdiğini gördü ve gözlerini devirdi. "Neden zahmet edeyim ki?"

"Hayır, özür dilerim." Yatıştırmak için ellerini kaldırdı. "Gülmeyeceğim. Yemin ederim."

Jo'ya bir bakış fırlattı, o da kendini tutmaya çalışıyordu. "Alistair bu gece neden hasta olmak zorundaydı?" diye homurdandı ve Barda başını ellerinin arasına alarak Jo'nun yerine baktığı diğer meslektaşına atıfta bulundu.

"Sana işkence mi ediyorlar, Craig?" Braden'in tanıdık sesi başını kaldırmasına neden oldu.

Braden bara yaslanmış, Joss'a bakıyordu.

Braden'in Craig'e taşaklarını koparmak istermiş gibi bakmayı bırakması birkaç ayını almıştı; Craig'e vardiya sırasında barda Joss'u öptüğü için kızgındı. Craig aslında bunu kısmen hep istediği için, kısmen de Braden'i kızdırmak istediği için yapmıştı. Braden'in istediği herkesi elde edebileceğini düşünen zengin bir puşt olduğunu sanıyordu. O gece onun Joss'la oynadığını, güzel bir esmerin her sözüne asıldığını, Joss'u kışkandırmaya çalıştığını izlemişti. Craig de ona Joss'un kendisine ait olmadığını, bu oyunu iki kişinin de oynayabileceğini göstermekten büyük zevk almıştı.

İşler hiç tahmin etmediği bir şekilde sonuçlandı ama Braden iyi bir adam çıktı.

O da sonunda Craig'i ve öpücüğü unuttu.

"Joss annemin bir randevu sitesine üye olmasının komik olduğunu düşünüyor." Braden'in bakışları ona kaydı ve sempatik bir şekilde yüzünü buruşturdu. "Lanet olsun." "Teşekkür ederim." Craig elini barın üzerine vurdu. "Bu doğru Orada! Uygun tepki budur."

"Tamam, belli anlamıyorum." Joss bilinçsizce barın öbür ucundan erkek arkadaşına doğru eğiliyor gibiydi. Braden otomatik olarak ellerini birbirine bağladı.

Craig onların aşk-meşk saçmalıklarını görmezden geldi. "Arkadaşlık sitelerinin ne kadar tehlikeli olabileceğini biliyor musun?"

"Çok kötü değiller," dedi Jo.

Birlikte güldüğü iki çarpıcı kadınla birlikte çalıştığı için şanslı bir adam olduğu aklından çıkmıyordu ama şu anda kasıtlı olarak anlayışsız ve sinir bozucu davranıyorlardı. "Çok kötü değil mi?"

Omuz silkti. "Arkadaşım erkek arkadaşını bir arkadaşlık sitesinde buldu."

"O senin arkadaşın değil. Bu benim *annem*."

"Senin bir ana olduğunu fark etmemiştim," diye alay etti Joss.

Braden uyarırcasına, "Jocelyn," diye mırıldandı.

İç çekti. "Ne? Neyi anlamıyorum?"

"Bir erkeğin annesinin *kadın* olduğunu düşünmesi garip. Annenizin *biriyle çıkıyor* olması daha da garip. Annenizin, olmadıkları kişiler gibi davranan milyonlarca ucubenin bulunduğu internet üzerinden biriyle çıkıyor olması endişe verici" dedi Braden.

Gözleri anlayışla parladı. "Ah. Doğru. Anlıyorum." Craig'in omzunu sıvazladı. "O iyi olacak."

"Evet." Jo onun diğer omzunu sıvazladı. "Onun için endişelenme. Sadece bir erkekle buluşmaya karar verirse nereye ve ne zaman gideceğini birine söylediğinden emin ol."

Başını salladı. "Bana anlatmasını söyledim zaten."

"Korkarım yapabileceğiniz başka bir şey yok," dedi Joss her zamanki açık sözlü. "O yetişkin bir kadın ve bu tür kararlar almaya hakkı var. Biriyle çıkmayalı uzun zaman oldu mu?"

"On yıl."

"ya." Burnunu kıvırdı, "Annenin bunu yapmasına izin vereceksin."

"On yıl," diye fısıldadı Jo, gözleri kocaman açılmıştı. "Tanrım, umarım on yıl boyunca bir şey almadan zorunda kalmam."

Joss, Braden'a bir bakış atarak, "Doğru," diye mırıldandı.

Braden ona sıırıttı. "O konuda gerek yok, bebeğim."

Annesinin konuştukları şeyi yapması ve bunu yapacak erkekleri bulmak için interneti kullanması düşüncesi ... "Tamam, konu değışti. Siz piçler durumu daha da kötüleştirdiniz."

Braden ona eğlenen ama özür dileyen bir bakış attı. "Bunun yerine ne hakkında konuşmak istersin?"

Kendini alışılmadık derecede tedirgin hisseden Craig başını salladı. "Sanırım biraz ara vereceğim."

* * *

Moladan döndüğünde bar biraz daha kalabalıktı ve tüm bu durum hakkında biraz daha iyi hissediyordu. Joss haklıydı. Annesi yetişkin bir kadındı ve bunu yapmasına izin vermeliydi. İhtiyacı olursa onu korumak için yanında olacaktı.

Jo mola vermek için onun yanından geçerken koluna dokundu. "Daha önce olanlar için özür dilerim. Ve bence annen için bu kadar endişelenmen gerçekten çok hoş."

Yanağına bir öpücük kondurdu. "Hepimiz , sevgilim."

Gülümsedi, personel alanında kaybolmadan önce duruşu biraz gevşedi.

"Demek annen konusunda çok alıngansın," diye seslendi Joss barda bir müşteriye bir fıçı bira doldururken. Joss hiç de hassas biri değildi. Ona pis bir bakış fırlattı ve o da güldü. "Sadece söylüyorum... bu senin başka bir yönün. Güzel bir şey." Omuz silkti ve müşterisine döndü.

Küçük bir gülümsemeyle başını salladı. *Kadınlar*. Onları asla tam olarak anlayamayacaktı. Ve bu da cazibenin bir parçasıydı.

"Peki sana ne getireyim güzelim?" Sıradaki müşterisine sırtıttı, muhteşem iri kahverengi gözleri olan fare saçlı bir esmerdi.

Kızardı. "İki JD ve Coca-Cola lütfen." Ona göz kırptı. "Hemen geliyor."

Bir şişe Jack Daniel's almak için barda dolaşırken bakışları kulüpte geziniyordu. Bodrum katındaki kulübün arka tarafındaki küçük dans pistinde dans eden, masalarda oturan ve ana katta ayakta duran çok daha fazla insan vardı. Bakışları tam kapının önünden geçiyordu ki bir kadın içeri girdi ve dikkati otomatik olarak ona döndü.

Yüksek kırmızı topuklu ayakkabılarıyla seksi, yavaş, rahat adımlarla yürümesi, kalçalarında bilinçsiz gibi görünen baştan çıkarıcı bir salınım ve hareketlerinde inanılmaz derecede çekici ve kadınsı olan genel bir zarafet vardı.

Bir de giyim tarzı vardı.

1940'ların çarpıcı pin-up kızlarına benziyordu. Koyu renk, omuz hizasındaki saçları yüksek, kıvrık dalgalar halinde alnından geriye doğru taranmıştı ve uçları da benzer şekilde aşağıya doğru kıvrılmıştı. Siyah elbisesi vücuduna yapıştırılmış gibiydi, o kadar sıkı oturmuştu ki. Uzun boyluydu, belki Jo kadar uzun değildi ama topuklu ayakkabılarıyla sadece bir santim kadar uzundu ve ince kıvrımları vardı. Elbisenin kare yakası çok hoş bir göğüs dekoltesi sergiliyordu, kapaklı kolları ince kollarını ve sol kolunun üst kısmının iç tarafındaki dövme olabilecek şeyin parıltısını vurguluyordu. Elbisenin etek boyu dizlerinin altında bitiyor ve hayatında gördüğü en güzel, en biçimli baldırları ortaya çıkarıyordu.

Ve şimdi durup baktığında, onu olduğu yerde donduran üçüncü şey kızın yüzüydü.

Sikeyim.

Büyüleyiciydi.

İri, kalın kirpikli, koyu kahverengi olduğuna dair hayatı üzerine bahse girebileceği gözler. Küçük, narin bir burun. Yüksek, yuvarlak elmacık kemikleri. Ayakkabılarına uysun diye kırmızıya boyadığı gür, dolgun bir ağız.

Şehvet kanına karıştı ve güneye doğru yol aldı.

"Çeneni silmek isteyebilirsin," diye mırıldandı Joss'un sesi kulağına. "Salyaların akıyor."

Az önce bara çalımlarla giren jitterbug bebeğiyle meşguliyetinden sıyrılan Craig kaşlarını çatarak Joss'a baktı. "Bütün gece benimle dalga geçmek için mi buradasın?"

Sırıttı. "Bu kadar kolaylaştırdığınızda, evet."

Gülme dürtüsüyle savaşıyor onun alayına homurdandı ve müşterisinin içeceklerini hazırlamaya geri döndü.

Kadın müşterileriyle gönülsüzce flört ederek ve aslında dikkatinin yüzde yetmişi kadının üzerindeyken onlara dikkatini veriyormuş gibi davranarak çalışmaya devam etti.

Ve kız kulüpte dolaşırken, gözleri müşterilerin yüzlerini gerçek bir kararlılıkla ararken, rahat bir havaya bürünerek ilgisini daha da artırdı. Bir şeylerin peşindeydi. Sadece biliyordu

o. İki içmek için bara yaklaşmadığında, Braden ve arkadaşlarının oturduğu yerin arkasında bir yer bulmasını ve kartal gözleriyle kapı girişini izlemesini izledikçe ilgisi daha da arttı.

Sonraki bir saat boyunca Craig onu, o da kapıyı izledi.

Ve kız bara hiç yaklaşmadan kulüpten ayrıldığında hissettiği hayal kırıklığı onu biraz şaşırttı.

OceanofPDF.com

Yağmur

Adi, hain, kibirli küçük piç burada değildi.

Club 39'da kızgın, endişeli ya da yersiz görünmemek için elimden geleni yaptım. Gerçek şu ki, George Caddesi'ndeki bodrum barı pek de benim tarzım bir mekân değildi. Çok modaydı ve çok fazla yuppie tipini çekiyordu. Kız kardeşim Darcy'nin eski erkek arkadaşı gibi.

Angus York'ta ne bulduğunu asla anlayamayacaktım. Onunla tanıştığımda birkaç haftadır çıkıyorlardı ve Darcy ona vurulduğu için ben de onu sevmeye hazırdım. Tanıştığımız gece, Darcy'nin önünde, benim -tırnak içinde "Kesinlikle büyüleyici ve inanılmaz derecede sikilebilir" olduğumu söyledi. Ve bunu, Darcy'nin ona bir tokat atıp hayatından defolup gitmesini söylemesine neden olacağını düşündüğüm, şehvet dolu bir şekilde yapmıştı. Bunun yerine rahatsız bir şekilde başını salladı ve konuyu değiştirdi.

O zamandan beri ondan
hoşlanmıyordum. Şimdi
ondan nefret ediyordum.

Ve onu yok etmenin bir yolunu bulacaktım.

Darcy bana bu barı sevdiğini söylemişti, neredeyse her hafta sonu oradaydı. Ama bu gece ondan hiç iz yoktu. Tekrar.

İçimi çektim, sabırsızlanıyordum. Her şeyin bitmesi için planı harekete geçirmek istiyordum. Dün gece barın arka tarafında tek başıma durup Angus için kapıyı gözlerken kendimi tam bir aptal gibi hissetmişim. Daha doğal olmam gerekiyordu.

Lanet bir içkiye ihtiyacım vardı.

Bu akşam erken gelmişim, böylece iğrenç eski sevgilim ortaya çıkmaya karar verirse onu kaçırma şansım olmayacaktı. Barda boş koltuklar vardı ama yakında dolacaklarını biliyordum. Uzun boylu ve olağanüstü güzel çilek sarısı barmenin dikkatini çekerek bir tanesine oturdum.

Bana tatlı tatlı gülümsedi. "Size ne getirebilirim?"

"Bunu buldum, Jo," dedi derin, erkeksi bir ses.

Bakışlarım barın aşağısına kaydı ve dün geceki barmenin bize doğru ilerleyişini izlerken gerildim.

Dün gece beni izlediğini fark etmiştim.

İlgisi tedirgin ediciydi ve şimdi ona yakın olduğum için daha da tedirgin ediciydi.

Çok yakışıklıydı.

Uzun boylu, çok uzun boyluydu ve ben erkeklerimin uzun boylu olmasını severdim çünkü her gün beni beş on boyunda gösteren topuklu ayakkabılar giyerdim. Koyu kahverengi, dağınık ve seksi saçları vardı ve bu saçlar gerçektir, saç ürünleriyle gerçekmiş gibi gösterilmemişti. Sıcak mavi-yeşil gözleri, sert ve yakışıklı bir yüzün içinden dikkatle bana bakıyordu. Birkaç gündür tıraş olmamıştı ve bu ona çok yakışmıştı.

Jo adındaki kız, omuz silkip meslektaşının yolundan çekilmeden önce şaşkın bakışlarını aramızda gezdirdi.

Onun yerini aldı, geniş omuzları kollarını açarken uzadı, avuç içleri bara dönüktü. Sanki dikkatimi ondan uzaklaştıracak her şeyi engellemeye çalışıyordu.

Bakışlarım uzun kollarında gezindi. Spor salonuna gittiğini belli edecek şekilde kaslıydılar ve onu giydiği siyah tişört olmadan görmek için ani bir özlem duydum.

İçime bir sıcaklık yayıldı.

Hay aksi.

"Dönmüşsün," dedi bana çapkın bir gülümsemeyle.

Yani bir gece önce beni şahin gibi izlememiş gibi davranmayacaktı. Ya gerçekten kendinden çok emindi ya da biraz ürkütücüydü. Umarım birincisidir.

"Öyleyim," dedim, çapkınca değil. "Ve bu susadım." Açık renk gözleri bana parıldadı. "Peki sana ne getireyim?"

Sesinin kalınlaştığını ya da içindeki imayı yanlış anlamak mümkün değildi.

o.

İnatla görmezden geldim. "Fuligni şarabınız var mı? Bir bardak Brunello di Montalcino varsa."

Ağzı sağ köşeden yukarı kalktı. "Doğruca yukarı geliyorum, Bayan. Bacall."

Kişisel tarzımda kırklı yıllara olan düşkünlüğümü ima ettiğinde güldüğümü gizlemeye çalıştım. Bir bardak şarap doldurmak için benden uzaklaştı.

Şarap içerken geniş sırtını seyrettim ve karnımın alt kısmında şehvetin kıpırdadığını hissettim.

Lanet olsun, lanet olsun.

Bana döndü, içkiyi barda yavaşça bana doğru kaydırırken gözleri çapkınlıkla parlıyordu.

"Sana ne kadar borcum var?"

" yazacağız." Dirseklerini bara dayadı ve muhteşem yüzünü benimkine yaklaştırdı.

Kendimi onun ateşli bakışlarının mavi-yeşil derinliklerine düşerken buldum.

Şarap!

Bardağı kaptım ve pek de hanımefendiye yakışmayan bir yudum aldım.

Nedense bu barmenin kıkırdamasına neden oldu. Bardağıma tekrar bara indirirken bana elini uzattı. "Ben Craig."

Elini sıkmak istemesem de görmezden gelecek kadar da kaba olmadığım için elimi onunkinin içine soktum ve tutuşu nefesimi içime çektim. Beni taburede yavaşça öne doğru çekti.

"Ben Rain." Elimini çekiştirdim ve o da ama başparmağını tenimde gezdirip karıncalanmasına neden olduktan sonra.

"Yağmur." Dudakları tekrar kıpırdadı.

Benimle ilgili bu kadar eğlenceli bulduğu şey neydi? "Rain Alexander."

"Rain Alexander," diye tekrarladı. "Çarpıcı bir kadın için çarpıcı bir isim."

Başımı yana eğdim ve onu inceledim. Dün gece beni izlemediği zamanlarda tüm kadın müşterileriyle flört ediyordu. Bu adamın gözeneklerinden çapkınlık fışkırıyordu.

Ne yazık ki Bay Flört için, ben de nasıl flört edileceğini bilmiyordum.

Bu durumda bu benim için bir şanstı çünkü ben de flört etmek *istemiyordum!* "Benimle flört etmeyi gerçekten bırakmalısın," dedim kesin bir ifadeyle.

Bir kaşını kaldırdı. "Öyle mi?"

"Nasıl flört edeceğimi bilmiyorum. Bu sanatı hiç öğrenmedim."

"Senin kadar güzel bir kadının flört etmeyi bilmediğine inanmakta zorlanıyorum."

"İşte bu yüzden flört etmeyi öğrenme zahmetine hiç girmedim. Hepsi saçmalık." Omuz silktim.

Craig güldü. "Tamam. Dinliyorum."

Sessiz bara şöyle bir göz attığımda, dikkatini dağıtacak başka müşteri olmadığı için gerçekten dinlemeye koyulduğunu fark ettim. Ona dönüp baktım, söyleyeceklerimin beni "işimle" baş başa bırakmasını sağlayacak kadar hassasiyetlerini rencide edeceğini umuyordum. "Dün gece her kadın müşteriyi flört edişini izledim. Bunların herhangi biri olup olmadıklarına bakmaksızın hepsine 'muhteşem', 'güzel', 'çarpıcı' dediğine dair hayatım üzerine bahse girerim.

Yani ... bu kelimeleri bana söylediğinde, kesinlikle hiçbir şey ifade etmiyorlar. Başka bir erkek bana bunları söylese karnımda hissedeceğim o çarpıntı, tenimde hissedeceğim o zevk ateşi, senin gibi bir erkek bana bunları olmuyor ... çünkü bu kelimeler o kadar kullanılıp atılır hale geldi ki, anlamlarını tamamen kaybettiler."

Sözlerimi değerlendirirken Craig'i inceledim ve gerçekten rahatsız olmuş . Barın öbür ucuna eğildi ve sürdüğü lezzetli, baharatlı kolonyanın kokusunu aldım ve iltifatlarının karnımda uyandırmadığı o çarpıntı aniden uyandı. Kızardım ve sonra kızarmayan bronz tenim için annemin Porto Riko mirasına teşekkür ettim.

"Gördün mü, işte bu noktada seninle aynı fikirde değiliz," dedi usulca ve sesinin alçak tınısı gözlerindeki sıcaklıkla birleşince vücudumda daha fazla tahribat yarattı. "Ben her kadında güzel bir şeyler olduğuna inanırım, bu yüzden onlara muhteşem ya da güzel dediğimde bunu kastederim."

Bu hoşuma gitti. Ama bunun bir replik olmadığına ikna olmamıştım. "Kadınlar konusunda uzmansın," diye tahmin ettim, bu düşünceyle üst dudağımı kıvrarak. "Söylenecek en doğru şeyi biliyorsun."

Gözleri ağzıma kaydı ve bakışlarındaki çıplak düşünceler karşısında ürperdim. "Sadece o an ne hissediyorsam onu söylüyorum." Bakışları tekrar gözlerime . "Şu anda hayatımda gördüğüm en tatlı ağza sahip olduğunu düşünüyorum."

Omuzlarımdan aşağıya ve göğsüme doğru bir ürperti yayıldı. Meme uçlarım sıkılaştı ve verdikleri tepki uyluklarımın arasında belli belirsiz bir karıncalanmaya neden oldu.

Lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun.

Tepkimi gizlemek için çok uğraştım ve sanırım başardım çünkü Craig beni incelerken düşünceli bir şekilde gözlerini kıstı.

Bir kahkaha attım. "Ne söylememi istiyorsun? Sana zaten flört edemeyeceğimi ve senin gibi biriyle flört etmenin beni etkilemediğini söyledim. Milyonda bir olduğum halde bana kendimi özel hissettirmiyorsun."

"Çok , değil mi?" diye mırıldandı, ondan istediğim gibi hiç de ilgisiz görünmüyordu.

"Ne hissediyorsam onu söylüyorum."

"Ben de sana aynısını yaptığımı söylemeye çalışıyorum." Bana aniden sırtıttı ve çocuksu cazibesi neredeyse içimi eritti. "Cesaretimi kaybetmemeye karar verdim. Seni ikna etmek için bütün gece vaktim var."

İnatçılığı karşısında kaşlarımı çattım. "Bütün gecen *olmayabilir*. Muhtemelen şarabımı bitirdikten sonra gideceğim."

"Hayır, değilsin." Tekrar barın üzerine eğildi. "Çünkü burada olmanın bir sebebi var. Bir şeylerin peşindesin." Parmağını bileğimin iç kısmında gezdirdi ve bu kez ürpertimi gizleyemedim. Gözleri bilerek parladı ve sırtıttı kendini beğenmiş, kibirli bir hal aldı.

Gözlerimi kısıtım ve elimi uzanabileceği yerden çektim. "Ben sadece orada hassas oluyorum. Ukalalık yapma."

Craig gülmemek için dudaklarını birbirine kenetledi ama bu çabası gözlerindeki kahkaha tarafından engellendi.

Kendi dudaklarımda cevap niteliğinde bir eğlence hissettim ve yüzünün yokluğunun bunu bastıracağını umarak başka tarafa baktım.

"Peki kimi arıyorsunuz?"

Soru üzerine bakışlarım tekrar ona kaydı ama neyse ki cevap vermek zorunda kalmadım çünkü bir grup kız gülerек ve çok gürültü çıkararak kulübe girdi. Doğruca bara yöneldiler.

Craig bana göz kırptı ve Jo'nun onlara servis yapmasına yardım etmek için uzaklaştı.

Yapmamam gerektiğini bildiğim halde, kızlarla sohbet edip flört ederken onu izledim. Bir yanım, benimle bir ilerleme kaydetmek için onlarla flört etmeyi aniden bırakmamasına hayranlık duydu, ancak çok daha büyük bir başka yanım hayal kırıklığına uğradı.

Gerçek şu ki, hayatım boyunca şefkate hasret kalmıştım ve çocukluğumun büyük bir kısmı çok az şey görerek geçtiğinden, yetişkinliğimde özellikle açgözlü olmuştum. On altı yaşındaki ilk erkek arkadaşımdan beri, çıktığım herkes için önemli olan (onunla akraba olmayan) tek kadın olmayı arzuluyordum. Bir erkeğin tüm dünyası olmak istedim. Benim için *ölecek* türden bir aşk ya da tam tersi.

On dört yaşındayken, yalnız ve sevgiye açken, aşk romanlarına aşık ve o zamandan beri kendime ait destansı bir aşk hikayesi umuyordum.

Gördüğü tek kadın olmak istedim.

Ne yazık ki bu tavizsiz sevgi ihtiyacı ilişkilerimi mahvetti. Erkek arkadaşlarım hiçbir zaman beklentilerimi karşılayamadı. Sırf beni hatırlatan bir şey gördükleri için bana hiç hediye almadılar. Benim baktığımı düşünmedikleri zamanlarda başka kadınlara şehvetle baktılar. Başka bir erkek onların önünde benimle flört ettiğinde bu onları rahatsız etmedi.

Ve benimle bir ilişki içindeyken kesinlikle başka kadınlarla yatmamalıydılar. Sondan ikinci erkek arkadaşım Gary, bunu hiç anlamamış gibiydi!

Belki de istediğim şey .

Belki de benim için mükemmel erkeği bulmaya bu kadar kafayı takmakla hata ettim. Belki, belki, belki.

Ama bu, benimle açıkça ilgilenen bir adamın, benimle flört ederken başka kadınlarla flört etmekten kaçınması gerektiğine inanmanın makul olmadığını düşünmediğim anlamına gelmiyordu!

Kendisine David Gandy'ymiş gibi bakan şımarık esmer kıza, "On seksen eder, güzelim," diyen Craig'e kaşlarını çatarak baktım.

Haklıydım. Her kadına "muhteşem" ve "güzel" derdi.

Daha önce bana güzel dediğinde hiçbir şey hissetmediğimi söylediğimde ona yalan söylemişim. Sıcaklığını hissetmişim. Ama o sıcaklık aniden söndü ve küle dönüştü. Tadı hoşuma gitmedi ve şarabımı yudumlayıp uzaklara baktım, hissettiğim hayal kırıklığından nefret ediyordum.

Angus'un ortaya çıkmasını dileyerek kapıya baktım. Eğer ortaya çıkarsa planımı uygulamaya koyabilir, Darcy'nin hayatını mahvettiği gibi onunkini de mahvedebilir ve bilinçaltımda tüm kadınlarla oynadığı gibi benimle de oynamasına izin verdiğim yakışıklı barmeni unutabilirdim. Daha önce de erkekler tarafından incitilmişim ama hiç aşık olmadığım için bu sadece kısa süren bir incinmeydi. Darcy'nin hissettiği acının yanına bile yaklaşamazdı. Benim tatlı, güzel, nazik kız kardeşim bu hayatta zaten yeterince acı görmüştü. Angus onu kesip açmıştı. Ben de böyle kesilip biçilmek istemiyordum, bu da bir dahaki sefere bir erkek seçtiğimde bana odadaki tek kadınmışım gibi davranan birini seçeceğim anlamına geliyordu.

"Soruma hiç cevap vermedin. Kimi ?"

Sorusuyla başım döndü ve düşüncelerim hâlâ gözlerimden okunuyor olmalıydı çünkü Craig'in ifadesi yumuşayarak endişeye dönüştü. Elime uzandı ve "Sevgilim?" diye mırıldandı.

O bana dokunmadan önce elimi çektim ve görmesine izin verdiğim üzüntüyü sakladım. "Kimseyi beklemiyorum."

"Yalancı." Bana sahte bir hayal kırıklığı bakışı attı ve yorgun bir iç geçirdi. "Sanırım bütün gece burada durup seni rahatsız etmem gerekecek."

"Lütfen yapma."

Yalvarışındaki samimiyeti hissetmiş gibi biraz geri çekildi, en azından fiziksel olarak bana alan açtı. Yine de uzaklaşmadı. "Neden buradasın Rain?" Sorusu ciddiye, tavrıma tepki olarak tüm çapkınlığı uçup gitmişti.

Sırıttım. "Eğer bu felsefi bir soruysa, dürüstçe söyleyebilirim ki hiçbirimizin neden burada olduğuna dair en ufak bir fikrim yok. Eğer gerçek bir soruysa... Sana kendi işine bakmanı söyledim." Sözlerimin etkisini azaltmak için küçük bir gülümseme ekledim.

O da bana küçük bir gülümsemeyle karşılık verdi. "O zaman sana daha kolay bir soru soracağım.

Kaç yaşındasın sen?"

İçimi çektim, gerçekten bir yere gitmediğini fark ettim. "Yirmi dört yaşındayım.

Kaç yaşındasın sen?"

"Yirmi beş. Nerede doğdun?"

Bu hızlı soru karşısında kaşlarımı çattım. "Inverness. Nerede doğdun?"

"Edinburgh'da doğup büyüdüm. Ne iş yapıyorsunuz?"

Başımı yana eğdim ve onu inceledim. "Biyografimi yazmayı mı planlıyorsun?"

Bana gizemli küçük bir gülümseme verdi ama başka bir şey söylemedi. "Bana yabancılarla konuşmamam söylendi."

"Ama ben yabancı değilim." Tekrar bara yaslandı, aramızdaki mesafeyi koruyamıyor gibiydi. "Benim adım Craig Lanaghan. Tam zamanlı bir barmenim ve bir gün kendi barımın sahibi olmayı umuyorum. İki kız kardeşim var, Jeannie ve Maggie. Jeannie nişanlı, Maggie üniversitede ve yuvası boş olduğu için annem internette flört etmeye karar verdi ve ben bu fikirden nefret ediyorum. Oldukça rahat bir adamım, boş zamanlarımda arkadaşlarımla takılmayı severim, mavi rengi severim, polisiye romanları ve yabancı dövüş sanatları filmlerini severim. Asla kastetmediğim şeyleri söylemem ve bir kadının ona olduğumdan fazlasını teklif ettiğimi düşünmesine asla izin vermem."

Söylediklerinde hoşuma gidecek çok şey vardı ve ona şaşkın bir gülümseme verdim. "Anladığım kadarıyla bilgi verme jestine karşılık vermemi bekliyorsun."

Bana sırıttı. "Güzel olurdu."

Karnımda yine o çarpıntıyı hissettim. "Benimle flört etmeyi bırak Craig," diye tekrarladım ciddiyetle.

Sırıltışı ikna edici bir gülümsemeye dönüştü. "Mümkün değil, Rain." İçimi çektim ve gizlice omzumun üzerinden baktım.

Hala Angus yok.

"Biliyor musun, eğer bana bir şey söylersen seni rahatsız etmeyi tamamen bırakabilirim," diye teklif etti.

Bunu kast edip etmediğini anlamaya çalıştım ve anlayamayacağıma karar verdim.

Ciddi olduğunu umarak başımı salladım. "Benim adım Rain Alexander. Küçük kız kardeşim Darcy ile birlikte bir online giyim butiği işletiyoruz. Adı Darraign ve oldukça iyi iş çıkarıyoruz. Kıyafetleri birlikte tasarlıyoruz, ben de işin iş kısmını ve üretimi üstleniyorum. Darcy ise terzi. Ürünlerimizin çoğu üretiliyor ama Darcy'nin el işçiliğiyle hazırladığı sınırlı sayıdaki parçaları da satıyoruz. Son derece bağımsızım ve her zaman da öyle oldum, ne istediğimi ve ne istemediğimi biliyorum ve ödün vermeye yerim yok. Kırmızı rengi severim, aşk romanlarını ve tarihi dramaları severim. Her zaman ne demek istediğimi söylerim ve bir erkekten istediğimden daha azını asla kabul etmem."

Craig'in bakışları son sözlerimle daha da hararetlendi. "Yatak odasında mı yoksa hayatta mı?"

Bakışlarında gördüğüm düşünceler karşısında tenim kızardı. "İkisi de," diye fısıldadım.

Bakışlarımız kilitlendi ve barın geri kalanı eriyip giderken aramızdaki sıcaklık yoğunlaştı, karanlık çevresel görüşümü bulanıklaştırdı, böylece tek görebildiğim . Gözlerim onun ağzına kayd ve nasıl öpeceğini merak ettim. Öpücükleri yumuşak, ikna edici mi yoksa derin, uyuşturucu mu olacaktı?

Arkamdaki bir kızdan gelen yüksek sesli bir kıkırdama beni hayallerimden kopardı ve taburemde geriye doğru sarsılarak aramızdaki anı bozdum.

Craig iç geçirmeden önce omzumun üzerinden sinirli bir bakış fırlattı. Bana tekrar baktığında gözlerindeki sıcaklık artık kaynamıyor, sessizce kaynıyordu. "Kendi şirketin var," dedi zorla, sesi biraz kalın çıkmıştı. Boğazını temizledi. "Bu etkileyici."

Omuz silktim.

"Senin hakkında bildiklerime alçakgönüllülüğü de ekleyelim mi?"

Omuz silkişim alçakgönüllülükten değildi. Kendi başarılı şirketime sahip olmanın etkileyici bir başarı olduğunu biliyordum ve bunu duymak ne kadar hoş olsa da, bunu bilmek için Craig'in fikrine ihtiyacım yoktu. "Pek mütevazı değilimdir, hayır."

Bir kaşını kaldırdı. "Mütevazı değil. İlginç. Şirketinizin adının Darraign olduğunu söylemişsiniz." Sol bileğimi nazikçe kavradı ve pazumun iç tarafındaki dövmeyle görebilmesi için kolumu çevirdi. "Şirketinin adını dövme yaptırmışsın." Kaşlarını çattı. "Darraign. Darcy ve Raign'deki gibi mi?"

"Adım hava durumu gibi yazılıyor, R-a-i-n. Ama evet, Darcy ve Rain. Darraign."

"O zaman neden farklı yazılıyor?" Başparmağını bileğimin iç kısmına tekrar sürttü ve bu küçük dokunuş göğüslerimde şehvet dolu bir kasılmaya neden oldu. Elimi ondan çektim.

"Darraign ne demek biliyor musun?"

Eğlenerek homurdandı. "Bunun bir kelime olduğunu bile bilmiyordum."

Başımı salladım ve dövmeme baktım, kırmızı boyalı tırnaklarımı kelimeyi heceleyen kıvrık yazının üzerine çizdim. "Haklı çıkarmak anlamına geliyor Haklı çıkarmak ya da kanıtlamak."

Gözlerimiz tekrar buluştuğunda Craig'in gözleri bir şeyle doluydu... tam olarak tanımlayamadığım bir şeyle. "Ne?" Yavaşça söyledim.

"Bence sen biraz muhteşemden daha fazlası olabilirsin," dedi.

Bu iltifat beni tam göğsümden vurdu. "Güzel" kelimesinin asla yapamayacağı bir şekilde beni etkiledi. "Beni tanımıyorsun."

"O zaman orada otur ve seni tanımama izin ver."

Angus gelene kadar orada oturmaktan başka seçeneğim olmadığı için bir şarap daha sipariş ettim ve beklerken önümüzdeki birkaç saat boyunca onu içtim.

Beklediğim süre boyunca Craig hiç yanımdan ayrılmadı. İçeri daha fazla müşteri girdiğinde ve bar daha kalabalık ve gürültülü hale geldiğinde konuşmamız kesiliyordu ama ne zaman uzaklaşabilse benimle sohbet etmek için geri geliyordu. Bu kez sohbetimiz daha neşeliydi, etrafımızdaki insanlardan bahsediyorduk ve o da beni güldürmek için elinden geleni yapıyordu.

üç yaklaşık kulüp boşalmaya başlayınca hesabımı ödedim ve taburemden kayarak indim.

Craig'in kolu barın karşısına fırladı ve iri eli beni durdurmak için benimkine dolandı. Gözlerinde arzu parlıyordu. "Seni eve bırakayım, Rain."

Ne sorduğunu çok iyi bildiğim için üzüntüyle başımı salladım ve keşke başka türlü bir adam olsaydı dedim. "Ben tek gecelik ilişkiler yaşamam, Craig. Ben o kız ."

Elimi tuttuğu yerden çektim ve bardan çıktım.

Dışarıda bir taksiye atladığımda, kollarımı kendime doladım ve hissettiğim hayal kırıklığını uzaklaştırdım.

Çok üzülmüştüm.

Her gün teninizi ısıtan ve vücudunuzu kıvılcımlandıran, sizi güldüren ve yüzünüze değer veren biriyle tanışmıyordunuz. Craig, onunla flört edemememe ve naz yapamamama rağmen benden gerçekten hoşlanıyor gibiydi. Açık sözlüydüm ve birçok erkek bunu itici bulurdu. Ama Craig öyle değildi.

Yine de yeterli değildi.

Ben hala onun sikmek istediğı başka bir bedendim. Bu yüzden ondan biraz hoşlanmadığıma karar verdim.

Belki de Angus'un Craig'e geçmesinden hoşlanmadığım içindir.

Angus.

Gözlerimi sıkarak kapattım, inledim. Gelmedi ve eğer gelseydi muhtemelen fark edemeyecek kadar dikkatim dağılmış olurdu.

Bu asla olmaz.

Craig'i aklımdan çıkarmalıydım ve intikam konusunda ciddileşmeye başlamalıydım.

OceanofPDF.com

Craig

Bu gece bir randevum var. Adı Drew Michaels. Benim yaşımda. Boşanmış. Bu akşam 7:30'da D'Alessandro'da buluşuyoruz. Sevgiler annem xx

Craig az önce uyandığı mesaja baktı ve inledi. Şimdiden gerçekleşiyordu.

Lanet olsun.

Tam da telefonunun elinde vızıldamaya başladığı anda yastığına geri uzandı. Telefonu soluk bakışlarına doğru kaldırdı.

Stevie Calling.

Cevap verdi. "Evet?"

"Kusura bakma dostum, seni uyandırdım mı?"

"Zaten ayaktaydım. Zar zor. Sen iyi misin?"

"Evet, acaba bu akşam yemeğe gelmek ister misin?"

Audrey arkadaşı Natasha'yı getiriyor. Bunu size söylememem gerekiyordu ama kız arkadaşımın aksine sizi tuzağa düşürmek istemiyorum."

Craig homurdandı. O ve Stevie liseden beri arkadaşlardı ve Stevie de Audrey'yle bir o kadar uzun süredir birlikteydi. Ne Audrey ne de Stevie evliliğe inanıyordu ama birlikte geçirdikleri on yılın ardından başka birini istediklerine dair hiçbir işaret de göstermiyorlardı.

Stevie'yle olan yakınlığı, Audrey'nin bir insanın neden bekâr kalmak istediğini anlayamadığı anlamına geliyordu. Neredeyse Stevie ile birlikte olduğu süre kadar uzun bir süredir arkadaşlarıyla Craig'i ayarlamaya çalışıyordu.

"Uyardığın için teşekkürler, ben ." Oturduğu yerden kalkarken gözlerini ovuşturdu ve tamamen uyanmaya çalıştı.

"Biriyle mi görüşüyorsun? Biriyle derken her zamanki sıradan sevişmeni mi kastediyorum?"

Şaşıracaksın, dostum. "Hayır, bir hafta kadar önce bir kızla takıldım ama o zamandan beri kimseyle tanışmadım." Tam olarak doğru değil. Biriyle tanışmıştı ama kadın tek gecelik ilişkilere girmiyordu. Hatırlayarak kaşlarını çatı

Rain'in sözleri: *Ben tek gecelik ilişki yaşamam, Craig. Ben o kız değilim.*
Konuyu hemen sekse getirerek her şeyi berbat etmişti.

Ama eğer seksle ilgili değilse, o zaman neyle ?

Gerçekten bu kızla çıkmak istiyor muydu?

Kız onun sinirlerini bozuyordu, evet... ama çıkmak? Bundan o kadar emin değildi.

Geçen hafta sonu bardan çıkıp gitmesi ve bir daha geri dönmemesi muhtemelen en iyisiydi.

Öyleyse neden hâlâ bu kadar hayal kırıklığına uğramış hissediyordu? "Orada mısın, dostum?"

Craig arkadaşının sesiyle daldığı hayallerden sıyrıldı. "Özür dilerim. Hâlâ uyanıyorum."

"Yani Audrey'e gelmeyeceğini mi söyleyeceğim? Kullanabileceğim bir bahanen var mı? Çünkü ona sana Natasha'dan bahsettiğimi söylersem bana çok kızar."

Az önce aldığı mesajı düşündü. "Ona annemin bu akşam bir randevuya çıkacağını ve onu almamı isterse arayacağıma söz verdiğimi söyle. Ayrıca saat sekizde çalışıyorum. Doğru dürüst bir akşam yemeği randevusu için yeterli zaman yok, değil mi?"

"Yani annen bu internetten randevu saçmalığını gerçekten yapacak, öyle mi?" "Maalesef."

"Umarım her şey yolunda gider dostum. Gitmene izin vereceğim." "Sonra konuşuruz."

Telefonu kapattılar ve Craig günün geri kalanıyla yüzleşmek için isteksizce yataktan kalktı.

* * *

"Telefonunu Jo'dan daha çok kontrol ."

Craig iş arkadaşı Alistair'e baktı. Craig, Alistair ve Joss'tan oluşan olağan Cuma ekibine geri dönmüşlerdi. "Annem bir randevuda. Bana ihtiyacı olursa gelip onu alacağımı söyledim."

Alistair yüzünü buruşturdu. "Randevu mu?"

Annenle mi?" İnledi. "Bir randevu."

"Bu çok kötü, dostum."

"Ugh." Joss geçip gitti. "Siz erkeklerin gerek. Annelerin de seks hayatları var. Nasıl doğduğunuzu sanıyorsunuz?"

"İsa gibi," dedi Alistair düz bir yüzle. "Ve başka hiçbir pislik bana aksini söyleyemez."

"Sana farklı söylüyorum." Joss elindeki bardağa rom doldurdu ve ona kötü kötü sırttı. "Anneleriniz babalarınızla terli terli seks yaptı ... ve daha da iyisi ... buna bayıldılar."

Craig geçen hafta erkekler tuvaletinde temizlemek zorunda kaldığı kusmuğu düşündü çünkü temizlikçi o gece hasta olduğunu söylemişti. Bu, Joss'un beyinlerine yerleştirmeye çalıştığı imgeleri dışarı itme görevini getirdi.

"Sen hasta bir kadınsın, Joss." Alistair dudak büktü. "Kötü, hasta, hasta bir kadın." Onlara güldü ve barda müşterisinin yanına geri döndü.

Gecenin erken saatleri olduğu için bar henüz hareketlenmemişti, Craig'e her beş saniyede bir telefonuna bakmak için bolca boş zaman veriyor.

Alistair'in bir müşteriye onlara ne getirebileceğini sorduğunu duyduğunda telefonuna bakmakla meşguldü.

"Bir bardak Fuligni, lütfen."

Craig bu sesle başını kaldırdı ve Rain'in barda oturduğunu görünce göğsünde dayanılmaz bir hafiflik hissetti. "Ben bakarım Alistair," dedi otomatik olarak ve Rain'in bakışları huzursuzca ona kaydı.

Onu suçlamadığını düşündü. Tek gecelik bir ilişki istemediğini açıkça belirtmişti. Şaşırtıcı bir şekilde bu onu vazgeçirmemişti. Onun neden her hafta sonu kulübe geldiğini bilmek istiyordu. Kimi aradığını ve neyin peşinde olduğunu bilmek istiyordu.

Onunla konuşmak istiyordu. En son ne zaman belirli bir kişinin yanında olmak için bu kadar istekli olduğunu hatırlayamıyordu.

Alistair ona bir kaşını kaldırdı. Craig omuz silkti. "Onu tanıyorum."

"Doğru." Alistair sırttı ve muhtemelen Joss'la dedikodu yapmak üzere bardan aşağıya doğru süzüldü. Bazen bir kadından daha beter olabiliyordu.

Kendini hiç de öyle hissetmediği halde rahat davranmaya çalışan Craig, Rain'e bir bardak şarap getirmeye koyuldu. Ona döndüğünde gözlerini yakaladı ve kadehi önündeki barın üzerine bırakırken onun bakışlarını üzerinde tuttu.

Uzun kirpiklerini indirerek muhteşem iri kara gözlerini ondan sakladı.

Kahretsin, ama çok güzeldi.

Gözleri üzerinde gezindi. Saçları daha önce olduğu gibi şekillendirilmişti ancak bu gece pembemsi mor renkte, kırklı yılların tarzında bir elbise giymişti. Bu elbise göğüs dekoltesini daha fazla gösteriyordu ve gümüş bir

Kolye ucunda, söz konusu göğüs dekoltesinin arasına davetkâr bir şekilde yerleştirilmiş özenli bir anahtar vardı.

Aletine sıcak bir kan hücum ederken gözleri yukarı kaydı. Kadının dolgun ağzı elbisesiyle aynı renge boyanmıştı. Birini öpmeyi hiç bu kadar çok istememişti.

Rain'in bakışları hâlâ bardağındaydı, bu yüzden gözlerinde net olduğundan emin olduğu düşünceleri okumamıştı. Ve okumasını istiyordu. Onun fikrinin hiçbir şey ifade etmediğini düşünse bile, onun ne kadar büyüleyici olduğunu düşündüğünü bilmesini istiyordu.

"?" Adam bara yaslandı ve kadının meyvemsi çiçek parfümü üzerine yayıldı, adamın boynuna sokulup çıkış noktasını bulma isteği .

"Peki." Rain sonunda başını kaldırdı, yüz ifadesi dikkatle boştu. "Peki ya sen?"

Onun tek heceli cevabına sııttı. "Annem şu anda bir randevuda, o yüzden daha iyiyim."

Mizah gözlerini aydınlattı. "Ah canım. Senin için ne kadar rahatsız edici." Sııttı. "Az bile söyledin, sevgilim."

"O iyi olacak."

Telefonunu çıkardı ve barın üzerine koydu. "Olmazsa beni araması gerektiğini biliyor."

Rain başını yana eğerek onu inceledi. "Her şeyi bırakıp gidip ona yardım eder misin?"

"Kesinlikle."

"Kalırsan seninle yatacağını açıkça muhteşem bir kıvılcık saçlı bile mi?"

Böyle bir soru sormak zorunda kaldığı için biraz sinirlenmişti ama bunu sakladı. Onun yerine daha yakına eğildi, sesi ona arzuyla alçalıyordu. "Parlak pembe dudaklı, gizemli ve güzel bir jitterbug bile."

Sertçe yutkundu. Bu hareket çok inceydi ve Craig onu dikkatle incelememiş olsaydı bunu fark etmeyecekti. Craig onun kendisinden görüldüğü kadar etkilenmediğine ikna olmuştu. Onunla tekrar sohbet etmesinin ve tüm sırlarını ortaya çıkarmak istemesinin nedeni buydu.

"Fuşya," fısıldadı. "Dudak rengim fuşya."

Craig onun dudaklarına baktı ve onu en yakındaki duvara yaslamış, gün ışığında öpüşürken hayal etti. "Kolayca bulaşıyor mu?"

"Bir daha olmaz Craig," dedi yumuşak bir sesle.

Bakışları tekrar buluştu, onunki meydan okurcasına, onunki ise ateşli.
"Kendime engel olamıyorum."

"Peki, dene."

"Beni gerçekten istediğini sanmıyorum... yoksa geri gelmeye devam etmezdin."

Bir kahkaha attı. "Buraya senin için geldiğimi mi sanıyorsun? Ne kadar hoş ve kendini beğenmişsin."

Ona sırtıttı. "Ben değilsem kim?" "Tanıdığın hiç kimse."

Onu daha fazla sorgulayamadan, müşteriler bara akın etmeye başladı ve o da işiyle ilgilenmeye başladı. On dakika sonra Joss yanında durduğunda bir müşteriye bira doldurmanın tam ortasıydı.

Ona sırtıtarak baktı. "Muhteşem esmeriniz telefonunuzun çaldığını söylüyor."

Barın aşağısına baktı ve Rain'in telefonunu ona doğru salladığını gördü. Belli ki telefonu onda bırakmıştı. "Kahretsin. Annem olabilir. Bu müşterinin yerine bakabilir misin? Bu bira ve ona hâlâ bir JD ve Coca-Cola getirmem gerekiyor."

". Joss ondan birayı aldı ve Craig aceleyle Rain'in yanına gitti.

"Ekranı 'Annem'den bir mesaj belirdi," dedi Rain ve telefonu ona uzattı. "Bilmek isteyebileceğini düşündüm."

"Teşekkürler." Ona sıkı bir gülümseme verdi ve hızla mesajı yukarı çekti. Harika bir gece geçirdim. Drew tam bir beyefendiydi. Eve sağ salım geldim, artık endişelenmeyi bırakıp işine bakabilirsin. Sonra konuşuruz.

Sevgiler, anne xx

Craig rahatlayarak iç çekti.

Bunu duyduğuma sevindim. Yarın ararım. İyi geceler. "Her şey yolunda mı?" Rain söyledi.

Ona baktı ve gerçekten umursuyor gibi görüldüğünü görünce şaşırdı. Tanrım, onu o kadar çok öpmek istiyordu ki. O neden buradaydı? Ona neler oluyordu böyle? Craig aniden kendini mantıksız bir şekilde öfkeli buldu ve bunun Rain Alexander'ın onu birden fazla yönden hayal kırıklığına uğratmaya başlayan bir gizem olmasından kaynaklandığını biliyordu.

"O iyi," dedi.

Rainin endişeli ifadesi onun keskin cevabı karşısında donuklaştı ve anında ses tonundan pişman oldu.

"Craig, işin bittiyse?" Joss barın arkasından bağırdı.

İçini çekti ve tekrar Rain'e baktı, ama Rain bakışlarından kaçıyor, o arayış içinde bara göz gezdirdiyordu. Bir müşterinin siparişini almak için uzaklaştı. Alistair bir kokteyl karıştırırken onun yanından geçti.

"Kim bu muhteşem esmer?" diye sordu bir bardağı temizlerken.

Craig Rain'e bir bakış attı. Şimdi sırtı bara dönüktü ve gözleri kulübü tarıyordu. "Kim bilir," diye iç geçirdi.

"Onu tanıdığını sanıyordum."

"Adını bilmem onu tanıdığım anlamına gelmez."

Onun sesindeki dehşeti duyan Alistair sırtıttı. "Yine de onu tanımak istiyor olabilir misin?"

"Sadece İncil'deki anlamıyla."

Alistair onu inceledi ve sonra homurdandı. "Sen öyle diyorsan."

O gider gitmez, yerini Joss aldı. Ona sırıtıyordu. Adam kaşlarını çatı. "Ne?"

"Birinden ."

Bütün varlığı bu fikre isyan etti. "Ben yetişkin bir adamım, lanet olası bir aşkım yok."

Joss Rain'e bir bakış attı. "Evet, öyle. Ona bakmaktan kendini alamıyorsun ve Jo'nun bana bahsettiği kadınla aynı kadın olduğuna dair bir his var içimde. Görünüşe göre geçen Cumartesi kendini ondan zar zor ayırabilmişsin." "Ne demek istiyorsun?" diye tersledi.

Onun ses tonuna kahkahalarla güldü. "Dostum, ben de o yollardan geçtim. Anlıyorum." Rahatlatmak için onun omzunu sıvazladı. "Sadece onunla git. Senin takıldığın kadınların çoğundan çok daha havalı olduğunu söylemeliyim. Ve çok çekici. Eğer erkek olsaydım... evet, oraya giderdim."

Joss ve Rain'in birlikte olduğu bir görüntü beynini bulandırdı. "Neden böyle bir şey söyledin?" diye inledi hayal kırıklığı içinde.

Joss daha sert güldü. "gerek."

"Rain'i yapacağınızı söylemenizin, her yaştan erkeğin aylarca bunu hayal etmesini sağlayacağını bilmenizi isterim."

"Erkek oraya giderdim dedim." Başını iki yana salladı. "Kafanı çukurdan , Craigy. Yapacak işlerimiz var."

Sonunda bir sükûnet oldu, böylece Rain'in yanına ve döndüğünde onun iş arkadaşlarından birinden birkaç shot sipariş ettiğini fark etti. Aptalcaydı ama sipariş vermeden önce onun kendisine dönmesini bekleyemediği için sinirlenmişti.

"Daha sert bir şeye mi geçiyorsun?" Boş shot bardaklarını işaret etti.

Ağzı şaşırtıcı derecede sevimli bir surat ifadesine büründü.

Barın üzerine eğildi ve gözlerini gözlerine kilitledi. "Gerçekten o kadar sinir bozucu muyum?"

Derin bir iç çekti. "Hayır. Sorun sen değilsin." İnledi ve başını ellerinin arasına aldı. "O iğneleri yaptırmamalıydım. Ben hafif biriyim."

"Mola zamanın, dostum." Alistair yanından geçerken omzuna bir tokat attı.

Craig başını salladı. "Tamam." Barın sonuna doğru yürüdü, mandalı kaldırdı ve kulübün zeminine çıktı. Kalabalık bar alanında ilerledi ve Rain'in oturduğu yere doğru ilerledi. Gece boyunca ona bakan birkaç erkek olmuştu ama nedense hiçbiri yaklaşmamıştı. Onun yanında duran adam şansını denemeye hazırlanıyor gibiydi. Craig ona aksi yönde ikna edici bir bakış attı ve sonra ellerini yavaşça Rain'in ince kalçalarına koydu.

Şaşkınlıkla sıçradı ve başını geriye eğdi. "Oraya nasıl geri döndün?"

Onun şaşkınlığına sırtıttı. "Sihir. Hadi gel." Onu nazıkçe çekiştirdi ve şaşıarak taburesinden kaymaya başladı. "Hadi sana biraz su içirelim." Kızın küçük elini tuttu ve onu barın arkasına götürürken kavrayışını sıkılaştırdı. Joss ve Alistair'in meraklı bakışlarını görmezden gelerek Rain'i arka koridordan geçirdi ve personelin dinlenme odasına götürdü. Buzdolabından bir şişe su çıkardı ve onu köşedeki yıpranmış masa ve sandalyelere götürdü.

Onu birlikte oturtuktan sonra buzdolabından sandviçini çıkardı ve yarısını ona ikram etti.

"Aç değilim." Kadın elinin tersiyle itti ve ona şüpheyile baktı. "Ye," diye ısrar etti. "Bütün o iğneleri emecektir."

Sandviçi alırken "Dört shot," diye düzeltti onu. "Sanki çok içmişim gibi konuşuyorsun."

"Şarabın üstüne dört çok fazla. Özellikle de hafif biri için."

"Biliyorum." Üzgün görünüyordu. "Ama beklemekten sıkıldım." *Aha!* "Neyi beklemekten bıktın? Ya da kimi?"

Rain'in gözleri onunkileri aradı. "Neden öğrenmeye bu kadar heveslisin?" "Çünkü ilgimi çekti."

"Ama neden?"

Güldü. "Gökyüzü neden mavi lan? İlgimi çekiyorsun ve tek bildiğim bu."

"Gökyüzünün mavi olmasının bilimsel bir nedeni var. Atmosferdeki güneş ışığının elastik saçılmasıyla ilgili bir şey ya da ..." Omuz silkti.

Hâlâ eğlenen Craig başını salladı. "Entrikalarım için bilimsel bir neden istiyorsan, o zaman buna kimya diyelim. Kabul etseniz de etmeseniz de kimyamız var."

Bunu düşünmüş gibiydi. "Kimyamız uyuşuyor diye seks yapmak zorunda değiliz. En iyi arkadaşların kimyası vardır. Sadece farklı bir tür."

"O zaman seni daha rahat ettirecekse o tür bir şeyimiz varmış gibi davranırız." Ona arsızca göz kırptı.

Yağmur gözlerini devirdi ama dudaklarının kenarlarında beliren gülümsemeyi gizleyemedi.

Ona dokunmak isteyen Craig masanın öbür ucuna uzandı ve elini onun elinin içine aldı. "Bana neler olduğunu anlat. Neden Kulüp 39?"

"Barmenler rahipler ve doktorlar gibi mi? Gizlilik meselesi yüzünden misilleme korkusu olmadan size her şeyi söyleyebilir miyiz?"

Kıkırdayarak başını salladı. "Daha önce 'doktor'u oynadığım ama 'rahip'i hiç oynamadığım için doktorla devam edeceğiz. Henüz yeterince sapık biriyle tanışmadım." Kaşlarını imalı bir şekilde sallayarak onu güldürdü.

Gırtlaktan gelen bir kahkaha attı ve bu kahkaha adamın aletinin seğirmesine neden oldu. Bununla birlikte, göğüs bölgesinde bir sızıya da neden oluyordu. Onu her güldürdüğünde ya da gülümsettiğinde kendini muzaffer hissediyordu.

Kahretsin, diye mırıldandı içten içe.

"Peki." Gözlerindeki kahkaha söndü. "Sana neden burada olduğumu söyleyeyim.

Kız kardeşimin intikamını almak için buradayım."

Craig bir an için kız kardeşinin yattığı ve bir daha arayıp sormadığı biri olduğundan korktu. Bir Darcy'yle çıkmış mıydı? Düşünemedi. *Kahretsin*.

"Kız kardeşin mi?"

"Darcy. Diyelim o daha gençken onu korumam gereken bir durumdan koruyamadım. Beni affetmesi ve ilişkimizi yeniden inşa etmemiz uzun zaman aldı."

Craig onun elini sıktı, gözlerinde gördüğü suçluluk duygusundan mutsuzdu. "Dokuz ay önce Darcy bu yüksek lisans öğrencisiyle çıkmaya başladı. Angus

York'a. Onunla tanıştığım andan itibaren ondan hoşlanmamıştım, özellikle de

Benden etkilendiğini açıkça belli ediyordu. Ama Darcy aşıktı, ben de kafamı kuma gömdüm. Ve bir kez daha incinmesine izin verdim. Onu koruyamadım."

Craig'i bir tedirginlik kapladı. "O ne yaptı?"

Koyu renk gözlerinden saf, su katılmamış bir öfke fışkırıyordu. "Onu bir seks kaseti yapmaya ikna ve sonra bunu bir partide arkadaşlarına gösterdi."

"Orospu çocuğu," diye tısladı, kendi kız kardeşlerini ve onları bu şekilde aşağılayan herhangi bir adamı nasıl öldüreceğini düşündü.

"Darcy ... bunu kaldıramadı. İhanete uğramıştı ve kalbi kırılmıştı. Ondan ayrılmış ve Avustralya'ya kaçmış. Şu anda orada, bir arkadaşının yanında kalıyor ve eve dönebilmek için bunu atlatmaya çalışıyor."

"Bu korkunç," diye mırıldandı, şimdi onun elini iki elinin arasına alarak. "Başına gelenler için üzgünüm."

Rain onu dikkatle inceledi ve omuzlarındaki gerginlik aniden gevşeyerek, "Bunu kastettiğine inanıyorum," dedi.

Onun elini sıktı. "Var. Kız kardeşlerim var. Onların başına böyle bir şey gelseydi o piçi öldürmek isterdim."

"Onu öldürmek istiyorum ama onun yerine biraz adalet istiyorum." "Peki bunun için planın nedir?"

"Angus buraya çok gelir." Acı ve pişmanlık dolu bir gülümseme takındı. "Burada sık sık görünmesi gerekiyordu ama şimdiye kadar ondan hiçbir iz görmedim. Planım ona kendimi sevdirmektir... hayatının derinliklerine inip hakkında bir şeyler öğrenmenin bir yolunu bulmaktır... Darcy'yi mahvettiği gibi onu da mahvetmek için kullanabileceğim bir şey."

Craig ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "İntikam alacak birine benzemiyorsun Rain.

Belki de bu iyi bir fikir değildir."

Ellerini adamın elinden çekti, savunması tekrar etrafını sardı ve adam daha dikkatli davranmadığı için kendine lanet etti. "Kız kardeşimi daha önce bir kez hayal kırıklığına uğrattım. Tekrar yapmayacağım."

"Ama bu nasıl en iyi plan olabilir? Elbette bu adam onunla dost olmaya çalışmaktan şüphelenecektir?"

Bir kaşını kaldırdı. "Bu adamın kibrini hafife alıyorsun." Craig ona başıyla onay verdi ve sandviçini bitirmek için arkasına yaslandı.

Bunu yaparken

Rain ona verdiği sandviçi kemirdi ve onu inceledi. Gerçek şu ki, onun yorgun gözlerinde gördüğü kararlılığa hayran kalmıştı. Bu yapmak istediği bir şey değildi ama kesinlikle yapması *gerektiğini* hissettiği bir şeydi.

Hepsi kız kardeşine olan sadakati yüzünden.

Ve Craig buna hayranlık duyabilirdi.

"Bakıyorsun," diye mırıldandı Rain.

Çünkü kesinlikle çok güzelsin ... ve içimden bir ses bu güzelliğin derinlere işlediğini söylüyor. "çok şey var," mırıldandı, suyundan rahat bir yudum alarak.

Onu korkutmak istemedi. Onu rahatlatmak istiyordu. Her ne sebeple olursa olsun bu kadın onun koruyucu içgüdülerini ortaya çıkarmıştı. Craig onun Angus'la uğraşmanın dramını yaşamasını istemiyordu. Kendisi olsa o pisliği yumruklar ve yoluna devam ederdi. başa çıkmanın çok daha sağlıklı bir yol olduğunu düşünüyordu. Rain'in bahsettiği uzun intikam süreci ona zarar verecekti.

Onun için bunu istemedi.

Boş zamanlarını çok daha zevkli uğraşlarla geçirmesini istiyorum.

İncil'deki ve İncil'deki olmayan onu tanımak gibi. "Kapanışa

kadar kal. Seni eve bırakayım. Komik şeyler yok."

güven verdi. *Her konuda fikrini değiştirmeme izin ver.* Hayat adalet için asla çok kısa olmadı, ama intikam, evet. Hayat intikam için çok kısaydı. Ve hayat, aralarındaki bağı görmezden gelmek için çok kısaydı.

Craig ilk kez seks dürtüsünden daha fazlasını hissetti. Bu kadın hakkında bilinmesi gereken her şeyi öğrenmek istiyordu ve eğer bunun için biriyle çıkmayı denemek gerekiyorsa, öyle olsun. Rain'i yavaş yavaş ona bir şans vermeye ikna edecek ve bunu yaparken de onu bu yorucu intikam ihtiyacından uzaklaştıracaktı.

"Çok kararlı ve , değil mi?" dedi ona düşünceli düşünceli bakarak.

"Muhtemelen senin kadar kararlı ve inatçıdır," dedi. Kadın bir kahkaha attı. "Bundan emin değilim."

"Kalacak mısın o zaman?"

"Komik şeyler yok mu?" dedi

usulca. "Söz veriyorum."

Yavaşça başını salladı.

Memnun olan Craig biraz rahatladı ve moladan sonra onu bara geri götürdü. Rain'boşalan taburesinden (Joss ve Alistair'i kızdıracak şekilde) bir müşteriyi uzaklaştırdı, böylece Rain'i gözünün önünde tutabilecekti.

Ancak kendini fazla rahat bıraktığı ortaya çıktı, çünkü depodan bir şey almaya gidip döndüğünde kadın ortadan kaybolmuştu. Umudu tuvalete gitmiş olmasıydı ama

On dakika geçmesine rağmen kadın ortalıkta görünmeyince Joss'tan ona bakmasını istedi. Joss başını sallayarak döndü ve sırtına sempatik bir şaplak attı.

Gecenin geri kalanında meslektaşları mesafelerini korudu ve Craig bahşışlerini artırmak için hiçbir şey yapmadı - flört ve hızlı şakalar, daha önceki iyi ruh halinden herhangi bir işaretle birlikte dilinde kurudu.

OceanofPDF.com

Yağmur

Midemde deli gibi kelekler uçuşuyordu.

Yıllar önce Darcy'yi beni affetmesi için ikna etmeye çalıştığımndan beri bir konuda bu kadar gergin hissetmemiştim.

George Caddesi'nde durmuş, Club 39'un girişine bakarken, içimden bir ses geri dönüp eve gitmek ve bir battaniye ile bir fincan çaya sarılmak istiyordu.

Angus oradaydı. Bu sefer kesin olarak. Bunu biliyordum çünkü kendimi onu sosyal medyada takip etmeye kadar düşürmüştüm.

Gecenin serin havasında titredim ve dönüp George Caddesi'ne özlemle baktım. Siyah taksiler caddede bir aşağı bir yukarı hareket ediyor, yolcu alıp indiriyorlardı; şık giyinmiş kızlar ve şık giyinmiş kızlara bakan erkekler

Kahkahalar caddede yankılanıyor, motor seslerine ve betona vuran topuk seslerine karışıyordu.

Gecenin içinde kaybolabilirim. Güzel bir elbise ve topuklu ayakkabı giymiş başka bir kız.

Ama yapamadım.

Omuzlarımı geriye atarak ve midemdeki o rahatsız edici huzursuzluğu görmezden gelerek dikkatlice merdivenlerden bodrum katındaki kulübe indim.

"İyi akşamlar." Kapıcı bana gülümsedi.

Başım la selam verdim ve nefret ettiğim ve çok sevdiğim bir yüzleşmek için içeri girdim.

Geçen Cuma Craig'i terk etmek korkakça bir davranıştı ama o anda başka bir yol görememişim. Her ne kadar bana aramızda "komik şeyler" olmayacağına dair güvence vermiş olsa da, gözlerinde tamamen başka bir şey okudum. Her ne sebeple olursa olsun, benimle ilgileniyordu. Bununla birlikte, onu tüm kadın müşterileriyle görmüştüm. Craig Lanaghan'dan daha çapkın birini tanımamıştım ve ben bunu kaldıracak türden bir kadın değildim.

Craig bilerek ya da bilmeyerek sadece bana zarar verirdi.

Ama çekip gitmemeliydim. Bir şeyler söylemeliydim.

Şimdi onun barına girmek zorundaydım, sadece onu terk ettiğim için değil, gelecekteki onu görmezden gelme niyetim için de kendimi suçlu hissediyordum. Hayatımda flört etmeye yer yoktu. Craig'le olmaz.

Yazık... çünkü Angus'la flört etmektense onunla flört etmeyi tercih ederdim. Tüm varlığım bu fikri reddediyordu ama ihtiyaçlar bunu gerektiriyordu. Angus flört etmeye her şeyden daha çok karşılık verirdi. Çok büyük bir egosu vardı ve ne yazık ki bu akşam o lanet şeyi okşamak benim görevimdi.

Derin bir nefes alarak Kulüp 39'a doğru rahat adımlarla yürüdüm, gözlerim barı taradı ve kasıtlı olarak Craig'den hızla uzaklaştı. Angus'u barın sağ tarafında, Craig'in bir müşteriye hizmet etmekle meşgul olduğu yerin çok uzağında dururken buldum.

Kararlılıkla bakışlarımı Angus'a sabitledim. Bazılarını tanıdığım bir grup arkadaşıyla birlikte duruyordu. Bir tanesi bir zamanlar Darcy ve benim ev sahipliğini yaptığımız bir partide utanmadan flört ettiğini gördüğüm bir kızdı. Diğer ikisi de onun arkadaşlarıydı ve seks kasetini paylaştığı grubun bir parçası olduklarına eminim.

Öfke kanımda kükredi.

Sakin olun ve gülümseyin.

Angus'a yaklaşırken dudaklarıma küçük, eğlenceli bir gülümseme yerleştirdim.

Bakışları konuştuğu kızın omzunun üzerinden kaydı ve benim ortaya çıkışımla hafifçe genişledi. Sanki hiç var olmamış gibi kızın etrafından dolandım ve Angus'un kişisel alanının derinliklerine adım attım. Kuşkusuz kendi iyiliği için fazla yakışıklıydı. Simsiyah kirpiklerle çerçevelenmiş delici gri gözleri ve güzelliğin sınırlarında dolaşan mükemmel simetrik bir yüzü vardı.

"Yağmur." Sesindeki şaşkınlığı duydum. "Seni burada görmek ne güzel."

"Seni gördüğümde birkaç arkadaşım ile çıkıyordum," diye yalan söyledim. "Nasılsın?"

Benim eğlenen gülümsememi yansıttı ve ben de yüzündeki ifadeyi yumruklamak istedim. "Ben iyiyim. Kız kardeşinin neden olduğu dramadan sonra benimle konuşmana biraz şaşırdım."

Siktiğimin sıçan , sik kafalı, hain, alçak herif!

Yorumunu duymazdan geldim ve gözlerimi devirdim. "Darcy drama kraliçesi oluyor. Yine. Benden kaçtığını biliyorsun. Yürütmemiz gereken bir işimiz var," diye yakındım.

Gözlerinde biraz şüphe vardı ama yine de sempatik bir şekilde başını salladı. "Seni zor durumda bıraktı. Ne büyük sürpriz."

Sikici sikici sikici sikici sikici sikici!!!

Yorgun bir şekilde iç çektim. "Bu ilk kez olmuyor."

"Yine de o senin kız kardeşin. Ve benden hoşlandığın izlenimini hiç edinmedim."

Gerginliğimi gizleyerek ona tembel bir gülümseme verdim. "Sen kız kardeşimin erkek arkadaşıydın. Senden hoşlanmama izin yoktu."

Kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

"Seninle arama mesafe koymak zorundaydım çünkü ... şey ... diyelim ki geçmişte Darcy'nin erkek arkadaşlarını çalmaya çalışmakla suçlandım."

Yalanlarım karşısında içim öylesine burkuldu ki, bu numarayı sürdürmenin mümkün olup olmadığını merak ederek içten içe donakaldım.

Düşündüğümünden çok ama çok daha zordu.

Ama Angus bunu benim için kolaylaştırmayacaktı. Yalanıma bir kaşını kaldırdı, ilgisini çekmiş gibi görünüyordu. "Doğruluk payı var mı?"

Arkadaşları bu soruya kıs kıs güldü ve ben de tüm bu lanet şeye sırtımı dönebilmeyi dileyerek ona sahte bir uyarı bakışı attım. Bir şekilde flört etmek için güç topladım. "Kız kardeşimden erkek çalmama gerek yok, Angus."

Ama Angus ateşli bakışlarını vücudumda gezdirirken, düşündükleri konusunda yanılmama yer bırakmayacak şekilde sözlerim flörtün dozunu artırdı. "Eminim bilmiyorsundur." Bakışlarını tekrar benimkilere çevirdiğinde, tiksintimi gözlerimden uzak tutmayı başardığımdan emin değilim ve işte o zaman bunu yapmaya henüz hazır olmadığımı anladım.

"Sanırım arkadaşlarıma yetişsem iyi olacak." Ondan bir adım uzaklaştım.

"Kal." Beni durdurmak için bileğimi tuttu ve başparmağını tenimde gezdirdi. *Hasta olmamaya çalış, Rain.* "Sana bir içki ısmarlayayım."

Eğer bundan daha kibirli bir adam varsa, onu henüz bulamamıştım. Darcy hakkındaki sözlerime inanmasını umuyordum ama aynı zamanda bir erkeğin, tam önünde duran gerçeği göremeyecek kadar kendini beğenmiş olabileceğine de inanamıyordum. Görmek istediğini görüyordu çünkü bir kadının ondan etkilenmeyeceğini hayal bile edemiyordu. Bu onu alt etmek için bir fırsattı ve pısrık davrandığıma inanamıyordum.

"Gel hadi."

Jestimde bir titreme olmamasını umarak gülümsedim. "Tamam. Kolumu bükün." *Neredeyse kelimenin tam anlamıyla, seni piç.*

"Kırmızı şarap, değil mi?"

Bana ilgi gösteriyordu. Bu beni mutlu etmeliydi çünkü bana aşık olması intikamımı kolaylaştıracaktı. Ama öyle olmadı. Bu beni huzursuz etti çünkü planım hiçbir zaman intikamım için o piçi baştan çıkarmak olmamıştı. Yine de bu cehennemî çaba beni hızla oraya götürüyordu. *Hay sikeyim.* "Evet."

Bara doğru döndü ve benim gözlerim de otomatik olarak oraya kaydı. Bakışlarım Craig'in içkisini karıştırırkenki bakışlarıyla çarpıştı.

Kızgın görünüyordu.

Gözlerimi hızla kaçırıp Angus'un arkadaşlarına sığındım. "Ben Rain."

"Hatırlıyorum," dedi en uzun boylu adam bana sırtarak. "Ben Jack. Bu da

Mike ve-"

"Ben Lola," diye alay etti güzel sarışın. "Kardeş sadakatinden pek nasibini , değil mi?"

Bu gece söylediğim yalanlar yüzünden içimde bir suçluluk duygusundan fazlası vardı ama suçlamasına rağmen gülümsedim. "Darcy bana hiçbir zaman o kadar sadık olmadı.

Artı . . . seks kasetini o yaptı. Angus arkasından filme çekmiş değil. O bir yetişkin ve yetişkin kararı verdi. Şimdi sonuçlarına katlanmak zorunda."

Lütfen beni affet Darcy, seni güzel kız seni. Umarım bu gece söylediğim ve yaptığım şeyleri asla bilmek zorunda kalmaz.

Lola gözlerini bana dikti. "Ayrılmaları senin için ne kadar da uygun."

"Lola, şu lanet pençelerini kınına sok artık," diye inledi Mike.

Ona minnettar bir gülümseme gönderdim. "Bazı kediler nasıl yapılacağını bilmez."

Çocuklar güldü ve Lola'nın ifadesi karardı. "Çok güzel." İçkisini yudumladı, boşunu en yakın masaya çarptı ve kaşlarını çatarak bana baktı.

"Birden kendimi pek hissetmemeye başladım. Sanırım eve gideceğim." Otuz saniye sonra gitmişti.

Keşke ona nasıl bir iyilik yaptığımı bilseydi. "Söylediğim bir şey mi?"

Jack güldü. "Lola kendisinden daha seksi kadınlardan ." *Dick.* "Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum."

"Oh, yapmalısın."

Bir kol omzuma dolandı, önümde bir bardak kırmızı şarap belirdi. "Al bakalım," diye mırıldandı Angus kulağıma.

O tanıdık mide bulantısı midemde çalkalandı ve ben inatla bu duyguyu ifademden uzak tuttum. "Teşekkürler." Bardağı aldım ve neyse ki Angus kolunu üzerimden çekti.

"Lola nereye gitti?" dedi.

"Rain'e srtklk yapıyordu. Rain'in srtklerle baŗa ıkabildiēi ortaya ıktı." Mike bana göz ve ben de yüzündeki ahlaksız ifadeyi yumruklama isteēiyle savaŗtım. Grnŗe göre sürüngenler sürüler halinde takılıyorlardı.

Angus kıkırdadı. "Bu gece onunla seviŗeceēimi sanıyordu. Planlar deēiŗti."

Yakıcı bakıŗlarını ve şarabımı yüzüne fırlatmak için duyduēum neredeyse kontrol edilemez dürtüyü görmezden geldim. Kendimi hiçbir zaman şiddet yanlısı biri olarak grmemiŗtim ama eēer gücüm olsaydı bu adamın aēzını burnunu kırar ve bu iŗi bitirirdim.

Elini belime bastırduēını hissettim ve dokunuŗuyla rahatlamak için kendimi zorlamak zorunda kaldım. Kafamı kaldırdıēımda bana glmsediēini gördüm. "Ne dedin?" "Sadece seninle biraz vakit geçirmek güzel, hepsi bu.

Kız kardeŗin

daha önce hep engel oluyordu."

İēren, iēren hamambceēi!

Elini sırtıma daha da bastırarak beni kendisine yaklaŗtırdı. "Bana kendinle ilgili her şeyi anlat."

* * *

Bir saat sonra sinirlerim sonuna kadar gerilmiŗti. Durumun bu kadar çabuk kontrolmden ıkabileceēini hiç fark etmemiŗtim. Craig'e flört etmediēimi sylediēimde yalan sylememiŗtim. Bana göre deēildi. Normal bir durumda bile rahatsız edici geliyordu, bu yüzden Angus'la flört etmek zorunda kalmak tam bir irade ve sinir çabasıydı.

Arka planda Craig'in yaptıēım gösteriyi izlediēinin tamamen farkında olmamın bir yardımını olmadı. Bakıŗlarının beni yaktıēını hissedebiliyordum. Beni yargıladıēını hissedebiliyordum.

Oyunculuēa ara vermek istediēim için müsaade isteyip kalabalık bardan geçerek tuvaletlere doēru ilerledim. Tuvaletlerin bulunduēu koridora açılan kapıdan henüz gemiŗtim ki kapı arkamdan açıldı ve sert bir el pazımı sıktı.

ŗok içinde irkildim, omzumun üzerinden baktıēımda beni yakalayanın Craig olduēunu gördüm. "Ne-"

Cebinden bir anahtar engelli tuvaletin kilitli kapısını açarken "Sessiz ol," diye mutsuzca homurdandı.

"Craig!" Beni fazla nazik olmayan bir şekilde içeri iterken bağırdım. Beni takip etti ve kapıyı arkamızdan çarparak kapattı, kilidi yerine oturttu. Kalbim göğsümde güm güm atıyordu. "Ne halt ediyorsun sen?"

"Ne yapıyorum ben?" Gözleri öfkeyle parladı. "*Sen ne halt ediyorsun ne yapıyorsun?*"

Sorusunu anlamamış gibi davranamayacak kadar yorgun olduğumdan, meydan okurcasına kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Ne yaptığım seni ilgilendirmez!"

"Sanırım geçen hafta sonu ortadan kaybolduğunda bunu açıkça belirtmiştin."

Suçluluk duygusu beni boğdu. "Kabul ediyorum, veda etmeliydim." Alaycı bir şekilde homurdandı. "Özrün bu mu?"

"Alacağın tek şey bu," diye tersledim.

Bu işe karışma! Bunu senden duymak istemiyorum!

Craig'in gözleri spekülatif bir şekilde kısıldı. "Bana dışarıdaki o şerefsizden intikam alacağını söylediğinde sanırım ne kadar kararlı yanlış anladım. Yani, intikam için bacaklarını açacak çok fazla kadın yoktur."

Sözleri beni derinden yaraladı -acı göğsümü delip geçti- ve o anda bu adamdan uzak kararında haklı olduğumu anladım.

Yüz ifademdeki bir şey onun yüzünde pişmanlık yarattı. "Yağmur," diye mırıldandı bir elini saçlarında gezdirirken. "Kahretsin, öyle demek istemedim."

"Çıkarın beni buradan."

"Rain-"

"Çıkarın beni buradan!" Angus'a karşı hissettiğim tüm öfke aniden Craig'e geçerek ona doğru hışımla yürüdüm.

Kollarımı tuttu ve kendimi onun dokunuşundan kurtarmak için mücadele ettim. "Rain-"

"Dokunma bana," diye , omuz silkerek elinden kurtuldum. "beni buradan. Şimdi."

"Yani o yalaka herife geri dönebilir misin?" Beni tutup göğsüne doğru çekti ve nefesimin kesilmesine neden oldu. "Eğer o göt herifle yatmak gibi bir niyetin yoksa tehlikeli bir oyun oynuyorsun demektir."

"Tabii ki istediğimi elde etmek için seksi kullanacağımı düşünürsün." Yakışıklı yüzüne bakarken dudaklarımı küçümseyerek büktüm. Çok yakınımdaydı.

Çok yakın. "Bırakın beni."

Kavrayışı sıkılaştı ve sırtımı kapıya doğru bastırırken kendimi etrafımda dönerken buldum. "Sen dışarıda o adamla kışını yırtarcasına flört ederken bir erkek başka ne düşünebilir ki? Ben de senin flört etmediğini sanıyordum." Nefesi dudaklarıma çarptı.

"Bunu sadece özel günlerde yapıyorum," dedim, sesimden alaycılık akıyordu. "Artık durmalısın," dedi. "Bunu ne kadar ileri götürmek istiyorsun?" "Bu seni ilgilendirmez."

"Bu çok komik..." Sert vücudunu benimkine bastırdı ve üzerimde dalgalanan heyecanla nefesimi içime çektim. "Çünkü kesinlikle benim işimmiş gibi hissediyorum."

"Craig." Şehvet ve arzu beynimi bulandırırken yalvarmaya çalıştım. "Lütfen, beni yalnız bırak."

"Ama kendime engel olamıyorum," diye mırıldandı dudakları hafifçe dudaklarıma değmeden birkaç saniye önce.

Bir öpücüğün yumuşak fısıltısıyla ağzım karıncalandı.

Gözlerimiz kilitlendi ve birbirimizden başka bir şey göremez olduk. Göğsüm heyecan ve beklentiyle kabarırken onunkine sürtündü ve artan nefes alışının göğüslerimde yarattığı hareketi hissettim.

Bir eliyle kalçamı okşarken diğer eliyle yüzümü kavradı. Başparmağı en hafif dokunuşla çene çizgim boyunca ilerledi ve yine de bu hafif dokunuş vücudumda uyandırdığı tepki açısından şehvetli bir okşama da olabilirdi.

Parmaklarını boynumdan aşağıya doğru çekip elbisemin yakasını takip ederken meme uçlarım gerildi. Göğsüm daha derin hareketlerle yükselip alçalarak dekoltemi onun dokunuşuna daha fazla itti.

Gözleri göğüslerimi okşayan parmaklarını takip ederken yüzünü izledim. Tüylerim diken diken oldu ve bakışlarını tekrar benimkilere çevirdi. Mavi-yeşil gözlerindeki alevli sıcaklık inlememe neden oldu ve bu ses onun içinde bir şeyleri koparmış gibiydi.

Ağzı benimkine sert ve öfkeli bir şekilde çarptı ve eli sağ göğsümü kavrayıp hafifçe sıkarken inledim. Vücudunun ve ıslak, uyuşturucu öpücüğünün derinliklerine doğru bastırırken tişörtünü ellerimle kavradım.

Öpücüğünün nasıl olacağını hep merak etmişim ve şimdi biliyordum. Vahşi ve seksiydi ve şaşırtıcı bir şekilde tam da istediğim şeydi.

Dudaklarını bırakıp boğazıma doğru öpücükler kondurdu, parfümümü sıkıttım boynuma sokuldu. "Siktir," diye inledi, elini aşağı kaydırды

Kalçamdan uyluğuma kadar. Bacağımı kaldırdı, etek boyum yükseldi, böylece ereksiyonunu kalçalarımın arasında daha derine bastırabildi.

Şehvet beni sıkıca kavradı, karnımın alt kısmında beni ıslattı. Hayatımda hiç bir erkeği bu kadar çok istememiştim.

Ve bu beni korkuttu, arzu dolu sisten çıkmamı sağladı.

"Hayır." Bacağımı tuttuğu yerden çekerek onu ittim. "Craig, dur."

Bana yaslandı, nefesini tutmaya çalışırken alnını köprücük kemiğime dayadı. "Yağmur."

Sesindeki yalvarışı duydum ve kaskatı . "Bırak beni," diye fısıldadım usulca.

Craig başını kaldırdı ve bana ters ters baktı, gözlerindeki tatmin edilmemiş tutku beni yakıyordu. "Neden bundan kaçırıyorsun?"

Göğsüne bastırdım. "Çünkü ben öyle değilim. Ben tek gecelik ilişkiler yaşamam."

"Belki de bunu ben istemedim." Bana ters ters baktı.

Elbisemi tekrar yerine iterek ondan uzaklaştım. "Beni istiyorsun çünkü bana sahip olamıyorsun."

Gözleri kısıldı. "Bana ne hissettiğimi söyleme." "Gitmem gerek."

Elini kapıya dayayarak yolumu kesti. "Ona geri mi döneceksin?"

Başımı salladım çünkü Angus'a bu şekilde geri dönemezdim. Craig'in ağzında ruj vardı, bu da benimkinin bulaştığı anlamına geliyordu. "Eve. Senin sayende." Şimdi öfkeyle kolunu ittim, kapının kilidini açtım ve aceleyle dışarı çıktım, beni durduramasın diye kendimi kulübün içine attım. Angus'a bakmadan bardan ve Craig Lanaghan'dan kaçtım, bir yandan ilk intikam gecemi mahvettiği için lanetler yağdırırken bir yandan da Angus'la gerçekten içinde olmak istemediğim bir durumdan kurtulmamı sağladığı için ona teşekkür ettim.

OceanofPDF.com

Yağmur

Sonunda Angus'tan intikamın ortasında kaçtığım için mutluydum. Beni rahatsız eden şey flört ve baştan çıkarma kampanyasıydı. Her ne kadar kendimi Darcy'nin ne yaptığımı anlayacağına ikna etmeye çalışsam da, gerçek şu ki anlamayacağını biliyordum.

Craig'in taktiklerime duyduğu öfkenin ve ardından Club 39'un tuvaletinde yaşanan tutkulu aranın mevcut stratejimi gözden geçirme kararımın hiçbir ilgisi yoktu.

Gerçekte
n. Öyle
olmadı.

Tamam, öyle oldu. Birazcık. Yani zaten kendi kendime fark ediyordum. Craig beni uçurumun kenarına itti.

Hayatımda aldığım en iyi öpücüğün anısını kararlılıkla silmeye çalışırken, Angus'la ilgili yaklaşımımı yeniden gözden geçirmeyi tercih ettim. Onunla bu kadar çabuk çapkınlaşmamın bir nedeninin de içinde bulunduğumuz ortam olduğuna inanıyordum. Bir gece kulübü. Her şey dans etmek, içmek, çekingenliğinizi azaltmak ve evet, seksle ilgiliydi.

Belki de Angus'la farklı bir ortamda "tesadüfen" karşılaşsam etkileşimlerimizin seyrini değiştirebilirdim. Bunun kolay olmayacağını biliyordum çünkü açıkça iç çamaşırlarıma isteyen adi bir herifti ama denemek zorundaydım.

Darcy bana Angus'un Old Town'daki Black Medicine kahvehanesinde çalışmaktan hoşlandığını söylemişti. Bir kahvehane kesinlikle flörtten çok sohbetle ilgiliydi (), bu yüzden bir sonraki adımımın bu olduğuna karar verdim.

Black Medicine'a yabancı değildim. Oyma ahşap mobilyaları, lezzetli kahvesi ve ilginç ambiyansı tam bana göre bir yerdi. Çoğu zaman bir paket kahve içmek için uğramaktan başka bir şey yapamayacak kadar meşguldüm ama Angus'un dikkatini çekmem ne kadar sürerse sürsün, kahvehane benim için ikinci bir ev gibi olurdu.

Oraya, odanın arka tarafına yakın, yüzümü öne dönebileceğim ve giren insanları görebileceğim bir masa kapacak kadar erken gittim. İki saat, iki yeşil çay ve bir panini içtikten sonra hâlâ oturmuş kapıyı izliyordum. Yanımda bir kitap vardı ama Angus'un kahve içmeye gelmesini kaçırmam diye kitabı açıp içinde kaybolmaktan korkuyordum. Bunun yerine kitabı okuyormuş gibi yaptım, bir yandan da gözümü sayfaların üstünden ayırmıyordum. Biri bana dikkat etseydi kaçık olduğumu düşünürdü.

Bu iki saat boyunca odağımı sadece Angus'ta tutmaya çalıştım, ama tıpkı son kırk sekiz saat boyunca olduğu gibi, aklım Craig'e gitti. Aramızdaki kimyanın yoğunluğuna gerçekten inanamıyordum. Tariflerin dışındaydı! Ama merak etmek zorundaydım. Craig inanılmaz derecede seksi bir adamdı. Flört ve sıcaklık ondan sızıyordu. Bu yüzden belki de paylaştığımız öpücük türü sadece onun şişirilmiş cinselliğinden kaynaklanıyordu ve aslında aramızdaki gerçek bir bağlantıyla hiçbir ilgisi yoktu. Bu senaryoda, incinen ben olacaktım - böyle bir kimya ve Craig'in etrafında olmaktan hoşlanmam, şehvetin benim için daha fazla bir şeye dönüşeceği anlamına geliyordu. Duygularımın her şeye karışmasına izin vermeden seks yapabilecek türden bir kız değildim ve Craig her ne kadar bunun onun için sadece seksle ilgili olmadığına ısrar etse de, bunun gerçek olduğuna tam olarak güvendiğimden emin değildim.

Ve tabii bir de Angus meselesi vardı. Şu anda Craig'le ya da herhangi biriyle karışık bir duruma giremezdim çünkü odağımı dağıtamazdım. Belki ... şey belki bana zarar vermeyeceğine güvendiğim olsaydı, o zaman evet, odağımı bölebilirdim, bunu başarabilirdim

Ama Craig o adam değildi.

İnledim. Onu düşünmeyi bırakmalıydım.

Black Medicine'in kapısı açıldı ve içeri uzun boylu, yakışıklı, esmer bir adam girdi.

Gördün mü? Craig'i o kadar çok düşünüyorsun , şimdi onun hakkında halüsinasyon görüyorsun!

"Kahretsin," diye mırıldandım, kitabımı yüzümü gizleyecek şekilde yukarı doğru ittim. Craig'di.

Dünyanın tüm şehirlerindeki tüm kahvehaneler arasında, tam şu anda benimkine giriyor!

İğrenç şaka, Life, iğrenç şaka!

Başımı eğdim, nefesimi tuttum, bir kahve içmesi için dua ettim.

Git.

İki dakika sonra başımın üzerinde tanıdık bir ses duyuldu.

SIKTIR.

Bakışlarımı kaldırdım ve aynı anda kitabımı indirdim.

Craig masamın yanında durmuş, sırtarak bana bakıyordu. Gözlerinde son karşılaşmamızdan dolayı hâlâ kızgın olduğunu gösteren sert ifade vardı. Kızması gereken biri varsa o da bendim.

"Ciddi misin?" İnledim ve sandalyemde geriye doğru yığıldım.

"Ben de seni gördüğüme sevindim." Masamdaki boş sandalyeye kaydı. "Ne yapıyorsun?"

"Sana katılıyorum."

"Hayır, . Angus'la aramızdaki bu şeyi yine mahvetmeyeceksin. Mümkün olduğunca çabuk bitmesini gerçekten istiyorum ama senin müdahalelerin bunu geciktirmeye devam ediyor."

Craig bir kaşını kaldırdı. "Angus'la burada mı buluşacaksın?"

İçimi çektim. "Hayır. Ama görünüşe göre buraya çok sık geliyor. Sadece bekliyorum."

"Kadınsı cazibenle onu tekrar tuzağa düşürmek için."

Ses tonundaki ısırtıcı ısrar duydum ve ona ters ters baktım. "Hayır, bu seni ilgilendirmez ama bu stratejiyi yeniden düşünüyorum."

"Çok geç. Adi herif seni becermek istiyor, Rain." Craig öne doğru eğildi, sesindeki sertlik yerini endişeye bıraktı. "Onunla bu oyunu oynamak tehlikeli. Bence tüm stratejini gözden geçirsen iyi olur."

İddiası içimde bir panik patlamasına neden oldu çünkü benim derinlerde yatan endişelerimi yansıtıyordu.

"Önemli olan tek şey bunu Darcy için yapmak."

"Ve kendini güvende tutmak. Bu adamla tanıştıktan sonra . . . Rain, baştan aşağı bir sürüngen. Kim bilir neler yapabilir."

Ona baktım, ne diyeceğimi bilemiyordum ve açıkçası kahvehaneye Angus'la tanışmak niyetiyle gelip Craig'le aynı masada oturmak biraz sinirimi bozmuştu. "Benden ne istiyorsun?"

Koltuğuna geri yerleşti ve bana bir yudum almak için kupasını kaldırdı. O kadar uzun süre baktı ki neredeyse sandalyemde kıvranıyordum. "Burada oturup seninle kahve içmek istiyorum. Seninle konuşmak."

Tedirginlik içime işledi çünkü her şeyden çok onunla oturup yeşil çayımı içmek istiyordum. Konuş onunla. "Emin değilim

Bu iyi bir fikir."

"Ben ikimiz için de yeterince eminim." Bana hınzırca bir sırıtış fırlattı ve bu da içimde tanıdık bir çekim yarattı.

Gözlerimi devirdim ve başka tarafa baktım. "Tabii ki öylesin."

"Peki Rain Alexander, Inverness'te büyümek nasıl bir şeydi?"

Soruya kahkahalarla güldüm. "Eğer bu masada seninle kalmamı istiyorsan, daha az yüklü bir soruyla başlamak isteyebilirsin."

"Dolu mu?" Bana bir kaşını kaldırdı. "İlginç." Ona mutsuz bir bakış attığımda başını salladı. "Peki. Neden Edinburgh?"

"Önce Londra'yı denedim. On sekiz yaşındayken oraya taşındım. Bir süre hoşuma gitti. Vintage giyim mağazasında bir işim vardı - tahmin edebileceğiniz gibi tam bana göreymi. Aşık olduğumu düşündüm ama birlikte geçirdiğimiz bir yılın ardından ona aşık olmadığımı fark ettim. Bu İskoçya'ya geri dönmem için bir katalizör oldu. Zaten Darcy on sekiz yaşına geldiğinde onun için geri dönmeyi planlıyordum. Adam taşınmak istemedi ve bu aramızdaki uzun sorunların sonuncusuydu."

"Ne tür sorunlar?"

Craig gerçekten ilgileniyor gibiydi ve aklıma bunun onu benden uzaklaştırmanın bir yolu olabileceği geldi. Çoğu kız, arzularının nesnesine kancalarını iyice ve gerçekten batırana kadar çılgınlıklarını gizlerken, ben o anda her şeyi ortaya koymaya karar verdim.

"Onun evreninin merkezi olmak istedim ama ." Kaşlarını çattı. "Nasıl yani?"

Omuz silktim. "Ben romantik biriyim."

"Bu hala hiçbir şeyi açıklamıyor."

"Bir ilişki ... destansı derecede harika, romantik ilişki bir ortaklık olmalı, değil mi?"

"Doğru," diye kabul etti.

"Bu da bir parçası. İlişkimiz öyle değildi. Onun için sürekli ödün verdiğimi ama onun da benim için aynı şeyi yapmadığını fark etmeye başladım. Her şey onunla ve onun ne istediğiyle ilgiliydi. Ben mutlu olmadığım da mutlu olmayan bir adamla birlikte olmak istiyorum, ya da tam tersi."

"Bu çok fazla bir şey istemek gibi görünmüyor. Bu adil görünüyor."

Kaşlarımı çattım. " mesele sadece bu değil. Beni seven bir adamın beni düşünmesini beklerim. Hem de çok. Beni şaşırtmasını, sadece doğum günlerinde değil, öylesine şaşırtmasını."

Craig koltuğunda kıpırdandı, gözleri kısıldı. "Sana para harcamaktan mı bahsediyorsun?"

"Bunun parayla ya da parlak hediyelerle ilgili olması gerekmiyor." Başımı kararlılıkla salladım. "Bana yatakta kahvaltı hazırlaması ya da sabah benim sıram olduğu halde sırf değişiklik olsun diye uzun bir yalan söylememe izin verdiği için köpeği dışarı çıkarması olabilir. Her şey ve hiçbir şey, büyük şeyler ve küçük şeyler."

Bana tedirginliği artırarak küçük, şefkatli bir gülümseme veriyordu. umduğum gibi tepki . "Başka bir şey var mı?"

"Aşırı sahiplenici olmadan bölgeci olmalı çünkü kadınların sevdiğim adamla flört etmesi fikrinden hoşlanmıyorum ve onun da aynı şekilde hissetmesini umuyorum - sadece sahiplenici bir tip olduğum için kendimi daha iyi hissetmemi sağlamak için bile olsa."

Bakışları spekülatif ve ateşli bir hal aldı. "Sahiplenici bir tip misin? Bunu kesinlikle görmek isterdim."

Nerede yanlış yapıyordum? Tek gecelik bir sevgilinin itirafına bu şekilde tepki vermesini beklemiyordum! Öfkelendim ve o da ne yapmaya çalıştığını çok iyi biliyormuş ve başarısızlığımdan zevk alıyormuş gibi sırttı.

Bu inatçı adamın yakın zamanda hiçbir yere gitmeyeceğini fark ederek rahatlamaya çalıştım. Tabii konuşmayı son derece garip bir hale getirmediğim sürece. "Peki ya sen?"

"Peki ya ben?"

"Hiç aşık oldun mu?"

Şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Benim sana Inverness'te büyümekle ilgili soru sormaya iznim yok ama senin bu kadar ağır bir soru sormaya iznim var öyle mi?"

Omuz silktim. "Çayımı bitirip gidebilirim." Craig gözlerini kısıtı. "Dene de görelim." Şaka yapıp yapmadığından emin değildim. "Ne?"

Eğlence gözlerini aydınlattı. "Beni duydun. Ve soruna cevap vereceğim. Hayır. Ben hiç aşık olmadım. Sen kaç kere aşık oldun?" sordu ben daha cevap veremedim.

"Ben kolayca aşık olup çıkan vefasız bir yaratık değilim. Aslında hiç aşık olmadım. Ama çok yaklaştım. Bir erkeği gerçekten tanımadan önce tüm kalbimi ilişkiye vermem ve geçmişteki erkek arkadaşlarımı tanıdığımda beni istediğim şekilde sevmeyeceklerini kanıtladılar. Ve tam tersi de oldu."

Craig kıkırdadı. "Bana çok bakımlı olduğunu mu söylemeye , Rain?"

"Evet," diye dürüstçe cevap verdim. "Genel hayatla ya da günlük yaşamla ilgili değil. Etrafı toparlamak ya da çocukları boks gecesine ya da her hafta sonu video oyunu gecesine çağırmak konusunda dırdır etmiyorum ... ama duygusal olarak çok bakımlı olduğumu biliyorum." Bu itiraf karşısında dudağımı ısırdım, bu kadar çok şey anlatmış olmama şaşırdım. Bu korkunç kişisel bilgileri ağzımdan kaçırarak kadar rahat sağlayan şey neydi?

"Bir nedeni olmalı. Belki de sebep Inverness'tedir," diye şok edici bir sezgiyle söze girdi.

İfademdeki bir şey beni ele vermiş olmalı ki Craig'in bakışları yumuşadı ve masanın öbür ucundan bana doğru eğildi, ben sadece onun muhteşem yüzünü görebiliyordum. "Biliyorsun, babamı kaybettiğimde geride kalan aileme - annem ve kız kardeşlerime- daha sıkı sarıldım. Bu beni onlara karşı aşırı korumacı yaptı. Tıpkı senin Darcy'ye karşı olduğun gibi."

O zaman ailemi kaybettiğimi tahmin etmişti. "Ailemi." Başımı salladım, gözlerini ondan ayıramıyordum. "Ben altı yaşındaydım. Darcy dört yaşındaydı. Bir tekne kazasıydı. Teyzemle yaşamaya başladık. Ayyaşın tekiydi."

"Siktir," diye nefes aldı Craig. Elime uzandı ve iki elinin arasına aldı. "Anladığım kadarıyla evde işler iyi gitmiyordu."

Sıkıca tuttuğu elime baktım. Elim onun tutuşunda doğru görünüyordu. Daha da doğru hissettiriyordu. Elimi hemen geri çekmek istedim ama elinin sıcaklığı ve rahatlığı beni durdurdu. "Hayır. Evde işler iyi gitmiyordu."

"Darcy'yi terk ettin. Bu yüzden kendini suçlu hissediyorsun."

"Onu yanımda götüremezdim. Teyzem izin vermedi ve onun üzerinde hiçbir yasal hakkım yoktu. Sadece zamanımı beklemek zorundaydım ... ama gerçek şu ki ... Burada kalabilirdim. Yine de kalabilirdim. Bencildim. Bencil, kendini düşünen bir gençtim ve kız kardeşim bu yüzden o kadının acımasızlığına terk edildi."

"Sen sadece bir çocuktun."

Nezaketinden rahatsız olarak elimi kavrayışından kurtardım ve bakışlarımı indirdim. "Her neyse, muhtemelen kuyruğunu kıstırıp kaçmanın nedeni bu."

"Peki neden?"

Tekrar başımı kaldırdım ve dünyadaki tüm samimiyetimi gözlerime ve sözlerime yansıttım. "Çünkü Darcy'den başka, pek fazla sevgi görmedim."

çocukluğumun çoğunda. Şimdi bunun için açgözlüyüm. Bir ilişkide duygusal olarak yüksek bakım gerektiren biriyim ve bana bunun yorucu olduğu söylendi. İşte böyle. Ben düşündüğünüz kişi değilim."

Craig düşünceli bir şekilde beni inceledi. "Sence seni kim sanıyorum?" "Gerçekten bilmiyorum. Sadece karmaşık olduğumu biliyorum. Ben süperim

Hayatta ve iş hayatında bağımsızdım, eski sevgililerimi çıldırtacak kadar. Konu romantizme geldiğinde ise çok muhtaç olduğum söylendi. Ben dağınık bir kadın paradoksuyum ve tüm bunlarla başa çıkabilecek bir erkek gerekiyor. Tek gecelik biri değil. Gelecekte kesinliğe ihtiyacım var.

Daha önce incindim ve bir erkeğin doğru erkek olduğunu, uzun süre birlikte olacağımızı ve beni incitmeyeceğini bilmem gerekiyor."

Beni incelemesi bir süre sessizlik içinde devam etti ve sonunda, "Muhtemelen şu anda kapıya doğru koşuyor olmalıyım," dedi.

"Evet, yapmalısın."

Yavaş, hınzır gülümsemesi içimi titretti. "Garip bir şekilde istemiyorum. Senin arkadaşın olmak istiyorum, Rain."

Kızgınlığıma rağmen hayal kırıklığı içime çöktü. Duygusal işlev bozukluğumu duyduktan sonra elbette fikrini değiştirecekti. Ve benim istediğim de buydu, değil mi?

Değil mi?

YANLIŞ!

O zaman anladım ki Craig'le sadece arkadaş olmak istemiyordum ama beni incitebilecek biriyle de ilişki yaşamak istemiyordum ve bu da onu hayatımda hiç istemediğim anlamına geliyordu.

"Arkadaş olmamız gerektiğini düşünmüyorum."

Kıkırdadı. "Egomu zedelemek gibi bir huyun olduğunu biliyorsun." Yüzümü buruşturdum. "Öyle demek istemedim."

"Biliyorum. Ama yine de yapıyorsun. Ama önemli değil." Çocuksu bir şekilde sıırttı. "Fikrini değiştirmek için her türlü niyetim var."

Craig

Kendisinden uzaklaşıp kadınlar tuvaletine doğru yürürken Craig'in gözleri Rain'in muhteşem kışına takılmıştı. Kızın giydiği şeye gülümserken buldu kendini. Boynundaki küçük yakasına kadar iliklenmiş kısa kollu siyah bir gömlek. Gömlek daracıktı ve kalçalarının kıvrımını takip eden yüksek bel kalem eteğin içine sokulmuştu. Eteğin etek ucu mütevazıydı ve baldırlarını sıkıyordu, bu da onu yüksek topuklu koyu yeşil ayakkabılarıyla salınmaya zorluyordu.

Neredeyse hiç teni görünmüyordu ama yine de hayatında gördüğü en seksi kıyafetti. 1940'ların kadınsı bomba stili onun en sevdiği özelliklerinden biri olmaya başlamıştı.

Ve aralarından seçim yapabileceğiniz pek çok favori şey vardı.

Kahvehane çalışanlarından biri masalarını toplamak için yanlarına geldi. "Bir Americano daha alabilir miyiz ve ..." Rain'in bardağına bakarak ne içtiğini anlamaya çalıştı.

"Yeşil çay," diye cevap verdi adam. Craig ona baktı. "İyi hafıza."

"Unutulmaz bir kız." Ona bir sırıtiş fırlattı. Craig ona kaşlarını çatı.

Rain'in benim sahiplenmemem konusunda endişelenmesine gerek yok.

Başka bir erkeğin Yağmur'u cinsel anlamda düşünmesine ilk kez sinirlenmiyordu. Tabii ki erkekler onu cinsel açıdan düşünenecekti. O çok güzeldi. Ama Craig bunu görmek istemiyordu. Geçen hafta sonu barda o göt herifle flört ederken ve o göt herif ona dokunurken, Craig derisinden çıkacakmış gibi hissetmişti. Bir kadına sahip çıkmak, başka hiçbir piçin ona yaklaşmaması için mecazi anlamda etrafına işemek için hiç bu kadar büyük bir dürtü hissetmemişti.

O benim.

Bu şiddetli düşünce, geçen Cumartesi günü Angus'la flört etmesini izlerken aklına gelmişti, içsel duygularıyla kanını kavuruyordu.

haklılık. Bu yüzden onu tuvalete kadar takip etmişti. Kendini durduramadı. Hayatında önce hiçbir kadına bu kadar kızmamış ve onu kollarına almak için bu kadar çaresiz olmamıştı.

Sonunda Craig, Braden Carmichael'ın Joss'la ilişkisinin ilk birkaç ayında kendisine neden güverte yapmak istemiş gibi baktığını tecrübeleriyle anlamıştı. Eğer Craig, Rain'in Angus'u öpüşünü Braden'ın Joss'u öpüşünü izlemek zorunda kaldığı gibi izlemek zorunda kalsaydı ...

Joss'la yaşadığı olay yüzünden ilk kez kendini biraz suçlu hissetti.

Tabii bunu Braden'a asla itiraf etmezdi.

Garip bir şekilde kendini Braden'a benzer bir durumda bulmuştu; onu içeri almayı inatla reddeden bir kadını istiyordu.

Ve Rain'in onu korkutup kaçırma girişiminden sonra bile (ve bunun bir korkutma girişimi olduğunu çok iyi biliyordu), Craig'in hiçbir yere gitmeye niyeti yoktu.

Dürüst olmak gerekirse ... evet, onun şefkat arzusuyla ilgili uyarısı onu hem endişelendiriyor hem de motive ediyordu. Şu anda Rain Alexander'ı şefkat yağmuruna tutmaya hazır olduğundan kesinlikle emindi.

Ancak Craig bir medyum değildi. Bir gelecekleri olup olmadığını bilmiyordu. Nasıl bilebilirdi ki? Onu incitip incitmediğini ya da onun kendisini incitip incitmediğini de bilmiyordu. Tek bildiği, onu asla kasıtlı olarak incitmeyeceğiydi. Onda uyandırdığı duyguların -şefkat, heyecan, şehvet, sahiplenme- bir anlamı vardı. Daha önce hiçbir kadın onda bu çaresizliği, onun etrafında, onunla ve evet, onun içinde olma ihtiyacını uyandırmamıştı. Akıllı bir adam olduğunu ve akıllı bir adamın bu tür bir sıra dışılıktan kaçmayacağını düşünmekten hoşlanıyordu. Akıllı bir adam etrafta kalır ve bunun için savaşırdı. Sonsuza dek mutlu bir hayat vaat edemese bile.

Ama hangi adam böyle bir şey vaat edebilir?

Hayal kırıklığına uğrayan Craig neredeyse nefesinin altında homurdanıyordu. Sorun şu ki, iki şey ona karşı çalışıyordu: Rain'in Angus'la meşgul olması ve lanet olası romantik doğası. Craig onun dikkatini tüm bu intikam planından başka yöne çekmek zorundaydı ve ayrıca onu romantik olmak ve imkânsız olmak diye iki şey olduğuna ikna etmeliydi. Ondan romantik doğasını değiştirmesini istemeyecekti - aslında ne kadar açık sözlü ve işkolik olabileceği düşünüldüğünde bunu çok sevimli buluyordu - ama mantıklı düşünmesini isteyecekti. Kimse geleceğin ne bilemezdi. Şu anda sahip olduğunuz şeyi alıp en iyisini yapmak zorundaydınız. Ona bir teklifte bulunabilirdi.

Bu. Ona istediği her Şeyi ve aralarındaki Şeyin keŐfetmeye değer olduğuna dair bir kesinlik sunabilirdi. Ama birlikte bir gelecekleri olacağının kesinliğini vaat edemezdi ve bunun onu kötü biri yaptığını düŐünmüyordu. Bu onu sadece gerçekçi yapıyordu.

Bir realist ve bir romantik birlikte çalıŐabilir mi?

Kadınlar tuvaletinden çıkan Rain'bakışları anında onun üzerinde odaklandı. Onu görmek bile göğsünde bir merak duygusuna ve kanında bir arzuya yol açmıştı. PaylaŐtıkları akıllara durgunluk veren öpücükleri ve bu karŐılaŐmanın diğer kadınlarla olan karŐılaŐmalarından ne kadar farklı olduğunu hatırladı. Aralarındaki tutku sadece aletinde hissettiği bir Şey değildi... kanında, teninde ve karnındaki ihtiyaç dolu çekimde hissettiği bir Şeydi.

Evet, diye düşündü, bir realist ve bir romantik kesinlikle bu işi yürütebilir. yüzden onu yıpratmak umuduyla arkadaşlık teklif edecekti.

Bu düşünce karşısında ve içten içe onu yıpratmanın çok da uzun sürmeyeceğini umdu.

"Neye sırtıyorsun?" dedi, gözleri kuşkuyla kısılmıştı. "Hiçbir Şeye."

"Hiçbir Şey değil. Bir Şeyler planlıyormuŐ gibi görünüyorsun."

O anda görevli kahve ve yeşil çayla geri döndü ve Craig onun Rain'e bakmaktan özenle kaçındığını fark etti. İçinden gelen tatmin hırıltısı Craig'i ŐaŐırtmadı. Yıllarca umursamadıktan sonra mağara adamına d nm Őtı.

Yağmur  ay aldı ve yudumladı. "Bugünkü planlarıma gerçekten müdahale etmek istiyorsun, değil mi?"

"Kesinlikle."

Kadın bir kakhahayı bastırmaya çalıŐıp baŐaramayınca içinden zevk aktığını hissetti.

"Seninle ne yapacağım ben?" diye iç geçirdi ve yaramaz bir okul  ocuđuymuŐ gibi ona başını salladı.

"Benimle bir yürüyüşe  ık," dedi kendi kahvesini eline alarak. "Burada iŐimizi bitiririz ve sonra etrafta dolaŐırız. Dışarıda güzel bir gün. Tabii" - bakışları topuklu ayakkabılarının masanın altından g r nd ğu yere kaydı- "o çok seksi ayakkabılarla çok uzun süre y r yemezsin."

Onun flört mırıltısını duymazdan geldi. "Tatlım, on dört yaŐımdan beri topuklu ayakkabı giyiyorum. Bu kaltaklarla bir maraton bile koŐabilirim."

Craig güldü. "Bu hoşuma gitti."

"Ne gibi?"

"Bana 'tatlım' diyorsun."

Gözleri yine şüpheyle kısıldı. "Sadece arkadaş olacağımızı sanıyordum?"

"Arkadaşlar flört eder." Omuz

silkti. "Sadece sevişen türden."

Şehvet onu karnından vurdu ve doğruca aletine gitti. Yavaş bir nefes alarak rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

Gözlerindeki harareti açıkça gören Rain, kendini ondan uzaklaştırmak istercesine sandalyesinde geriye yaslandı. "Ciddi misin? Seni tahrik etmeden bu kelimeyi bile kullanamıyor muyum?"

"Ağzının o kelimenin etrafına dolanışını görünce, o ağzın başka bir şeyin etrafına dolandığını hayal ediyorum, o zaman hayır. Ereksiyonumla ilgili bir şeyler yapabileceğim bir yerde değilsek, lütfen o kelimeyi söyleme."

Gözleri onun acımasız dürüstlüğü karşısında irileşti ve bakışları odanın içinde uçuşmaya başladı. Ona geri döndüğünde kızgın görünüyordu. "Herkesin içinde böyle konuşamazsın. Birileri seni duymuş olabilir."

"Bunu söyleyen de az önce 'sikiş' kelimesini gerçek bir eylemle bağlantılı kullanan kadın."

Bir süre ona sonra, "Yeterince makul," diye homurdandı.

Craig kıkırdadı, bu kadınla sadece arkadaşmış gibi davranamaması onu eğlendiriyordu. "Bütün bu arkadaşlık işi planlandığı gibi gitmiyor."

Rain sırtıttı, o muhteşem iri kara gözlerinden eğlence parlıyordu. "Hayır, öyle değil. Zaten bu yüzden bunun kötü bir fikir olduğunu düşünmüştüm."

"Bu kötü bir fikir değil. Anneme göre uzun süreli bir ilişkinin sırrı dostluk ve tutkudur. Annem bu konuda konuşurken kulaklarım neredeyse kanıyordu," diye şaka yaptı, "ama şimdi bunların akıllıca sözler olduğunu düşünüyorum. Yani arkadaşlık mı? Fena fikir değil. Bu *sadece* bir arkadaşlık olabilirmiş gibi davranmak mı? Kötü fikir."

"Craig ..." Rain bakışlarını fincanına indirdi. "Sana yapamayacağımı söyledim." "En azından arkadaşlık kısmını dener misin, eğer diğer kısmını bırakacağıma söz verirsem?"

bir şey var mı? Şu anda," diye ekledi.

"Neden bu kadar kararlısın?" Öne eğildi, gözlerindeki çaresizlik bir yandan onu korumak istemesine neden olurken bir yandan da

memnuniyetle ulurdu. Ona karşı bir şeyler hissetmeseydi çaresiz hissetmezdi. Hissetmek istemediği ama yine de hissettiği bir şey.

Kahretsin. Nihayet sabahın gerçekten istediği bir kadınla karşılaştığında, gidip lanet olası Rain Alexander kadar karmaşık birini seçmek zorunda kalmıştı.

"Benimle yatmak istediğin ve henüz yatmadığın için mi?"

Sinir bir kırbaç gibi içinden geçti. "Hayır, değil ve aksini iddia etmek ikimize de hakarettir."

Ona ters ters baktı. "Bu sonuca vardığım için bana kızamazsın, Craig. Sen tanıdığım en büyük çapkınsın ve tanıştığımız ilk gece donuma girmeye çalıştın."

"Şimdi de seni tanımaya çalışıyorum." Öfkesini bastırmaya çalışarak kahvesinden kalan son yudumu da geri attı. "Ve eğer bu kadar inatçı olmasaydın bana izin verirdiniz."

"Neden?"

"Çünkü senin etrafında olmayı seviyorum," diye itiraf etti.

Bu onun yelkenlerindeki rüzgarı almış gibiydi. Rain koltuğuna yığıldı. "Etrafımda olmaktan hoşlanıyor musun?"

"Evet. Çılgınca bir nedenden dolayı istiyorum."

Onun alaycı sözleri karşısında yemyeşil ağzının kenarları kıvrıldı. Bakışları sonsuza dek sürecekmış gibi geldi, kahvehane etraflarında kayboldu, ta ki dünya sadece onlardan ibaret olana dek.

"Tamam," dedi Rain sonunda, yumuşak bir sesle, "birbirimizi daha iyi tanıyalım."

Hiç beklemediği kadar büyük bir rahatlama. "Bu benimle gezintiye çıkacağın anlamına mı geliyor?"

Çayını bitirdi, sandalyesinin arkasından çantasını aldı ve ayağa kalktı. "Nereye gidiyoruz?"

* * *

Royal Mile'a doğru yavaş bir tempoda yürüdüler ve sokak sanatına ve turistler için kurulmuş birkaç tezgâha bakmak için ara sıra durup konuşarak yol boyunca dolaştılar. Yürürken konuştular ve yemekten müziğe, politikadan iş dünyasına ve aileye kadar hemen hemen her konuyu ele aldılar.

George IV Köprüsü boyunca ve üniversiteye doğru yürümüşlerdi; şimdi Meadows'a doğru ilerlerken bu köprüyü atlıyorlardı.

"The Clash'in gerçekten saçma olduğunu düşündüğüne inanamıyorum." Craig şaşkınlıkla ona baktı.

"Bunun müzik olduğunu düşündüğüne inanamıyorum."

Öfkelendi. "Dinah Shore müzik mi?"

"Evet," dedi kararlılıkla. "Dean Martin, Frank Sinatra, Glenn Miller, Nat King Cole, Evelyn Knight. Bunlar müzik."

"1940'lar dışında bir şey sever misin?" diye alay etti.

"Evet." Ona alaycı bir şekilde kaşlarını çatı. "The Beatles. Amy Winehouse.

Oasis. Adele. The Killers. Lana Del Rey." "Hepsi bu mu?"

"Şu anda tek düşünebildiğim bu." "Peki

The Clash'in nesi var?"

Rain burnunu kırıştırarak onu öpmek istemesine neden oldu. "Sadece The Clash değil. *Tüm* İngiliz punk rock'ı. Kulaklarımı kanatıyor." Rain ona spekülatif bir bakış attı. "Seni asla bir punk rock hayranı olarak düşünmezdim."

Gülümsedi. "Beni çözdüğünü sanıyorsun ama ." "Bunu fark etmeye başlıyorum."

The Meadows'un kalbinde dolaşırken kulaklarına çocuk kahkahalarının sesleri geldi. Sesleri çocuk oyun parkına kadar takip ettiler ve Craig Rain'in gülümsediğini fark etti.

"Çocuk istiyor musun?"

Soru karşısında irkilmiş görünüyordu. "Şimdi mi?" Adam güldü. "Hayır."

"Bu durumda, evet. Eninde sonunda. Dünyayı biraz daha gördüğümde, kendimi biraz daha yetişkin hissettiğimde. Ya sen?"

"Evet, eninde sonunda," diye itiraf etti, o zaman öyle olduğunu fark etti. Üzerinde çok düşündüğü bir şey değildi ama doğru kadını bulduğunda çocukların da doğal olarak onu takip edeceğini hep biliyordu.

"Bir sürpriz daha," diye mırıldandı. "Bu ilginç bir yürüyüş dönüşüyor."

Bakışları kadının ayaklarına kaydı. "Bu topuklularla yürümenin iyi olduğuna emin misin?"

Rain ona yumuşak bir gülümseme verdi ama bu aynı zamanda göğsüne kocaman bir yumruk da olabilirdi. "Ben iyiyim. Ama sorduğun için teşekkür ederim."

O anda gerçekten onun elini tutmak istedi ama kendini tuttu. Her şey yolunda gidiyordu ve onu iterek bunu mahvetmek istemiyordu.

"Burası Darcy sonunda Edinburgh'da benimle yaşamayı kabul ettiğinde onu getirdiğim ilk yerlerden biriydi."

"Öyle mi?"

"Evet. Şu ağaçların orada piknik yapmıştık." Uzakları işaret etti. "Aramız hâlâ biraz gergindi ve muhtemelen çok fazla çabalıyordum. Garip bir sessizlik içinde oturmuş, aldığım gurme sandviçleri mideye indiriyorduk - ev yapımı değil, çünkü hiçbir mutfak becerim yok - o sırada yanımızda futbol oynayan iki sevimli çocuk topu pikniğimize yolladı. Özür dilemek için yanımıza geldiler ve bir süre bizimle sohbet ettiler. Numaralarımızı alıp gittiler." Bu anıyı hatırlayınca mutlulukla sırıttı. "Darcy bana bir mucize yaratmışım gibi baktı ve 'Burayı çok seviyorum' dedi. Aptalcaydı ve sadece iki randevudan öteye gidemeyen iki sevimli adamdı ama bizi o sırada sahip olduğumuz tek ortak şeyin dışına çıkardılar - teyzem ve onun bize yaşattığı acı. Bizi birbirimize bağlayan bundan daha fazlası olduğunu hatırlatmaya ihtiyacımız vardı. Ve burada onu bulduk."

Teyzesinden ve onlara yaptığı kötü muameleden bahsettiği anda Craig'in kalbi çarpmaya başlamıştı. İçinden şiddetli bir korumacılık dalgası geçti ve kendini zihinsel olarak bu kadına bir şey olmasına izin vermeyeceğine dair söz verirken buldu.

Ona karşı hisleri çok hızlı bir şekilde yoğunlaşıyordu. Bunu biliyordu. Ama bu aynı zamanda lanet bir telaş, hayattan beklemediği bir heyecandı.

"Hâlâ kız kardeşinle mi yaşıyorsun?" Yaşadığı derin düşünce ve duygulara rağmen normal bir şekilde konuşmayı başardı.

"Evet. Aslında Morningside'da yaşıyoruz. Üç ay önce işler açılınca oraya taşındık. Güzel bir daire."

"Neden seninle kadar yürümüyorum?"

Rain düşünceli düşünceli dudağını ısırды ve Craig onun yerine dudağını ısırarak istedi. "Benimle daireme kadar yürüyecek misin?"

"Komik işler yok." Birkaç hafta önce verdiği sözü tekrarladı. "Tamam."

Bruntsfield'da bir fırının önünden geçiyorlardı ki Rain kanının ısınmasına neden olan bir inleme sesi çıkardı.

"Buraya bayılıyorum." Fırının vitrinini işaret etti. "Çok lezzetli küçük kekleri var ama çok pahalılar. Birkaç ayda bir kendime bir kutu ısmarlıyorum."

Kadın dükkânın önünden geçmek istedi ama Craig elini onun beline doladı ve yavaşça dükkânın kapısına doğru çekti.

"Ne yapıyorsun?"

Cevap vermedi. Bunun yerine onu içeri götürdü, bakışlarını keklere çevirmeden önce tezgâhın arkasındaki kıza gülümsedi. Kekleri fark etti. Tabelalara göre çikolatalı ve karamelli, cevizli ve akçaağaçlı, ahududulu, limonlu, vanilyalı ve çilekliydi.

"En sevdikleriniz hangileri?" diye sordu.

Rain gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Bana kek alamazsın."

"Neden?"

Cevap vermek için ağzını açtı ve makul bir cevap fark etmiş gibiydi. Sonunda "Yapamazsın işte." demekle yetindi.

Eğlenerek homurdandı. "Bana en sevdiğini söyleyebilirsin ya da ben senin için seçerim."

Tezgâhın arkasındaki kız kıkırdarak, "Yanlış hatırlamıyorsam en sevdikleri çikolata, karamel ve frambuazlı ripple," dedi.

Craig ona sırtıttı ve o da kızardı. "Teşekkür . Her birinden üçer tane alacağız."

"Üç ..." Rain onun elini tuttu. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

Elini tuttuğu yere baktı ve elini sıkmadan önce gülümsedi. "Bilmediğimi biliyorum." Kıza parasını ödedi ve kek kutusunu alıp Rain'e uzattı.

Kutuya sanki değerli bir altınmış gibi baktı. Çekingen bir tavırla kutuyu aldı ve sonra bakışlarındaki sıcaklıkla ona baktı. "Seninle paylaşacağım."

Arzuyla karışan şefkat onun içinde yükseldi. "Ben de bunu söylemeni umuyordum."

Fırından çıktıklarında Rain sessizdi ve Craig onun bu jesti alıp kafasında aşırı analiz etmesinden . Tam endişelerini dile getirmek üzereydi ki, Rain caddenin karşısını işaret ederek, "Kütüphane. Tanrım, yıllardır kütüphaneye gitmedim. Özlemişim."

Bu biraz rastgele yorum karşısında şaşkındı. "Öyle mi? Ben hiç kütüphaneye gitmedim. Zorlandığımda okul kütüphanesi ama halk kütüphanesi değil."

Kaldırımın ortasında durduğunda gözleri şaşkınlıkla . "Hiç kütüphaneye gitmedin mi?"

"Asla."

"O zaman içeri giriyoruz."

" değil. İçeri girmeye hiç bu kadar meyilli olmamıştım."

"Ama çok şey kaçıırıyorsun." Kadın aceleyle karşıdan karşıya geçmeye başladı ve Craig'in onu caddenin karşısındaki kütüphaneye kadar takip etmekten başka çaresi yoktu. "Çocukken ve işler gerçekten kötüyken kütüphaneye giderdim," dedi ve Craig onu bir yerlerde teselli arayan yalnız küçük bir kız olarak hayal ederken göğsünde yine o acıyı hissetti. "Sadece bir binaydı ama içinde sihir vardı."

Durdular ve kütüphane girişine baktılar.

"Amerika'da bu muhteşem bebek bakıcıları kulübünün bir parçası olan bir çocuk olabilirdim ya da intikam peşindeki Monte Cristo Kontu olabilirdim. Akdeniz'de bir korsan, Varolmayan Ülke'de Wendy ya da Narnia'da Lucy olabilirdim. Olduğum kişi dışında herhangi biri olabilirdim. Ve o zamanlar buna ihtiyacım vardı."

"Yağmur," dedi, kelimenin sesi boğuk çıkıyordu çünkü boğazında onun geçmişe bakışının neden olduğu büyük bir duygu yumağı vardı.

Kendini toparlamış gibiydi, ona sıradışı bir gülümseme fırlattı. "Buraya artık o kadar ihtiyacım yok ama sırf koklayabilesin diye seni buraya getiriyorum."

Kızın şakacılığı onu rahatlattı. "Koku mu?"

"Koku." İleriye doğru yürüdü, otomatik kapı onlar için açıldı ve kütüphaneye girdiler.

"Sadece yeni halı kokusu alıyorum," dedi, kitaplarınızı self servis makinelerden ya da bir kütüphanecinin onlara neşeli bir gülümseme verdiği bankodan kendiniz kontrol edebileceğiniz ana resepsiyona girerlerken.

Rain hayal kırıklığı içinde burnunu kırııştırarak, "Yeni halı gibi kokuyor," dedi. . ve sonra aynı hızla hayal kırıklığı "Aha!" ifadesine dönüştü. "Bu taraftan."

Onu rafların arasından, DVD kütüphanesinden ve binanın en arka tarafındaki referans bölümüne kadar takip .

Yığınlardan aşağı yürümeye başlar başlamaz bir küf kokusu çarptı yüzlerine. Burası daha karanlıktı.

"Bu bölümdeki kitapların daha eski ve daha az kullanılmış olabileceğini düşündüm.

Harika bir küf kokusu var." Durdu, yüzünü ona döndü

küçük bir alanda.

Yalnız olduklarının ve kadının vücudunun kendisinden sadece birkaç santim uzakta olduğunu hemen farkına vardı.

"Ne düşünüyorsun?" dedi.

"Sanırım biraz kötü kokuyor," diye kıkırdayarak itiraf etti.

Yağmur kıkırdadı ve bakındı. "Sanırım koku ancak hoş anıları tetikliyorsa büyüleyici ."

Şehvet tüm vücudunu sarmıştı. Şehvet, ihtiyaç ve bu kadına karşı ezici bir şefkat dalgası. Craig onun kek kutusuna "Sanırım," dedi ve kadının sorgulayan bakışlarını görmezden geldi. "Bu şu anlama geliyor. . ." Kutuyu raflardan birinin üzerine yerleştirdi. "O halde burada hoş bir anı bırakmalıyım."

OceanofPDF.com

Yağmur

Uyarı vermeden Craig'in dudakları sert, açgözlü ve tepki isteyen bir öpücükle dudaklarıma yapıştı. Tekrar duvara yaslandık.

İri eli enseme kavrarken ve diğer eli kalçamın etrafında kayarak vücutlarımızı mümkün olduğunca birbirine yaklaştırırken, onun sıcaklığı ve gücü beni bunalttı. Kollarımı ona doladım, ellerim sırtına gömüldü, bacaklarım adrenalin ve ihtiyaçla o çaresizliğini yakaladı ve öpücüğünü yumuşattı. Dili benimkini okşuyor, beni zevkten titretiyordu. Onun kokusu, dilindeki kahvenin tadı, beni sıkıca kavrayan sıcak ellerinin hissi ... bacaklarımın arasına bir şehvet şimşegi gönderdi ve yüksek topuklu ayakkabılarımın içinde yalpaladım.

Craig'in eli boynumun etrafında ve inledi, titreşimi içimde dalgalanıyor, vücudumdan aşağı kayıyor ve meme uçlarımı kızdırıyordu. Öpücüğü yeniden sertleşti, daha talepkâr oldu. Tırnaklarım tepki olarak sırtına battı, çünkü o bende kalan her türlü kontrolü yok etmeye çalışıyordu.

Başarılı oldu.

Karnıma saplanan ereksiyon hissi beni yeryüzünün kenarından döndürdü. Uyarılma kanımda cızırıyor, tenimi sarıyor ve ben deli gibi kızarana kadar devam ediyordu. Craig'in eli belimden yukarı kaydıkça ihtiyacım daha da arttı. Başparmağı göğsümün kıvrımını okşadı ve ben onun kucağına daha da sarktım. Öpüşmeyi kesti, gözlerimin içine bakmak için sadece bir santim geri çekildi. Onun gözleri o kadar sıcak ve ihtiyaç doluydu ki içimde bir güç dalgası hissettim. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Sarhoş ediciydi.

Bana hissettirdiği coşku dışında her şeyi unutarak ona uzandım. Onu öptüm, aç bir şekilde ağzını ısırdım. Craig inledi ve kalçalarını bana doğru bükte, böylece onu ne kadar sertleştirdiğimi hissedebiliyordum.

Öpüşmeyi aniden kesti. "Seni eve götürüyüm mi?" diye seksi bir şekilde mırıldandı, dudakları çenem boyunca gür öpücükler bıraktı. Bu kez ikimiz de ne önerdiğini biliyorduk.

Bu düşünceyle arzuyla ürperdim. "Bilmiyorum," diye usulca nefes aldım, endişelerimin parçaları onun baştan çıkarmasıyla paramparça olduktan sonra yavaşça bir araya geliyordu.

"Biliyorsun, Rain. Bunu fazla düşünmeyi bırak." "Düşünmüyorum."

İki eli birden göğüslerimi avuçlamaya başladı. Aletini karnımın derinliklerine bastırırken onları sıktı. "Beni istiyor musun?" diye kulağıma homurdandı.

Evet, , evet!

"Bilmiyorum," diye kekeledim.

Dilini kulak mememe değdirdi. "Sanırım biliyorsun. Bence ağzımın bacaklarının arasında olmasını, önce dilimin seni boşaltmasını, sonra da sikimi istiyorsun."

Heyecandan tüylerim diken diken oldu ve nefesim kesildi. "Craig ..." İnledim, artık gücün hangimizde olduğundan emin değildim.

Dudakları dudaklarıma değdi ve öpücüğü daha derin, daha ıslak bir şeye dönüştürmek için uzandım ama o geri çekildi. "Kabul et, Rain. Beni içinde istediğini itiraf et."

"Bana zarar verme," diye yalvarırken buldum kendimi birden.

Craig bana bakmak için geri çekildi, sıcaklık şimdi şefkatle karışmıştı. "Seni asla kasıtlı olarak incitmeyeceğim."

Bu yeterince iyi miydi?

Evet de! Aman Tanrım, son kullanma tarihin geçmeden evet de!

Sadece onun güzel, için için yanan gözlerine bakmak bile onun için açıktan ölmeme neden oluyordu. Başını aşağı doğru çektim, dudaklarımız birbirine çarptı. Kolları belimi sardı, öpüşmemiz yeniden açlığa dönüşürken bedenlerimizi birbirine kaynaştırdı. Craig'in öpücüğü derin bir cinselliğe dönüştü, onun için sabırsızlığını dile getirdi ve güçlü elleri sırtımdan aşağıya ve altına doğru kayarak beni ona karşı daha sert sıktı. Nefesimi onun ağzına verdim. "Evet." Zor nefes alarak öpüşmeyi kestim. "Evet, seni içimde istiyorum."

* * *

Daireme döndüğümü zar zor hatırlıyorum. Anahtarlarımla o kadar çok uğraştığımı hatırlıyorum ki Craig onları elimden almış ve kapıyı açmıştı. İçeri girer girmez koridordan yatak odama doğru , arkamdan gelen ayak seslerini duydum. Yatağıma baktım.

Çivili, döşemeli, kavisli başlıklı ve kavisli ayaklı yatak odası yatağı. Çok kadınsı. Tam bana göre. Omzumun üzerinden Craig'e baktım. Çok erkeksiydi. Belki de hayatımda öptüğüm en erkeksi adamdı. Onun yatağında olması fikri içimde sahiplenici bir heyecan uyandırdı.

Rain, boku yedin.

Yatak odamda durup onun yoğun enerjisini sırtımda hissederken karnımda beklentiyle karışık bir sinir dalgası uyandı. Hiçbir şekilde bakire değildim ama onun sıcaklığı sırtıma baskı yaparken, parmak uçları çıplak kolumun hafifçe gezinirken ve nefesi ensemden fısıldarken, her şey daha önce hiç yaşamadığım bir his seviyesine yükselmişti.

Craig'in elleri kalçalarımın üzerinden aşağı kaymadan önce bir an için belimde durdu. Beni okşadı, neredeyse güven verici, rahatlatıcı bir şekilde. Sonra eteğimin fermuarını yavaşça aşağı çekti. Malzeme vücuduma sıkıca yapışmıştı, bu yüzden serbest kalmasına rehberlik etmek zorunda kaldı, sıcak nefesi kıkımın ve bacaklarımın arkasına dağıldı. İhtiyaçtan karıncalanıyordum. Eteğimden sıyrıldım ve Craig beni kendisine doğru çevirdi.

Bakışlarımı onunkilere çevirdim ve yüz ifadesindeki gücün beni tekrar ele geçirdiğini hissettim. Gözleri parlıyordu ve çenesi ihtiyaç ve kararlılıkla dikilmişti. Yine de yüzündeki sertliğe rağmen fiziksel olarak nazik ve sabırlıydı. Gözleri hâlâ benimkilerdeydi, telaşsızca gömleğimin düğmelerini teker teker kopardı, ta ki göğsüm heyecanlı nefeslerimle inip kalkana kadar. Craig dayanılmaz bir yavaşlıkla gömleği omuzlarımdan indirirken parmak uçları tenimi okşuyordu. Eteğimin üstünden yere düştü.

Craig'in parmak uçları kollarımda, köprücük kemiğim ve göğüslerimin yükselişinde gezinirken gözleri aşağıya doğru kaydı. Yükselişi takip etti, dokunuşunun ardından tüylerim diken diken oldu. Göğüslerim kabardı ve meme uçlarım beklentiyle zirve yaptı.

"Craig," diye mırıldandım kısık sesle.

Muhtaç yalvarışıma cevap olarak kalçalarımı kavradı, beni nazikçe kendine doğru çekti, böylece uyarılmasının sert ve katı uzunluğunu hissedebildim.

"Saçını aç," dedi, kalın ve alçak bir sesle.

"Craig." Tuhaf bir nedenle söylediği sözler ihtiyacımı daha da artırdı, kalçalarımın arasındaki sıcaklığı kayganlaştırdı. Titreyen parmaklarımla uzandım ve saçımdaki tokaları çıkarmaya başladım. Saçlarım yüzümün etrafına dalgalar halinde düşerken iğnelerin yere düşmesine izin verdim.

Yüzümü ellerinin arasına alırken saygıyla "Siktir," diye nefes aldı. "Sen hayatımda gördüğüm en güzel şeysin. Bana inanıyor musun?"

Belki de yapmamalıydım. Belki de iltifatına karşı kendimi sertleştirmeliydim ama gözlerinde vahşi bir samimiyet vardı, sanki ona inanmamı *istiyordu*.

"Sana inanıyorum," diye fısıldadım.

Teşekkürü, topuklu ayakkabılarımın içinde sallanmama neden olan yavaş ve seksi bir öpücüktü.

Elleri kalçalarımına gitti ve beni keşfetmek için biraz geri çekilirken aramızda serin bir hava .

Ve beni keşfetti.

Hafif vuruşlarla dokunuşuyla her yerimi öğrendi -kaburgalarımı, belimi, karnımı, popomu, kalçalarımı, dizlerimin arkasını . . . Ellerinizi eziyet verici yumuşaklığı sadece beklentimi ve uyarılmışlığımı artırdı.

Sonra sütyenimi çözdü, askılarını kollarımdan aşağı sessizce yere düşmesini sağladı. Craig çıplak göğüslerime bakarken gözleri karardı, meme uçlarımdan sıkı, muhtaç tomurcuklar halinde büzülmesini izledi.

"Çok çarpıcı," diye boğuk bir sesle, uzanıp ellerini avuçlarken.

İnledim ve dokunuşuna doğru eğildim. Göğüslerimle oynarken, onları şekillendirip yoğururken, meme uçlarımda okşayıp çimdiklerken karnımda arzu dalgaları . Ona olan ihtiyacımı inleyerek dokunuşuna doğru itildim.

Onu tatmadan daha fazla dayanamayarak ellerimi boynuna doladım ve ağzını kendime doğru çektim. Hemen dudaklarımı ayırdım ve dilini içeri davet ettim. Beni kabaca öptü, iki meme ucumu da sıkarken inledi. Nefesim kesildi ve onun tatmin hırıltısı beni zevkten kızarttı. Çok ıslanmıştım. Daha önce hiç bu kadar hazır olduğumu hatırlamıyordum. Sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi Craig elini karnımdan aşağıya ve külotumun üzerinden geçirdi.

Parmaklarını külotumun üzerinde gezdirdi ve benim uyarılmamla sıırılsıklam olduklarını fark edince öpüşmeyi kesti.

"Sevgilim, çok ıslaksın." Dudaklarımı ısırıldı. Parmaklarını iç çamaşırımın ipeğinin altından geçirdi ve başparmağını klitorisime sürttü.

"Oh Tanrım." geriye düştü, dokunuşuna karşı dalgalanırken kollarım pazılarını sıkıca kavradı. "Craig ..." Yalvarışım ben durduramadan dudaklarımdan döküldü. İçimdeki baskı artmaya başladığında bakışlarımız kilittendi.

"Sevgilim," diye nefes aldı, ona uzanmamı izlerken. "Muhteşem olduğunu biliyordum."

Bunun üzerine paramparça oldum. "Craig!"

Craig beni kollarına alıp yatağıma götürürken aniden ayaklarım yerden kesildi. Parmaklarını külotumun içine soktu ve ben de kalçalarımı eğerek külotumu vücudumdan çıkarmasına yardım ettim. Onları yere attı ve yatağıma yayılmış bana bakarak durdu. Aç bakışları beni yutarken o müthiş güç hissi geri geldi.

Ereksiyonu kot pantolonunun fermuarını zorluyordu ve ben de birdenbire onu çıplak görmeyi gerçekten çok istiyordum. Ama Craig giysilerini çıkarmak yerine parmaklarını ayaklarımın üstünden geçirip ayak bileklerime doladı ve bacaklarımın üzerinde yavaş, duyumsal bir yolculuğa çıktı. Dizlerime ulaştı ve bana baktı.

"Aç kapıyı," diye gürledi derin sesi.

Oh benim kutsal orgazmım.

İstedigini yaptım ve ağzını seksime doğru sokarken beklentiyle yatağın içinde eridim. Klitorisimi yaladı, dilini üzerine bastırdı ve içimde bir his patladı. Sonra iki parmağını içime soktu ve gerilim *doruklara* tırmanmaya başladı. "Aman Tanrım!"

kutsal . . ." *Orgazm!* Yatağın üzerinde doğruldum, iç bacaklarım titriyordu. "Evet!" İçimdeki gerilim koptu ve ağzına doğru sert darbeler halinde boşaldım.

Craig'in karnıma doğru öpücükler kondurmaya başlamadan önce iç uyluğuma karşı tatmin edici kıkırdamasını hem duydum hem de hissettim. Açık bacaklarımın arasına düştü ve kot pantolonunun tenime sürtünmesi hayal edebileceğimden daha erotik hissettirdi. Dudakları meme ucumun etrafına dolandığında kalçalarım onun kalçalarına karşı sıkılaştı. Derin ve sert bir şekilde emdi, bana karşı hareket ettikçe içimde zevkli bir acı oluştu. Elleriyle yaptığı gibi sıcak ağzıyla göğüslerimle oynamaya başladı, ta ki ben tekrar çözülmenin eşiğine gelene kadar. Kalçalarını benimkilere doğru hareket ettirmeye başladı, kot pantolonunun üzerindeki sertleşmiş aleti klitorisimi yakalayarak bana doğru itti.

"Oh Tanrım," diye inledim, parmaklarım sırtına batıyordu. Aşırı duyusal yüklenme içindeydim. "İçime gel."

"Kahretsin," diye homurdandı ve Craig doğrulduğunda birden soğuk hava tenimin üzerinde dolaşmaya başladı. Az önce gösterdiğinden çok daha az sabırla yataktan inerken yatak hareket etti. Görünüşe göre kendini çok zorlamıştı. Parmaklarım yorganımın içine kıvrıldı, kumaşı sıkıca kavradı.

bana gösterdi. Geniş, kaslı omuzlar ve kollar ve düzenli olarak spor salonuna gittiğine dair ilk şüphelerimi güçlendiren iyi tanımlanmış karın kasları. Hiçbir erkek doğal olarak bu kadar iyi görünemezdi.

Sonra kot pantolonu gitti ve ağzım açık kaldı.

Hayatımda gördüğüm en mükemmel alete sahipti. Şimdi, için en çekici şeyler değillerdi, ama bir kadına yapabilecekleri . Craig'in uzun, kalın aletinin neler yapabileceğini düşündükçe ağzımın suyu akıyordu. Cebinden bir prezervatif çıkartışını ve uzun aletini izledim.

Bakışlarımı zonklayan ereksiyonundan çektiğimde sırtıttı ukala orospu çocuğu gibi bana göz kırptı. Şaşırtıcı bir şekilde bu beni sadece eğlendirdi.

Gülümsememi görünce ifadesindeki kendini beğenmişlik yerini sıcak bir şefkate bıraktı ve bir dizini yatağa koydu. Elleri dizlerimin arkasında kıvrıldı ve beni kendine doğru çekerken şaşkınlıkla nefes nefese kaldım. Kalçalarımı kavrayarak, uyluklarımı sıkıca tuttu ve aralarında diz çökerken bacaklarımı açık tuttu. Beni dürttüğünde bir inilti çıkardım ve sonra içeri ittim. Kaygan ıslaklığım onun yolunu kolaylaştırdı ve kalçalarımı eğerken pazılarına tutundum.

Bakışlarımız kilitlenirken Craig'in çenesi gerildi. "Siktir," dedi daha derine dalarken.

Ucuna kadar çekerken aramıza baktı ve sonra horozunun içime geri kaymasını izledi. Nefes alış verişi kesik kesikti. Vücutlarımızı seyretmesini izlemek şimdiye kadarki en büyük tahrikti.

"Çok iyi hissediyorsun," diye fısıldadım ona.

Bana baktı, gözleri parlıyordu. "Harika hissediyorsun." Bacaklarımdaki tutuşu aniden sıkılaştı ve dizlerinin üzerine çöktü. Craig, doruğa tırmanışı tetikleyen daha sert, daha derin itişlerle içime girip çıkmaya başladı.

"Yağmur," diye inledi Craig, şimdi beni daha sert beceriyordu. "Rain ..." diye tısladı, kendi doruk noktasını tutarken çenesi geriliyordu.

Onun sert itişlerine karşı nefes nefese kalıyordum, gerilim gittikçe daha sıkı sarılıyor, çığlıklarım gittikçe yükseliyordu. Craig elini aramıza soktu, başparmağı klitorisime sürtünyordu.

"Craig!" Çığlık attım, içindeki gerilim bir milyon parçaya bölündü, iç kaslarım onun sikinin etrafında kenetlenirken görüşümde beyaz ışık parladı.

"Siktir!" Hiperuzayda bir yerlerde olmama rağmen, Craig'in kalçalarının benimkilere karşı belli belirsiz hissettim. Birkaç saniye sonra başını göğsüme yasladığında sıcak tenini ve sıcak nefesini göğsümde hissettim.

Altımdaki yatağa batan kendi halsiz farkına vardığımda, Craig'in ağırlığının da farkına vardım. Gözlerimi açtığımda onu üzerime yığılmış halde buldum. Ağırlığı bir sorun olmak yerine, aslında oldukça rahatlatıcı buldum.

Kolumu omzuna doladım ve diğer elimle saçlarını okşamaya başladım.

Birden içimde hâlâ onun aletinin zonklamasını hissedebildiğimi fark ettim. Bu da iyi hissettiriyordu.

"İyi" bunun için doğru kelime değildi. "İyi" bile bunu karşılamıyordu.

Sansasyonel.

Harikulade

.

Büyülü.

Hayatımda hiç bu kadar sert boşalmamıştım. Daha önce hiç bir erkek vücudumda bu kadar çok zaman geçirmemişti, sonunda içime girdiğinde tüm zamanların en görkemli orgasmında paramparça olacağımdan emin olmak için.

Craig'in sıcak nefesini meme ucumda hissedince ona baktım ve gözlerinin kapalı olduğunu gördüm. Bir an için benim yaşadıklarımı onun yaşamamış olmasından korktum.

Kahretsin.

Ortasından aşağı sarkan gösterişli kristal avizenin bulunduğu yüksek tavanıma baktım ve paniğin bana ulaştığını hissettim.

Sadece nazik sevişmeleri tercih eden bir kız olduğumu düşünürken sert, sert, çaresiz seksten zevk almakla kalmamış, Craig'in buna vereceği tepkiden de korkmaya başlamıştım.

Onun da benim yaşadığım gibi akıllara durgunluk veren bir deneyim yaşamasını istedim.

Bu çok kötü bir fikirdi. Daha önce de . Elbette daha önce de böyle akıllara durgunluk veren deneyimler yaşamıştı. Bu yüzden sevişme ve sikişme konusunda mükemmeldi!

KAHRETSİN!

Bunun olmasına neden izin verdim? Kendimi tamamen yoldan çıkarmış ve baştan çıkarılmış hissediyordum. Berbat bir kız kardeşim ve

Günaha karşı savaşmak.

Craig aniden, "Tanrım," dedi, sesi alçak ve tatmin olmuş gibi gürlüyordu. "Bu-" Başını meme ucumu öpecek kadar kaldırdı ve sonra dilini hissettiğim bir şekilde ona doğru salladı. "Siktir." Anlaşılan Craig de hissetmişti çünkü siki kıpırdandı ve yüzüme baktı. "Bu dünyayı sarsacak kadar harikaydı."

İçimde belli belirsiz bir rahatlama başladı. "Öyle mi?"

Gözleri hafifçe büyüdü ve şimdi üzerime çıktı, yüzümü incelerken ellerini başımın iki yanındaki şiltenin üzerine koydu. "Bana bunun şimdiye kadar yaşadıklarının en iyisi olmadığını söyle. Sana meydan okuyorum."

Rahatlamam artmaya başladı. "Şimdiye kadar en iyisi miydi?" Cevabını beklerken kalbim küt küt atıyordu.

Başını eğdi. Bakışlarını bana kilitlemeyen önce ağzını nazikçe benimkinin üzerinde gezdirdi. Samimiyet ve arzu gözlerinde hararetli bir karışıma dönüşmüştü. "Hayatımda bir kadını hiç bu kadar çok istememiştim ve sana söz veriyorum. . . Hayatımda hiç bu kadar sert boşalmamıştım." Dudakları kuru bir eğlenceyle yukarı doğru kıvrıldı. "Bir an için senden önce boşalacağımı sandım. Bu egom için bir darbe olurdu."

"Gerçekten." Sırıttım.

Güldü ve beni tekrar öptü. "Peki senin için de iyi miydi?" Onun aptalca sorusu karşısında gözlerimi devirdim. "Öyle olduğunu biliyorsun."

"Hayır, istemiyorum." Parmaklarını çeneme bastırdı ve yüzümü çevirerek ona bakmamı sağladı. "Bir kadını boşaltmaktan her zaman zevk almışımdır. Bazı erkeklerin umurunda değildir, yeter ki kendilerini tatmin etsinler. Ben umursuyorum. Ama seninle durum farklı. Umurumda. Bunun daha önce yaşadıklarından daha fazlası olduğunu bilmem *gerek*."

Sertçe yutkundum, onun nadir kırılma anından cesaret buldum. "Şimdiye kadar yaşadıklarımın en iyisi," diye fısıldadım. "Sana söz veriyorum."

Gözleri parladı ve beni sertçe öptü, haz dolu iniltisi içimde gürlledi.

Craig

Salı ve Çarşamba günleri Craig'in izin günleriydi ve Salı gecesinin ilişkileri için gerçek bir başlangıç noktası olacağına karar vermişti.

Braden'dan bir iyilik istemiş ve onun restoranı La Cour'da son dakika rezervasyonu yaptırmıştı. Şehirdeki en gösterişli Fransız restoranlarından biriydi ve Craig'in alışkın olduğu türden bir yer değildi ama Rain'in özel olduğunu bilmesini istiyordu.

Annesinin geçen yıl Noel'de ona almak için ısrar ettiği takım elbiseyi giymiş olarak kapısında dikilen adamı görünce gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Her erkeğin bir takım elbisesi olması gerektiğini söylemişti. Üç parçalı özel dikim takım elbiseyi ilk kez giyyordu. Koyu gri renkteydi ve dar kesimliydi.

Rain'in çikolata rengi gözleri neredeyse siyaha dönmüştü. "Çok seksi görünüyorsun."

Craig koyu kırmızı, vücuda oturan ve onu daha önce gördüğü elbiselerin çoğuna elbiseyi eline almıştı. Ancak bu elbisenin yakası daha aşağıdan kesilmişti ve göğüs dekoltesinin içine yerleştirilmiş gümüş bir madalyon takıyordu. Gecenin geri kalanında o lanet kolyeye takılıp kalmamak için çok uğraşması gerekecekti.

"Muhteşem görünüyorsun," demişti. "Ama sen her zaman öylesin."

"Nereye gidiyoruz da bu kadar süslendin? Ve ben şık mıyım yeterli mi?"

"Sen her zaman . Ve bu bir sürpriz."

Şimdi Rain La Cour'daki rahat masalarında onun karşısında oturuyor, garson ikisine de birer kadeh şampanya doldururken merakla ona gülümsüyordu. Aslında şampanya içmezdi ama tadına da pek aldırmazdı. Daha çok viski severdi ama yine de Rain'in kendisini özel hissetmesini istiyordu ve seksen kiloluk bir şişe şampanyanın buna yardımcı olacağını umuyordu.

Garson gittiğinde Rain ona alaycı bir gülümseme verdi. "La Cour mu? Haftalar öncesinden rezervasyon yaptırmanız gerektiğini sanıyordum."

"Joss'un erkek arkadaşı, Braden, oranın sahibi."

"Ah." Başını salladı. "Bağlantılar." "O zaman burada hiç yemek yemedin?"

"Hayır. Sen?"

"Hayır."

Gözlerinde merak parlıyordu. "O zaman neden buradayız?"

Masaya doğru eğildi ve onun elini kendi eliyle kapattı. "Çünkü bunun özel bir gece olmasını istedim."

"Bu çok hoş" dedi, yüz ifadesi ciddileşerek, "ama kendimi özel hissetmem için bana bir sürü para harcaman gerekmediğini biliyorsun, değil mi?"

"Rain-"

Elini çevirdi, böylece onun elini kavrayabildi. "Craig, ben sadece seninle bir randevuya çıkmak istedim. Balık ve patates kızartması ve sahilde bir gezinti de aynı derecede harika olurdu. Bunu bilmeni istiyorum."

"Artık biliyorum." Bir an her şeyi yanlış yaptığına dair bir endişe hissetti. Bu ciddi randevu meselesinde boyunu biraz aştığını hissediyordu. "Bu çok mu fazla?"

Gülümsedi ve her gibi bunu yaptığında göğsünde bir şeylerin değiştiğini hissetti. "Hayır. Daha önce kimse beni böyle bir yere götürecek kadar düşünmemişti. Bu büyülü bir ilk randevu."

Gerginlik onu terk etti. "Güzel. Buna sevindim."

Menüye göz atmadan önce samimi bir gülümsemeyi paylaştılar.

"Menüdeki şeylerin yarısının ne olduğundan emin olmasam da," mırıldandı.

"Çok şükür," diye mırıldandı. "Çünkü ben de bilmiyorum."

* * *

Yemek bitmişti ve her ne kadar sipariş ettikleri şey konusunda temkinli olsalar da, yemek Braden'ın kadar lezzetliydi. Tatlıyı bekliyorlardı ve Rain'in şampanya yüzünden keyfi yerinde görünüyordu. Dürüst olmak gerekirse, Craig'in onu o güne kadar gördüğü en rahat haliydi.

En azından kızın keyfi yerindeyken ve kapıya doğru koşmaya hazırlanmıyorken bir şeyleri yoluna koymaya karar verdi.

"Benim için bu bir ilişki," dedi. "Bunun gerçek bir ilişki olmasını istiyorum. Tek eşlilik ve her şey."

Kadının omuzlarının biraz gerildiğini gördü. "Craig... bunu yavaştan almalıyız."

"Elbette," diye kabul etti, her ne kadar şimdiden evcilik oynadıklarını hayal ediyor olsa da. "Ciddi bir yere götürdüğümüzü anlayarak yavaştan aldığımız konusunda hemfikir olduğumuz sürece. Gelecekte ne olacağına dair söz veremem; kimse veremez. Ama seninle birlikte olmak istediğime söz verebilirim."

Gözleri mum ışığında parlıyordu. "Tamam. Ben de. Ama ağırdan alıyoruz."

Muzaffer bir edayla sırtıttı. "alıyoruz."

* * *

"Şimdiye kadar yaşadıklarımın en iyisi. Size söz veriyorum."

Rain'in sözleri geçen hafta boyunca Craig'in kafasında yankılanıp durmuştu. İşe gitmek için onu terk etmek zorunda kalmaktan nefret ediyordu ve bu bir ilkti. Gerçek şu ki, kendisini fiziksel olarak ondan uzaklaştırmak zorunda kalmıştı. Ve bedeni isteyken, kafası hâlâ Rain'le yataktaydı. Jo sanki nedenini biliyormuş gibi onun dalgınlığı hakkında sinsice yorum yapıyordu ve bu dedikodunun Joss'un kulaklarına kadar gideceğinden ve sonunu asla duymayacağından emindi.

Ama umurunda değildi. Tek düşünebildiği Rain'in ağzı, teni, parmaklarının arasından kayan saçlarının verdiği his, parfümü ve onun içinde olmanın ne kadar harika bir his olduğuydu.

Büyük ihtimalle bu kadına bağımlıydı.

İş yerinde müşteriler onunla flört ettiğinde, bahşiş için otomatik olarak o da flört ediyordu ama bu her zamanki samimiyetinden yoksundu çünkü dünyada gerçekten güzel bulduğu tek bir kadın vardı ve bu kadınların hiçbiri Rain değildi.

Eve, dairesindeki boş yatağına dönme düşüncesi içini korkuyla doldurdu. Bu düşünceyle hissettiği garip ve alışılmadık yalnızlıktan kurtuluşu, kapanıştan bir saat önce telefonunun cebinde titremesiyle geldi.

Vardiyandan sonra bana gelmek istersen ben hâlâ ayaktayım. Rain xo Craig mesaja sırtıttı, düşüncesi bile beklentiyle doluydu. Orada olacağım, sevgilim. Seni görmek için sabırsızlanıyorum.

Ona karşı soğuk davranmanın bir anlamı yoktu. Onun hakkında iyi hissetmiyordu.

Kanı yanıyormuş gibi hissediyordu ve başka türlü davranmanın bir anlamı yoktu.

Ben de xo

Gülen suratına kıkırdadı, onunla ilgili her şeyi seksi ve sevimliliğin cazip bir karışımı olarak bulduğunu keşfetti.

* * *

Bir saatten biraz fazla bir süre sonra Rain'in dairesine çıkan merdivenleri tırmanırken içine bir şey doğdu. Bu ilkel ve çaresiz bir şeydi ve onu çok heyecanlandırırsa da, bir kadının ona böyle hissettirebilmesi onu biraz huzursuz etti.

Ancak kapıyı açar açmaz tüm tedirginliği kayboldu.

Koyu mavi ipekli ve dantelli bir gecelik giymişti, bu da adamın kanını ısıttı ve doğrudan sikine bir sarsıntı gönderdi.

O gerçekten de şimdiye kadar tanıştığı en seksi, en güzel kadındı.

"Hey, ben-"

Craig kapıdan içeri adımını atıp bileğinden tutarak onu sertçe vücuduna yapıştırdığında kadının söyleyeceği her şeyi kesti. Dudakları kızın gür ağzına çarptı ve kız anında kollarını ona sarıp parmaklarını ensesindeki saçlara dolayınca memnuniyeti arttı. Onu yutmak istiyordu, dili onunkiyle derin bir dans içinde hareket ediyor, onun tadına bakıyor, vücutlarının yakında yapacaklarını taklit ediyordu. Dairenin kapısı aniden kapandı ve Craig öpüşmeyi keserek geri çekilip ona baktı.

Göğüsleri dekolteli gecelik tarafından mükemmel bir şekilde çerçevelenmişti ve ince kalçalarının tepesinde kısa durmadan önce kıvrımlarını sıyrıyordu. Rain'in ona söylediğine göre, anne tarafından Porto Riko'lu olduğu için teni mükemmel ve doğal altın sarısıydı.

"O kadar muhteşem ki," dedi kısık sesle, çekerek. "Geceliğine bayıldım, sevgilim. Çok makbule geçti-" elleri geceliğin eteklerine uzandı-"ama buna ihtiyacın yok."

Yağmur'un gözleri salonun loş ışığında parıldıyordu ve adam gözlerdeki daveti ve ihtiyacı gördü. Yağmur kollarını isteyerek kaldırarak bu ihtiyacı vurgulamıştı sadece.

Craig ona hınzırca bir sırıtış fırlattı ve geceliğini başının üzerinden yukarı doğru savurarak hafif kumaşın ayaklarının dibinde yere düşmesine izin verdi. Bakışları

Onun çarpıcı vücudunda dolaştı, gözleri göğüslerine ziyafet çekti. Şişmişlerdi, meme uçları koyu renkti, emmek için can attığı sıkı küçük tomurcuklardı.

Göğsü hızlı nefeslerle inip kalkıyordu. "Craig ..." Adını ısrarla fısıldadı, eli tişörtünün eteğinin altından yukarı kaydı. Karın kasları alaycı keşifle dalgalandı, aleti kot pantolonuna karşı acı verici bir şekilde gerildi.

Onu yatak odasına götürmek için sabırsızlanıyordu. Ona ihtiyacı vardı. Şimdi.

Görünüşe göre Rain de aynı fikirdeydi, çünkü onu öpmek için başını aşağı doğru çekti. Kollarını onun omuzlarına doladı ve dilini sertçe emdi. Craig ürperdi ve bu his sikine daha fazla kan gönderirken homurdandı. Onu duvara doğru iterek kirli öpüşmeyi kesti. "Sabırsızlanıyorum," dedi ona nefes nefese.

Çılgınca başını salladı ve ikisi de kot pantolonunun fermuarına uzanırken onu tekrar öptü. Ağır nefes alış verişlerinin çıkardığı sesler başlı başına bir tahrik unsuruydu.

Bekleyemezdi. Hemen şimdi onun içine girmesi gerekiyordu. Arka cebine uzandı, cüzdanını ve ardından cüzdandan bir prezervatif çıkardı. Cüzdanı bir kenara fırlattı ve kot pantolonunu ve boxer külotunu ayak bileklerine kadar indirerek zonklayan sikini serbest bıraktı. Prezervatifi takarken Rain boynunu öptü, küçük dili teninde gezinerek sikinin seğirmesine neden oldu.

"Siktir," diye homurdandı, bacaklarını kavrayarak. İki parmağını kızın içine sokarak hazır olup olmadığını test etti ve kızın ne kadar ıslak olduğunu görünce neredeyse boşalacaktı. Onu bu kadar çok istemesi heyecan verici ve baş döndürücüydü. Aynı zamanda son kontrol kalıntıları da parçaladı.

Craig Rain'in bacaklarını ayırdı ve içine itti.

"Craig!" Rain zevkle haykırdı, iç kasları sikinin etrafında sıkıca kasıldı. Bir an için kendini onun içinde tuttu, ihtiyacını kontrol etmek için savaşıırken kasları gerildi. O kadar kaygan ve sıkıydı ki, etrafında rahat ve sıcaktı. Etrafında esnedikçe bir an nefes almak için mücadele etti.

"Yağmur, lanet olsun," diye homurdandı, kontrolü kaybetmişti. Bacaklarını yukarı kaldırdı ve Rain de onu takip ederek uzun bacaklarını onun etrafına sardı. Ona sımsıkı tutunan Rain, adam bacaklarını duvara vurdukça heyecandan nefes nefese kalıyor, rahat kanalına girip çıkarken ona sertçe sokuluyordu.

Patlamaya yakındı ama önce Rain'in gelmesini, onun sikinin etrafında patlamasını hissetmek istiyordu, Craig başparmağını klitorisine bastırdı.

"Ahhh!" Haykırırken kızarmış yüzünü izledi, iç kasları dalgalanıyor ve ereksiyonunu çekiştiriyordu. Bu ve boşaldığında yüzünde beliren ifade her şeye yetmişti. Gözleri onunkilerle kilitlendi, kasları sıkıştı, doruğa ulaştığında gırtlaktan bir homurtu çıkardı, uzun ve sert bir şekilde boşalırken kalçaları ona karşı sarsıldı.

Rain'i koridorun duvarına karşı sikmişti.

Craig ona yaslandı, dudakları omzundaydı, göğsü onunkine yaslanmıştı, kolları hâlâ ona kilitliydi. Başını çevirdi ve onun boynunu öptü. "Özür dilerim. Bunu yatakta yapmak istemiştım."

"Üzgün değilim," diye fısıldadı, iç kasları tekrar onun etrafında esneyerek. "Çok ateşliydi. Çok sıcaktı." Hafifçe gülerek onun sırtına neden oldu.

Onu öpmek için başını kaldırdı ve elleri tekrar saçlarına kaydı, onu kendisine doğru tuttu ve bu gece için işlerinin bitmediğini söyleyen bir yoğunlukla onu öptü.

Bu onun için fazlasıyla iyiydi.

* * * O

sabah Craig, Rain'den önce uyandı.

Onunla yatakta geçirdiği enerjik bir gecenin yorgunluğuyla yanına uzanmıştı. Koyu renk saçları yastığın üzerine dökülmüştü, ilk kez indirdiği geceye kadar fark ettiğinden çok daha yumuşak, uzun ve kalındı.

Her ne kadar bu onu biraz sik kafalı yapsa da, Craig her zaman bir kadının yüzünden çok vücudundan etkilenmişti. Ama her şeyin bir ilki vardı ve vücudu ne kadar güzel olursa olsun, Craig Rain'in yüzünden büyülenmişti.

Bir süre onun uyumasını izledi ve şifonyerin üzerindeki saat zamanı zorlayarak sessizce ilerlerken Craig, Rain'in uyumasını sonsuza dek izleyebileceğini ve hiç sıkılmayacağını kemiklerinin derinliklerindeki bir kesinlikle biliyordu.

Yıllar önce, babası ölmeden önce, Craig gecenin bir yarısı bir bardak su almak için kalktığında annesini kanepede uyurken bulmuştu, sadece şöminede yanan ateşin ışığıyla aydınlanmıştı. Babası da karşı koltukta oturmuş onun uyumasını izliyordu.

Craig'e sessiz olmasını işaret etti ve onu mutfığa kadar takip etti. "Ne yapıyorsun sen?" Craig ergen çocuk şaşkınlığıyla fısıldadı. "Annenin uyumasını izliyorum."

"Neden?"

Babası ona bilmiş, gizemli bir gülümsemeye baktı. "Çünkü onu uyurken izlemeyi seviyorum. Bir gün oğlum, oturup saatlerce kadınının uyumasını izleyebildiğin ve bundan hiç sıkılmadığın zaman aşık olduğunu anlayacaksın."

zamanlar, anne ve babasının birbirlerinde bulduklarını bulabilirse şanslı olacağını düşündüğünü hatırlıyordu, ancak bu kadar veciz bir şeyi asla yüksek sesle söylemezdi. Ama babası yine de ne düşündüğünü biliyor gibiydi, saçlarını karıştırıp onu yatağına geri göndermeden önce ona yine o gülümsemeyi verdi.

Craig bu anıyı hatırlayınca boğazında bir duygu yumağının yükseldiğini hissetti. Babası gideli uzun zaman olmuştu ve o da bu kayıpla uzun zaman önce barışmıştı. Ama kederin daha keskin olduğu, bazı günler diğerlerinden daha acı tattığı anlar vardı.

İlk kez aşık olduğunu ve babasının sevdiği kadınla asla tanışamayacağını fark ettiği şu an gibi.

Rain'i uyandırma ve onu sevdiğini söyleme dürtüsü o kadar güçlüydü ki, bunu yapmamak için kendini fiziksel olarak tutmak zorunda kaldı. Yağmur ürkekti ve kendine göre nedenleri olduğunu biliyordu, bu yüzden sabırlı olacaktı. Ona deli olduğunu söylemek için doğru zamanı bekleyecekti.

Uzaktan gelen bir ses dikkatini çekti. Titreşimli bir ses. Koridordan geliyordu.

Dün gece koridora attığı kot pantolonunun cebindeki telefon olduğunu fark etmesi anını aldı.

Craig, Rain'i uyandırmamaya çalışarak yataktan kalktı ve koridora çıktı. Telefonunu buldu ve annesinden gelen cevapsız bir aramayla karşılaştı.

Boxerını ve kot pantolonunu giydi ve onu geri çağırdı. "İyi misin?" diye sordu sessizce.

"Evet, sadece birkaç gündür senden haber alamadım... ve şey... .. Drew ve benim için üzüldüğünden biraz endişelendim."

Craig irkildi. Aklında babasının olduğu düşünülürse, sorusu kötü bir zamanlamaydı. Annesini başka bir adamla düşünmek tuhaftı, özellikle de babasının onu ne kadar çok sevdiğini bildiği halde, ama annesine arkadaşlık etmeyi çok görmenin adil olmadığını da biliyordu. "Hiç de değil anne."

"Neden fısıldıyorsun?"

"Fısıldamıyorum. Sadece sessiz oluyorum."

"Neden?"

Koridorda Rain'in yatak odasının kapısına baktı. "Çünkü ben Birkaç gündür benden haber alamamanızın sebebi bu."

"Oh?" Sesi meraklıydı ve aynı zamanda umutlu görünmemeye çalışıyordu.

Craig sırttı. "Onu buldum anne."

Annesi nefesini içine çekti ve birkaç saniyelik sessizlikten sonra, "Benimle dalga geçmiyorsun değil mi?" dedi.

"Hayır."

"Craig," dedi heyecanla. "Bu harika. Onun adı ne? Ne iş yapıyor? Nelerden hoşlanır? Onunla nerede tanıştın? Onunla ne zaman tanışacağım?"

Rain'i uyandırmamak için usulca güldü ve eğer uyanıksa kendisini duyma şansının daha az olacağı oturma odasına doğru ilerledi. "Adı Rain Alexander. Kendi giyim şirketinin sahibi. Harika biri, beni güldürüyor ve kesinlikle çok çekici. Onunla birkaç hafta önce işte tanıştım. Benimle ciddi olma konusunda biraz utangaç çünkü geçmişte incinmiş, bu yüzden ağırdan alıyorum, bu da onunla tanışmanızın biraz daha zaman alacağı anlamına geliyor. Ama hazır olur olmaz onu akşam yemeğine getireceğim."

"Mutlu görünüyorsun," dedi annesi ve sesindeki şefkati duydu. "Senin adına sevindim, oğlum."

"Evet, biliyorum. Ben de biliyorum."

"Pekala, gitmene izin vereceğim. Rain'e

selamımı söyle!" Kıkırdadı. ". Seni

seviyorum anne." "Ben de seni seviyorum."

Telefonu kapatıp arkasını döndüğünde, Rain'in üzerinde tişörtünden başka bir şey olmadığını ve tişörtünün düğmelerinin yanlış iliklendiğini, böylece bolca tenini görebildiğini görünce şaşırdı. İnanılmaz bir şekilde, önceki gece yaptıkları onca maskaralıktan sonra onu tekrar arzuluyordu.

Ona küçük bir gülümseme verdi. "Bu çok hoştu."

"Neydi?"

"Annene onu sevdiğini söylüyorsun."

"Bunu söyledim çünkü bu doğru ve bunu duymak onu mutlu ediyor." "Oh." Abartılı bir şekilde titredi ve dudaklarını komik bir şekilde büzdü.

"Seni tekrar istememi sağlıyorsun."

Güldü. "Benimle alay mı ediyorsun?"

Yağmur hafif bir kahkaha attı ve başını salladı. "Dürüst olmak gerekirse, hayır. Bence çok çekicisin Craig Lanaghan."

Onun sözlerinin göğsüne battığını hissetti ve sıkıca tutundu. "Annem diyor ki

Me

rha Şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Ona benden ba. bahsettin mi?" "Tabii ki anlattım."

" Bununla ne yapacağını bilemeyen Rain, başka bir yere baktı. onu. "Çay ya da başka bir şey ister misin?"

"Seni yatağına geri götürmek istiyorum."

Bakışları onunkilerle buluşmak için uçtu. "Yaptığımız tek şey bu.."

Kızın yüz ifadesindeki endişeyi okudu ve eğer , peşinde olduğu tek şeyin iyi bir sikiş olduğunu düşünmesini istemiyorsa, ona ciddiymiş gibi davranmaya başlaması gerektiğine karar verdi. "Şimdi yatağına dönüyoruz. Yarın benim izin gecem... Tekrar gerçek bir randevuya çıkacağız."

Bir kaşını kaldırdı. "Bu bir söz mü?"

Ona doğru yürüdü, artık onunla aynı odada olup ona dokunmadan duramıyordu. Onu kollarının arasına aldı ve kendine doğru çekti. "Tutmaya niyetli olduğum bir söz." derken kollarını adamın omuzlarına dolayarak mutlu bir şekilde ona sarıldı.

Yağmur

Son birkaç hafta içinde durup kendime "Bunun olmasına nasıl izin verdim?" diye sorduğum birkaç an oldu.

"Bu" Craig ile olan ilişkim. Çünkü bu ilişkiye dönüşüyordu. Gerçek bir ilişkiye. Tıpkı istediğini söylediği gibi. Ve tam da hayatımdaki diğer önemli şeyleri hatırlamaya başladığımda, Craig kapımda beliriyor ve onun dışındaki her şeyin etrafımda kaybolmasına neden oluyordu.

Dün gece seviştikten sonra yatakta uzanırken ona " dağıtmak gibi sinir bozucu bir huyun var," demiştim.

Dün gece Çarşambaydı, beni koridorumun duvarına yaslayıp ırzıma geçmesinin üzerinden bir hafta geçmişti ve o gece işten izinli olduğu gecelerden biriydi. Günün çoğunu ve bütün geceyi benimle geçirdi.

Craig, "Güzel," diye cevap verdi ve beni sırtüstü yatırarak kötü niyetli bir şekilde benimle oynamaya başladı. Tekrar. Şikâyetçi olduğumdan değil. Bu adamla, ondan önceki dört erkek arkadaşımın toplamından daha fazla orgazm olmuşum.

Onun dikkatimi dağıtmasının iyi olup olmadığından emin değildim. Bildiğim tek şey, onunla birlikteyken kendimi hiç hissetmediğim kadar özgür hissettiğimdi. Hiç.

Bu son derece korkutucuydu çünkü sansasyonel seksin yanı sıra, hiçbir erkek bana kendimi bu kadar değerli hissettirmemişti.

O sabah kapımın önünde durdum, bir elimde bir fincan kahve, diğerinde bir çay ve yatağında yüzüstü uyurken ona baktım. Gerçekten de çok yakışıklıydı. Ona baktığımda hâlâ karnımda kelekler uçuşmasına neden olan türden bir yakışıklıydı.

"Bakıyorsun," diye mırıldandı, bu da beni sıçrattı, sıcak çay sol elimden aşağı döküldü.

Nefesimi içime çektim ve Craig'in gözleri fal taşı gibi açıldı.

"İyi misin?" Yatağından doğruldu, görünüşe göre tamamen uyanmıştı.

Başımı salladım, kahvesini vermek için yanına giderken kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Uyuyormuş gibi yapmayı alışkanlık haline mi getirdiniz?"

Çay fincanımı elimden alıp hem kahvesini hem de fincanı komodinin üzerine koyan Craig, yaralı elimi avucunun içine aldı ve "Beni uyurken izlemeyi alışkanlık haline mi getirdin?" dedi. Sıcak tenimi öptü ve başını kaldırıp bana baktı. "Sanırım yaşayacaksın."

Bu tatlı jesti, onun hakkında tapmaya başladığım şeylerin büyüyen çetelesine eklememeye çalıştım. "Senin sayende değil," diye takıldım, yüzündeki dağınık saçları tararken.

Craig beni belimden kavradı ve kendisiyle birlikte yatağa çekti. Ani hareket karşısında bir çığlık attım ve başım yastığa çarptığında kıkırdadım. Üzerime çıktı ve yüzüme baktı, ifadesinde şaşkınlığa benzer bir şey vardı.

"Ne?" dedim. Dedim, şaşkınlıkla.

"Sana bakmaktan asla ama asla bıkmayacağım," diye cevap verdi, sözleri onunla ilgili daha önceki düşüncelerimi yansıtıyordu.

"Çok tatlı konuşuyorsun." Başımdan .

Craig'in benden hoşlandığına ve tek eşliliğin tadını çıkardığına gerçekten inanıyordum.

Şu anda. Ama yarın? Kim bilebilirdi ki? Bir parçam onun bir gün uyanacağına ve tek bir kadın fikrinden ne kadar sıkıldığını fark edeceğine inanıyordu.

Craig bana ters ters bakarak oturdu ve altından kalkamayayım diye üstüme çıktı. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, pazılarındaki kaslar esnedi. "Bu da ne demek şimdi?"

"Söylediğim şeyi kastettim. Çok tatlı konuşuyorsun."

Homurdandı. "Son baktığımda, sana göre bu iyi bir şey değildi." Öfkesi aniden bıkınlığa dönüştü. "Sana iltifat ettiğimde bana inanmaman konusunu sanıyordum."

"Sana inanıyorum." Ve . "Ama?"

"Hayır ama."

"Yağmur."

"Craig."

"Siktir." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Sen tanıdığım en sinir bozucu kadınsın."

"Doğru değil. Kadınların çileden çıkarıcı yanlarını keşfedecek kadar uzun süre kalmazınız. Hepimizin öyle bir tarafı var. Tıpkı erkeklerin kalın kafalı yanları gibi."

Craig alaycı tavrımı görmezden geldi, gözleri kısıldı. "Bu konuşmayı tekrar yapmayacağım, Rain."

"Ne konuşması?"

"Sana burada oyalanmayacağımı söylediğim yer. Aramızdaki bu ilişki sürdüğü sürece burada kalmayı planlıyorum."

Ve sorun da tam olarak buydu. Bana öyle geliyordu ki, o sadece bir engelle karşılaşana kadar yanımızda kalacaktı, oysa ben tartışmaların ve ortaya çıkacak kaçınılmaz sorunların ötesinde yanımızda kalmaya istekliydim. Ve asıl sorun da buydu. Ben romantik biriydim. O ise gerçekçiydi.

Ve Craig'e aşık oluyordum. Aşık oluyordum. Kendime engel olamıyordum.

Bu da onu sonsuza dek düşünebileceğim, sorunlarla karşılaşacağımızı ve onun için savaşacağımı bileceğim anlamına geliyordu. Bunu atlatmak için savaşacaktım.

Ona sonsuza dek söz verebilirim.

Ama bana sonsuza kadar söz veremezdi.

Gerçekçi olduğunu söyledi ... ama ya o benimle aynı şekilde hissetmiyorsa?

"O kafanın içinde neler oluyor?" Ellerini tekrar başımın iki yanında birleştirdi ve burunlarımız birbirinden sadece birkaç santim uzakta olacak şekilde eğildi.

Melankoli hızla çöküyordu. "Sanırım çayımız ve kahvemiz soğuyacak."

"Yalancı," diye fısıldadı dudaklarıma. "Gerçekten ne düşünüyorsun?"

Başımı onunkinden başka yöne çevirdim. "Her zaman ne düşündüğümü bilemeyeceğini düşünüyorum."

Çenemi kavradı ve başımı yavaşça geriye çevirerek gözlerimizin buluşmasını sağladı. Bakışlarında öfke ve hayal kırıklığının birbirine karıştığını gördüm.

"Bundan hoşlanmıyorsun," diye

fısıldadım. "Hayır," diye karşılık verdi.

"Bundan hoşlanmıyorum."

Ben sevdim. Hoşuma gitti. Bu, ona vereceğim şeylerin kontrolünün hâlâ bende olduğu anlamına geliyordu. Akıllı davranıyordum çünkü bu adam beni kendisinden önce gelen herkesten daha fazla incitebilirdi. Ona aşık olmuş olabilirdim ama bu aşkı nasıl uygun görürsem öyle verebilirdim. Ve endişelendiğim o güvenli bir bahis değildi. Henüz hiçbir kartımı masaya koymuyordum.

"Hoşuma gitmiyor," diye tekrarladı, çenesinde inatçı bir duruş vardı. Çenemi tuttuğu yerden kaldırdım. "Zor iş."

Craig söylediklerime o kadar şaşırmıştı ki, oturup çayımı almak için altından kalkarken bir şey yapmadı. Bakışlarının sıcaklığını başımın arkasında hissettim.

"Ben bir şey mi yaptım?"

Şaşkın ve üzgün sorusu karşısında göğsümde küçük bir sızı hissettim. Omzumun üzerinden baktığımda onu hâlâ bıraktığım yerde otururken buldum ama bu kez yüz ifadesi sıkıntılıydı. Sanki yaralıydı ama bunu saklamaya çalışıyordu.

Göğsümdeki ağrı daha da arttı. Ona yumuşak, güven verici bir gülümseme verdim. "Hayır. Sadece yorgunum." Ona doğru uzandım, parmaklarımın arkasını kolunda . "Huysuz bir sürtük gibi davranıyorum."

İçini çekti ve yatağın üzerinden bana doğru ilerledi. Güçlü kollarını bana doladı ve sırtımı göğsüne doğru çekti. Sıcak dudakları yanağıma dokundu. "Yalancı," diye nefes aldı, dişleri kulak mememi ısıırıyordu. "Ama sırlarını saklamana izin vereceğim. Şimdilik."

Ben cevap veremeden telefonu çalmaya başladı. En yakınımda, masadan aldım ve uzattım. bana tutunarak ekranı okudu ve gülümsedi. "Maggie," dedi.

Kız kardeşi. Üniversitedeki.

"Merhaba sevgilim," diye cevap verdi. Cevabının belli belirsiz mırıltısını duyabiliyordum. "Geleceğini bana neden söylemedin?" Sonra daha fazla mırıldanma. "Evet, elbette. Rain'i de getiriyorum." Neye getirildiğimi merak bir kaşımı kaldırdım. Craig güldü. "Bunun bir ara olması gerekiyordu." Daha fazla mırıldanma. "Bugün öğreneceksin.

Tamam. Görüşürüz o zaman." Telefonu kapattı ve sırtarak yatağın etrafında dönüp bana baktı. "Arayan Maggie'ydi."

Gülümsedim. "Ben de öyle anladım."

"Birkaç günlüğüne annemle birlikte evde. Arayı kapatmak istiyor. Gelip onunla tanışmak isteyebileceğini düşündüm."

"Bugün mü?" Kaşlarımı çattım. "İsterdim ama uzun süre kalamam. Yapacak işlerim var."

"Sadece öğle yemeği için o zaman?" Bir kolunu bana dolayarak beni göğsüne doğru çekti. "Siz ikiniz benim en sevdiğim insanlarsınız. Birbirinizle tanışmanızı gerçekten çok istiyorum."

Bu güzeldi. Aslında hoştan da öte. Kendimi erirken buldum. Lanet irade gücü. "Tamam. Öğle yemeği yiyebilirim."

* * *

Maggie Lanaghan'ın ağzından duyduğum ilk sözler "Tanrım, onu nasıl ?" oldu. Kardeşinin göğsüne bir tokat attı ve sırtıttı. "O senin liginin çok dışında."

D'Alessandro's adlı İtalyan restoranının önünde durduğumuzda Craig uzun uzun iç geçirdi. "Rain, bu benim sinir bozucu küçük kız kardeşim Maggie. Maggie, bu Rain, benim kız arkadaşım."

Her zaman olduğu gibi, bu sözler üzerine içimde küçük bir heyecan oluştu. "Tanıştığımıza memnun oldum." Elimi ona doğru uzattım.

"Yok öyle bir şey." Alanıma girdi ve sarılmak için kollarını bana doladı. Gülmekten ve ben de ona sarılmaktan başka bir şey yapamadım. "Artık neredeyse kardeş sayılırız." Yaramazca göz kırptı ve sonra Craig'in kaşlarını çatıldığını görünce güldü.

"Onu mı çalışyorsun?"

Maggie bir kaşını kaldırdı. "Aslında sana takılıyordum ama görünüşe göre ..." Şaşkınlıkla başını salladı ve bana döndü. Ellerini kaldırdı ve sanki ben bir tür tanrıymışım gibi eğildi.

Güldüm.

"Maggie, lanet olsun-"

"Ciddiyim. Mucize yaratıcısı." Maggie Craig'in sözünü kesti. "Sonunda bir kadın imkansızı başardı ve benim fahişe ağabeyimi tuzağa düşürdü. En çok hanginizle gurur duyduğumu bilmiyorum."

Craig kolunu Mags'in boynuna dolayarak onu kendi tarafına çekti ve sinirli bir şefkatle saçlarının tepesini okşadı. "Seni görmek güzel, Mags. Şimdi çeneni kapamak ister misin?"

Onu restoranın içine götürüp başını bağlarken güldüm.

Maggie beklediğim her şey ve daha fazlasıydı. Craig'in dairesinde gördüğüm fotoğraflardan annesine benziyordu; güzel yüz hatları ve muhteşem kemik yapısıyla uzun boylu, esmer bir kızdı. Uzun saçlarını dağınık bir şekilde yarı topuz yarı at kuyruğu yapmıştı. Dar kot pantolonu eskidi ve dizleri solmuştu ve iki beden büyük bir Aberdeen Üniversitesi kapüşonlusu vardı. Eski püskü haliyle bile muhteşem görünüyordu. Ancak Craig'e göre Karen'in kişiliği annelerinden daha farklı olamazdı. Karen'in içine kapanık, sessiz ve hazırcevap bir mizah anlayışı varken, Maggie'nin tam tersi olduğunu söylüyordu: yüksek sesle konuşan, arsız ve yaramaz. Craig'in ona bayıldığı da çok açıktı.

Ögle yemeği için masaya oturduğumuzda Maggie uzun bir süre bana baktı. "Bir sorun mu var?" Şekillendirilmiş saçlarıma dokunarak söyledim.

"Hayır, sen gerçekten çok güzelsin." Craig'e baktı. "Muhteşem olduğunu söylemiştin ama cidden çok güzel."

Craig güldü, sandalyemde rahatsız bir şekilde kıvrandığımı görünce kahkahası daha da derinleşti. "Evet. Ama sesini alçaltmak isteyebilirsin. Rain'i utandırıyorsun."

"Özür dilerim." Omuz silkti ve gerçekten üzgün olup olmadığını merak etmek zorunda kaldım. "Kardeşim sonunda bir kuş tarafından etiketlendiğinde, bunun ucuz, plastik, turuncu bronzlaşmış, kişiliksiz bir Barbie olacağını düşünmüştüm. 1940'lardan bir pin-up değil." Gözleri üzerimde gezindi ve tekrar Craig'e baktı. "Sanırım kız arkadaşına aşık oldum."

Onun maskaralıkları karşısında gözlerini devirdi. "Tamam. . Onaylıyorsun. Şimdi Rain'i utandırmayı bırak. Ciddiyim."

Maggie ona sırtıttı ve sonra bana baktı. "Özür dilerim. Gerçekten üzgünüm. Çok heyecanlıyım! Bu harika bir şey!" Craig'in koluna bir şaplak attı. "Büyük kardeşim çok sevindi."

"Peki ya sen?" Konuyu değiştirmeyi umarak ona sordum.

Bu Craig'in kız kardeşinin homurdanmasına yol açtı. "Ben mi? Ben her zaman sevilirim. Ben kardeşimden daha büyük bir erkek fahişesiyim."

", " diye inledi Craig ve elini gözlerine götürdü. "Konu değişikliği. Şimdi."

Onunla gizli bir gülümsemeyi paylaştım. "Üniversite nasıl gidiyor?"

"Harika! Her zaman beş parasız olmam dışında." Komik bir şekilde suratını astı. "O kadar da iyi değil. Ama eve gelmeyi seviyorum çünkü ağabeyim beni hep yemeğe götürüyor. Erişte ve tostta fasulyeden sonra güzel bir mola oluyor."

Garson siparişimizi almak için geldi ve bizi konuşmamızın ortasında durdurdu. O gittikten sonra Craig bakışlarını kız kardeşine dikti. "Paraya ihtiyacın olursa beni aramanı . Orada açlıktan ölmene izin vermeyeceğim."

"Ben iyiyim." Ona el salladı ve elini güven verici bir şekilde sıktı. "Söz veriyorum."

Elini geri sıktı ve ben de onun hakkında hayran olduğum bir başka şeyi listeme ekledim: Kız kardeşini gerçekten çok seviyordu. Aslında tüm ailesini.

Biz Maggie'nin üniversitedeki oda arkadaşları hakkında konuşurken, yan masadaki bir aileyi görmezden gelmek zorlaştı. Aslında görmezden gelinmesi zor olan oğullarıydı.

görmezden geldi. Dört ya da beş yaşlarında görünüyordu ve çok gürültü yapıyordu. Son derece gürültülü. Ve yiyeceklerini füze gibi kullanıyordu.

"Toby, tatlım, lütfen dur. Güzelce otur ve sessiz ol," diye ısrar etti çaresizce mahcup görünen annesi.

Durup çocuğa ters ters bakan Maggie, Toby'ye bakarak, "Hayır. Siktir git!" dedi.

Annesi nefesini tutmuş, ağlamaya hazır görünüyordu.

"Toby, mi?" Maggie aniden bizim masadan onlarınkine doğru eğildi.

Annesi bu ilgi karşısında pancar gibi oldu. Craig, Maggie'ye arkasına yaslanmasını mırıldandı ama Maggie meydan okurcasına onu duymazdan geldi.

"Evet!" Toby, "Sana ne?" dercesine kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak cevap verdi.

"The Bed Brute'u hiç duydun mu Toby?" Toby başını salladı. "Neymiş o?"

"Bu o değil. Kim." Maggie söyledi. "Tam olarak bir canavar." "Bir canavar mı?" Toby şimdi ona doğru eğilmişti, sesi meraklanmış gibiydi. "Evet." Başını salladı, yüz ifadesi donuktu. "Bed Brute'ün bir ebeveynlerine kaba davranan çocuklarla sorun yaşar. Bundan hoşlanmıyor Toby."

Toby'nin yüz ifadesi düştü.

"Özellikle ebeveynlerine kötü sözler söyleyen çocukları sevmez. Ve eğer bir çocuk çok kaba davranır ve çok kötü sözler söylerse, Yatak Canavarı bunu öğrenir. Ve ne yapar biliyor musun Toby?"

Toby gözlerini kocaman açarak başını salladı.

"Onların uyumasını bekliyor ve sonra yatağın altından çıkıp onları gecenin karanlığında kaçırıyor. Senin yerinde Toby, artık annene kaba davranmaz ya da kötü sözler söylemezdim."

Toby aniden yüksek sesle, dehşet içinde hıçkırıklara boğuldu.

Maggie çocuğun annesine geniş bir gülümseme verdi. "Bir değil."

Dehşete kapılan anne, oğlunu teselli etmeye, diğer iki çocuğunu toplamaya ve garsondan hesabı istemeye çalışırken öfkesinden güçlkle konuşabiliyordu.

Aile koşarak restorandan çıkarken Craig ve ben birbirimize dudak bükerek baktık.

Sonra biz de dehşet içinde kahkahalarımızı patlattık.

"Ne?" Maggie omuz silkerek kıkırdadı.

"Bunu bir çocuğa söyleyemezsin." Craig başını salladı ve gözlerinden akan kahkaha yaşlarını sildi.

"Ne? Eminim işe yarıyordur! Küçük pislik yakın zamanda annesine siktir olup gitmesini söyleyemeyecek. Rain bunun harika olduğunu düşünüyor, değil mi?"

Nefes almakta zorlanıyordum, az önce tanık olduğum şeye gerçekten tanık hâlâ inanamıyordum. "Sanırım," diye kıkırdadım, "sanırım kısmen zekice, kısmen de korkunçtu. O çocuğun artık haftalarca uyuyamayacağını farkındasın değil mi?"

"Ee, ne olmuş? Bugünlerde çocukları çok fazla şımartıyoruz. Küçük pisliklere . Bilmem gerekirdi, benim neslimle başladı."

Tekrar gülüştük, karnım biraz ağrımaya başladı ve Maggie'ye aşık olabileceğime karar verdim. Benim yeterince cesur olamadığım bir şekilde çok dürüst ve gerçektir. Ben böyle biri değildim. Yine de bu, böyle olabilen birine hayranlık duyamayacağım anlamına gelmiyordu.

Craig neredeyse unutulmuş lazanyasından bir ısırık alırken, "Annem bunu duyana kadar bekle," diye alay etti.

"Oh, yapma." Maggie aniden kararsız göründü. "Bunun kabalık olduğunu düşünecek ve bir saat boyunca azar işiteceğim."

"Belki de bir saatlik bir derse ihtiyacınız vardır."

"Üniversitede bunlardan bolca alıyorum. Evde ders yok, lütfen."

"Tamam. Ama artık çocukları travmatize etmek yok."

"Böyle bir söz vermiyorum."

* * *

Sonunda Craig ve Maggie ile o kadar çok eğleniyordum ki onlarla bir süre daha takılmaya karar verdim. Craig'in birkaç saat daha işte olması gerekmiyordu, bu yüzden Old Town'a gitmeye karar verdik. Dükkânlara girip çıktıktan ve şakalaştıktan sonra Royal Mile'da bir pub olan The World's End'de durduk.

İlk içkileri ben almakta ısrar ettim; kendime şarap, Maggie ve Craig'e de birer bira. Ben içkileri beklerken onlar da yakınlarda bir masa buldular.

Orada duralı henüz bir dakika olmuştu ki güçlü bir kolun belime dolandığını hissettim. Boynumun yan tarafına sıcak ve oldukça sahiplenici bir öpücük kondururken Craig'in tanıdık sıcaklığına doğru geriye yaslandım.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" diye mırıldandı.

Titrememeye çalıştım ama başaramadım. "Elbette," dedim usulca, beni herkesin içinde ateşlendirip rahatsız etmesinden nefret ediyordum. En çok da beni herkesin içinde bu kadar *kolay* tahrik edip rahatsız etmesinden nefret ediyordum.

Hazır olduklarında iki birayı aldı ve ben de şarabımı Maggie'nin oturduğu masaya taşıdım.

Bize bir kulaktan diğerine sırtıyordu.

"Ne?" Şaşkınlıkla gülümsedim.

"O." Craig'i işaret etti. "Sahiplenici piç kurusu. Onun bir centilmen olduğunu düşünme, Rain. Sana yardım etmek için yukarı çıktı çünkü o üç adam seni süzüyordu. Hâlâ da bakıyorlar."

Bakışlarını barın karşısındaki bir masada oturan üç adama doğru takip ettim.

Bana sırtttılar ve ben de hemen Craig'e baktım. Adamlara öfkeyle baktığından emindim.

"Bu harika!" Maggie sevinçle ellerini çırpı.

Craig dikkatini ona yöneltti. "Seni bu kadar çok sevmeseydim, öldürürdüm."

"Ah." Ona doğru uzandı, onu yanına çekti ve içine sokuldu. "Bana kızgın kalamazsın. Sadece şaka yapıyorum!"

Kolunu onun omuzlarına doladı ve birasını aldı. "Şakaların için yeni malzemeler bul."

"Şaka mı yapıyorsun?" Sahte bir dehşetle ona bakmak için geri çekildi. "Senin aşık olman gelmiş geçmiş en iyi malzeme."

Hemen gerildim ama Craig onun sözlerinden tedirgin olduysa bile bunu belli etmedi.

"Bunun şimdiye kadarki en iyi malzeme olduğunu düşünüyorsanız, bu sadece düşük zeka seviyenizi kanıtlar" diye karşılık verdi.

İki kardeş sevgiyle didiştiler ve Maggie'nin söylediklerinden korkmayı bıraksam da Craig'in bunu tamamen görmezden gelmesinden korkmaya başladım. Ve daha da kötüsü, aralarındaki bariz sevgi ve yakınlık giderek daha da belirginleştikçe Darcy'yi özlemeye başladım.

Darcy'yi özlemek, Darcy'yi neden özlediğimi düşünmeme yol açtı, bu da Angus'u düşünmeme yol açtı, bu da intikam planlarımı tamamen ve tamamen mahvettiğimi hatırlattı.

Bir adam .

Bir kez daha kendi ihtiyaçlarım için bencilce kardeşimi bir kenara bıraktım. Artık değil.

Craig beni yeterince oyalamıştı.

Bir şekilde Angus'u yok etme planını tekrar sokmalıydım. Bu gerçekten yapmak istediğim son şey olsa bile.

* * *

O gece kız kardeşimi aradım, sesini duymaya, yapılması gerekeni yapmak için motivasyona ihtiyacım vardı.

Telefonu açtığında ilk söylediği şey, "Burada güneş var, o halde orada geç olmalı," oldu.

Tanıdık sesini duyunca gülümsedim. "Beni bilirsin. Gece kuşuyum."

"Seni özledim," dedi Darcy, sesi üzgün geliyordu.

"Ben de seni özledim."

Bir an sessiz kaldık.

Sonunda "Orada işler nasıl?" diye sordum.

"Yani seks kaseti skandalını atlatabildim mi?"

Sesindeki kuruluk karşısında sııttım. Sesi biraz daha eski haline benziyordu. "Evet."

"İyi gidiyordum. Aslında iyiydim. Ama son birkaç gün zor geçti. Sürekli onu hayal ediyorum. Parti hakkında ..." Sesi çatallaştı ve irkildim.

İçime öfke doldu ama ses tonuma yansıtmamak için elimden geleni yaptım. "Neden böyle olduğunu düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum," dedi telaşla ve sözlerindeki yalanı duyabiliyordum. Endişe içime çöktü. "Darcy-"

"Bazı yeni tasarımlar hazırladım," diyerek konuyu hızla değiştirdi. "Onları sana e-posta ile gönderiyorum."

İhtiyacı bildiğim için daha fazla zorlamadan konuyu değiştirdim ama içten içe kanım ısınmış ve boğazım kurumuştı - kız kardeşim adına intikam alma arzum geri gelmişti.

Yağmur

Anlaşıldığı üzere Craig, Angus planımı hayata geçirmemi kolaylaştırdı.

O Cuma günü, Craig'in isteği üzerine, resmi olarak görüşmeye başladığımızdan beri ilk kez, o çalışırken onunla takılmak için Club 39'a gittim. Oraya vardığımda iş arkadaşı Joss beni karşılamak için barın etrafına geldi. Joss'la haftalar önce, Craig'le aramızda bir "şey" olmadan çok önce konuşmuştum. Kıvrak zekâlı ve gerçekçi biriydi ve ondan hemen hoşlanmıştım.

"Rain, selam," dedi Joss sırtarak. "Craig bana bu gece seninle takılmak istediğini söyledi. Cuma günleri oldukça yoğun olduğumuzu biliyorsun, bu yüzden erkek arkadaşım ve arkadaşarımla oturmak isteyebileceğini düşündüm. Onlar iyi insanlar, söz veriyorum."

"Craig nerede?" Joss'u barı çevreleyen yukarı ve ana kata kadar takip ederken söyledim.

"Stok alıyorum." Bir masayı çevreleyen alçak deri koltuklara doğru yürüdü. Kulübün en iyi yerlerinden biriydi; bara yakındı ama çok yakın değildi ve dans alanından insanların konuştuklarını duyabileceğiniz kadar uzaktaydı. Masada üç kişi oturuyordu. İki erkek ve genç bir kadın. Hepsi de saçma bir şekilde yakışıklıydı. "Selam." Joss gülümseyerek adamlardan birine doğru eğildi ve kolunu onun omuzlarına doladı. Adam da hemen kolunu onun beline doladı. Joss bana doğru baktı. "Rain, bu benim erkek arkadaşım Braden." Uzun boylu, kıvrak sarışın kadına başıyla işaret etti. "Kız kardeşi ve oda arkadaşım Ellie ve"-Ellie'nin sarıldığı adamı işaret etti-"erkek arkadaşı Adam. Çocuklar, bu Craig'in kız arkadaşı Rain."

"Merhaba, hepinizle tanıştığırna memnun oldum."

"Sen de." Braden boşdaki elini uzattı ve ben de onu sıkmak için öne doğru bir adım attım. Hayatımda gördüğüm en delici mavi gözlere sahipti. "Bizimle otur."

Yine yalnız oturmak istemediğimden ve hayır demek kabalık olacağından, başımı salladım ve diğer tarafına oturdum.

"Demek Craig'i ikna etmeyi başardın," dedi Ellie.

Braden'la aynı soluk mavi gözlere sahip olduğunu fark ettim ama Braden'inki değerlendirirken, onunkiler şaşırtıcı derecede sıcak ve dostçaydı. "Her nasılsa," diye hafifçe güldüm. "Sanırım."

"Sana bir içki getireyim mi?" Joss söyledi.

Tanıdık bir ses omzumun üzerinden, "Çoktan aldım," dedi.

Kafamı kaldırdığımda Craig'in elinde bir kadeh şarapla masanın etrafında döndüğünü gördüm. Kadehi önümdeki masaya koydu ve sonra tatlı bir öpücük için eğildi. Gözleri mizahla dans ediyor, konuşmanın son kısmını duyduğunu belli. "Ve duydun. Sadece açıklığa kavuşturmak için."

Anladığım için güldüm. "Bildiğim iyi oldu."

O ve Joss kısa süre sonra ayrıldılar ve bar dolmaya başladı. Kendimi aynı anda hem üç yeni arkadaşımınla sohbet ederken hem de Craig'i iş başında izlerken buldum. İlki kolaydı. Braden ilk başta biraz gözümü korkutsa da, başarımdan etkilenmiş ve gerçekten ilgileniyormuş gibi görünerek benimle sohbet ettikçe ona çabucak ısındım. Ellie ve Adam'a gelince, onları sevmek kolaydı, eğlenceliydiler ve birbirlerine deli gibi aşık oldukları belliydi. Braden'ın bakışlarının da benimkiler gibi sık sık bara kaymasından onun da Joss'a aşık olduğunu anlamak kolaydı.

Ona bakmaya devam etti ve fark ettiğim için kendimi suçlu hissettiğim bu samimi bakışları paylaştılar, sanki sadece aralarında sır olarak kalmaları gerekiyordu.

Suçluluk duygusuyla birlikte kendimi incinmiş buldum ve bu incinme öfkeye dönüşmeye başladı.

Bara doğru bakışlar, ayakları yerden kesilmiş ve kadın müşterileriyle flört etmekle meşgul olan Craig tarafından nadiren karşılık buluyordu.

Onu barda eğilip bir kızın kulağının arkasına bir saç sıkıştırırken ilk gördüğümde hayal gördüğümü sanmıştım. Ama hayır. Bunu gerçekten yaptığını görmüştüm. O andan itibaren sırtışını, göz kırpışını, iltifatlarını ve o ince, sıkı kıcıyla flört edişini izledim.

Ona söylediğim hiçbir şey nüfuz etmemiş miydi?

Bana karşı böyle davranırken nasıl olur da başka kadınlarla flört edebilirdi? Yani bahşişlerine yardımcı oluyordu . . . Bahşişine yarıyıp yaramadığı umurumda bile değildi! Şu anda benimle birlikteydi ve ben de o lanet odadaydım! Bana olan saygısı neredeydi?

"İyi misin?" Braden aniden sordu ve dikkatimi Craig'den ona çekti.

Kırgınlığımı ya da kızgınlığımı saklayabildiğimden şüpheliyim. "Ben iyiyim," diye mırıldandım, şarabımın sonuncusunu da geri atarak.

"Bir içki daha?" Adam dedi ki.

"Sıra bende." Ona salladım.

"Hayır, hayır." Adam ben onu durduramadan ayağa kalktı. "Benim turum. Aynı mı?"

"Evet. Teşekkür ."

Adam'bara doğru yürürken izledim ve arkasındaki bir şey dikkatimi çekti.

Kalp atışlarım hızlanmadan önce o korkunç atlama olayını yaptı.

Angus daha önceki iki arkadaşıyla birlikte barın girişinde duruyordu.

Gözlerimiz buluştu, gözlerini bana dikti.

Ne yapacağımı bilemeden hareketsiz oturdum.

Sadece birkaç gün önce Angus hakkında hiçbir şey yapmadığım için kendimi azarlıyordum ve işte buradaydım, o tam karşımda duruyordu ve ben hala hiçbir şey yapmıyordum. Craig odadayken nasıl yapabilirdim ki? Bar istediğim ortam değildi - Angus'un intikam planından flört etme ya da baştan çıkarma düşüncesini çıkarmak istemiştim ama ya cephaneliğimdeki tek şey buysa? Ya Angus'un derisinin altına girmek için gereken buysa? Yine de ... Angus'un gözüne tekrar girmek için flört etmem gerekirse, bunu Craig'in önünde yapmam haksızlık .

Orada öylece oturdum, felç olmuşum ve bu fırsatı kaçırdığım için öfkeliydim.

Angus arkadaşlarına bir şeyler söyledi ve sonra odanın diğer ucundan bana doğru ilerlemeye başladı.

Otomatik olarak bara baktım ama Craig fark etmemişti. Bir müşteriyle gülüşüyordu. Onu sadece arkadan görebiliyordum, ama harika bir vücudu vardı ve dar, kısa siyah bir elbiseyle bunun çoğunu gösteriyordu.

Öfkem alev alev yanmaya başladı. O bana bile saygı göstermezken ben neden Craig'e saygı gösterme derdindeydim ki? Bardaki kız eğilip Craig'in göğsüne dokundu ve Craig onu için hiçbir şey yapmadı.

Bütün gece beni oturtup bunu mu izletecekti?

Hayır. Yapmazdım. Silahlarıma sadık kalmalıydım. Bir ilişkide ne istediğimi hatırlamalıydım ve sadece beni isteyen bir adam istiyordum. Bana saygı duyacak ve bana kendi evreniymişim gibi davranacak birini.

Craig Lanaghan'ın o adam olmasını ne kadar istesem de, değildi.

Olmadığı çok açıktı.

Ve kalbim o anda kırılmaya başladı. Tek istediğim eve gidip ağlamaktı. Bu kadar kısa bir süre sonra bu kadar tatlı bir şeyi kaybettiğim için çok ağlamak.

"Yağmur."

Gözlerimin dolduğunu hissettiğim yaşları kırıştırdım ve masamızın önünde duran Angus'baktım.

"Angus." Ona acımı maskeleyen küçük bir gülümseme verdim. Bu sanatta uzun zaman önce ustalaşmışım.

" zaman oldu. Seni son gördüğümde ortadan kaybolmuştun."

Ellie ve Braden'ın meraklı bakışlarını hissedince onları seyirci olarak istemediğime karar verdim.

"" Onlara kibarca gülümsedim ve ayağa kalkarak masanın etrafından Angus'a doğru ilerledim. Çok öne çıkmak istemediğim için koluna hafifçe dokundum. "Barın diğer tarafında konuşalım. Seni daha iyi duyabilirim."

Başını salladı ve beni takip etti. Gözlerini neredeyse kıkımda hissedebiliyordum.

Arkadaşlarını bıraktığı yerden birkaç adım durduğumuzda, "Harika görünüyorsun," dedi. "Ama sen hep böylesin."

"Teşekkürler. Sana da." Gülümsedim ve duvara yaslandım. "Geçen sefer için özür dilerim. I . . . Tuvalete gittiğimde birine çarptım. Görmek istemediğim biri" diye yalan söyledim.

Bir kaşını kaldırdı. "Dur tahmin edeyim. Eski sevgilin mi?"

"Evet." Acı acı gülümsedim. "İşler biraz tatsızlaştı ve ben sadece buradan gitmek istedim."

"Tabii, tabii." Bedenime doğru adım attı ve parmaklarını üst kolumun çıplak derisinde . "Yine de seni özledim."

Tiksintimi yuttum ve başımı eğdim. "Nedense bundan şüpheliyim." Arsızca sıırttım. "Bahse girerim beş saniye içinde benim yerime geçersin."

"Senin yerin doldurulamaz," dedi yumuşak bir sesle.

Craig've benim yerime geçmek için sıraya dizdiği kadınları düşündüm. "Görünüşe göre değil."

Acımın içinde o kadar kaybolmuştum ki Angus'un parmaklarının çeneme dokunup yüzümü onunkine doğru eğmesine şaşırdım. Kalbim göğsümün içinde hızla çarparken nefesim kesildi. Bu iş istediğimden çok ama çok daha hızlı tırmanıyordu.

"Eğer beni oraya alırsan," diye mırıldandı Angus ağzıma karşı. "Senin yerini asla dolduramam."

Yüz ifademin acı yerine ihtiyaçla karıştırılabileceğini umarak gözlerimi kapattım.

Doğru kelimeler, çok yanlış lanet adam.

Dudaklarını boğazımda hissettiğimde donakaldım, diğer eli kalçamı kavriyordu.

Bu doğru değil! Durdurun onu. DURDURUN ONU!

"Gerçekten o kadar aptal olduğumu mu düşünüyorsun?" diye kulağıma fısıldadı ve başından beri sakladığı öfkeyi duydum. "Bir şeylerin peşinde olduğunu biliyorum. Sadece bunu ne kadar ileri götürmek istediğini merak ediyorum." Beni kavrayışı acı verecek kadar sıkılaştı.

"Angus . . ." Beni öpmek için başını kaldırdığında onu uzaklaştırmak için ellerimi kaldırdım. Aniden benden uzaklaştığında dudakları henüz benimkilere değmemişti.

Craig'in Angus'u üzerimden çekip kulübün sütunlarından birine yasladığını görünce gözlerim fal taşı gibi açıldı. Yüzü öfkeyle buruşmuştu ve yumruğunun Angus'un yüzüne çarpışını izlerken kalbimin yerinden fırlayacağını sandım.

Angus kendini toparlayıp Craig'e doğru hamle yaptı ama Craig eğildi ve Angus'un karnına bir yumruk indirerek onu sersemletti. Craig tekrar doğruldu ve bu kez yumruğu aşağı doğru uçarak Angus'un ağzından kan fışkırmasına neden olan etli bir şaplakla birleşti. Angus yere yığıldı.

İnleyerek sırt üstü döndü ve Craig tekrar ona uzandı. "Hayır!" Hayır!" diye bağırdım, aleti öldüreceğinden endişeliydim.

Ancak Braden ve Adam aniden toplanan kalabalığın (Angus'un orada durup ona yardım etmek için hiçbir şey yapmayan iki arkadaşının da dahil olduğu bir kalabalık) arasından geçerek Craig'i uzaklaştırmaya başladılar.

Craig onları itti. "Ona bir daha vurmayacağım!" tersledi ve Braden'ın güçlü tutuşundan sıyrıldı.

"Sen de kimsin be?" Angus inledi, belli belirsiz doğruldu. "Rain'in erkek arkadaşı," diye tükürdü. "Ve bu ona yaptığın şey içindi. Kardeşim."

Angus ağzına dokunduğunda yüzünü buruşturdu. "Sanırım bir dişini kırdın. Seni dava edeceğim, seni pislik."

Craig tekrar ona doğru hamle yaptı ve Angus altını ıslatacakmış gibi görünüyordu. Ben Angus'un yüzündeki saf dehşet ifadesinin tadını çıkarırken Braden ve Adam Craig'i bir kez daha geri çektiler.

İçimi bir zafer duygusu kapladı.

Ve gözlerim Craig'inkilerle buluştuğunda hızla uzaklaştı. Bana karşı büyük bir öfkeyle parlıyordu.

Bu sadece öfkemdeki alevleri körükledi.

Bu ne cüret! Bana yanlış bir şey yapmışım gibi bakmaya nasıl cüret eder!

Bakışlarımı tiksintiyle onun üzerinde gezdirdim, bu gece hissettiğim her şeyi yüzüme yansıttım.

Ağzı şok içinde gevşedi.

Hiçbir söze gerek olmadığını hissederek oradan uzaklaştım, benimle sonsuza dek birlikte olmak gibi bir niyeti hiç olmadığı halde beni sonsuza dek birlikte olmaya zorladığı için ondan nefret ediyordum.

OceanofPDF.com

Craig

Craig, Rain bardan çıkarken arkasından baktı ve bu denklemde nasıl olup da kötü adam olduğunu merak etti.

Kadının ona attığı o son bakış onu çok . Aynı zamanda onu uçan bir paniğe de sürüklemişti.

"git." Joss aniden onun yanında belirdi, yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Barı koruyabiliriz."

Craig, Joss'un yanında duran Alistair'e baktı. Arkadaşı başıyla onayladı. "Git."

Adam ona, "Bu kıçtan kurtulacağız," diye güvence verdi ve hâlâ ilgi arayan bir aptal gibi yerde oturan Angus'u işaret etti.

"Teşekkürler." Craig onları ve toplanmış olan müşteri kalabalığını iterek geçti. Aslında onların arasından geçmesine gerek yoktu. Onun geldiğini görür görmez yolundan çekildiler.

Umurunda bile değil.

O sümüklü piçi yumruklamak harika hissettirmişti.

Onun Rain'e dokunduğunu ve Rain'in de ona *izin verdiğini* gördüğünde, Craig'in kafası neredeyse patlayacaktı. Hiç böylesine incinmeyle karışık bir öfke hissetmemişti.

Evet. Çok acıdı. Çünkü birini sevdiğinde böyle olur. Seni kimsenin incitemeyeceği kadar incitebilirlerdi.

O zaman neden yaralı gibi görünen oydu?

Kız arkadaşının siyah bir taksiye bindiğini görmek için tam zamanında bodrum merdivenlerinden George Caddesi'ne çıktı. "Yağmur!" diye bağırdı, aceleyle peşinden gitti. Tam kız kapıyı kapatırken kapıya vardı ve içeri atladı.

"Ne yapıyorsun?" diye tersledi ve adam kızarmış gözlerinden ve makyajından akan gözyaşı izlerinden irkildi.

Craig onun yanındaki bank koltuğuna oturdu ve taksi şoförüne adresini verdi.

Taksi şoförü Craig'e şüpheyle bakarak, "Onu burada mı istiyorsun, hayatım?" dedi.

Rain paniklemiş görünüyordu. Muhtemelen onun bir yumruk daha atacağı düşüncesiyle. "Sorun yok."

Şoför trafiğin içinde durdu ve Craig kız arkadaşının zarif profiline baktı. Kız ona dönmeyi reddetti.

"Neden?" dedi. Neden o şerefsizle flört ettiğini mi, neden ona canını yakmış gibi baktığını mı, yoksa onu hiç ağlarken görmediği halde neden şu anda ağladığını mı , emin değildi.

"Burada olmaz," diye fısıldadı, parmakları elbisesinin kumaşına kıvrılmıştı.

Onunla ilgili her şey yaralı ve savunmasızdı ve ne kadar kızgın olursa olsun, tek yapmak istediği onu kendine doğru çekmek ve hissettiği acıyı ortadan kaldırmaktı.

Onun yerine dairesine dönerken yol boyunca mutlak bir sessizlik içinde oturdular. Craig cüzdanını ve anahtarlarını barda unuttuğu için pahalı taksi ücretini kadın .

Kadın isteksizce onu dairesine aldı ve geniş oturma alanına doğru ilerlediler.

"Yani." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve kanepenin koluna oturdu. "O herifin sana dokunmasına izin vermenin neden iyi bir fikir olduğunu düşündüğünü söylemek ister misin? Sonra da ona vurduğum için neden bu kadar sinirlendiğini anlatmak ister misin?"

Yağmur onun yanından geçerken şöminenin üzerindeki aynada kendi yüzünü . Bulaşmış makyajını silerken yansımasına acı bir gülümseme verdi. Adamın aynadan kendisine baktığını fark edince gülümsemesi kayboldu. "Ona vurduğun için kızmadım. O kısımdan oldukça keyif aldım. Teşekkür ederim."

"Bir değil," dedi huysuzca. "Peki ya sana dokunmasına izin verdiğin kısım?"

Angus'un ona dokunması önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti ve Craig kışının önünde olmasını diledi, böylece onu tekrar yumruklayabilecekti.

"Çabucak tırmandı. Düşündüğümde daha zekiymiş. Bir şeylerin peşinde olduğumu biliyordu. Sürüngen gibi davranıyordu. Onu itmek üzereydim."

Öfke onu boğuyordu. "Yani o pislik sana mı saldırıyordu?" Ayağa kalktı, onu öldürmek için bara geri dönmek istiyordu.

Başını iki yana salladı. "Sadece benimle dalga geçiyordu."

Craig, Angus'un kendisiyle uğraşmasına izin verecek konumda olduğu gerçeğini düşündü. "Peki bunu nasıl başardı? Anlaştığımızı sanıyordum.

tüm bu çocukça intikam senaryosunu aşmıştın. Ona yaklaşmana ne sebep oldu?"

Onunla yüzleşmek için dönerken gözleri öfkeyle parladı. "Bir, ben ona yaklaşmadım, o bana yaklaştı! Ve ikincisi, bu işin peşini bırakmayı asla kabul etmedim."

"Artık bu işin peşini bırakacaksın!" diye bağırdı. "Kız kardeşinin bu konuda ne hissedeceğini sanıyorsun? Eski erkek arkadaşından intikam almak için ne gerekiyorsa yapmanı gerçekten sorun etmeyeceğini mi ? Gerçekten eski sevgilisini becermeni sorun etmeyeceğini mi düşündün?"

"Onunla asla yatmazdım!" Rain bağırdı. "Ben fahişe değilim! Tanıdığım bazı insanların aksine!"

Sanki kız ona vurmuş gibi hissederek geri çekildi. "Peki bu ne anlama geliyor?"

"Bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyorsun," diye tıslayarak ona doğru bir adım attı. "Ben tam bir aptalım!"

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Bu gece o barda oturup seni o kadınlarla izlemek zorunda kaldım." Konuşurken sesi çatallaştı.

Craig, kadının sesinde duyduğu acı ve gözlerinde gördüğü incinme karşısında birdenbire içinde tatsız ve huzursuz bir şeyin yerleştiğini hissetti. Görünüşe göre acı ve incinmeye kendisi neden olmuştu. "Müşteriler mi?"

"Müşterileriniz." Acı acı gülümsedi. "Saçına dokunduğun, göğsüne dokunduğun ve göz kırıp gülümsediğin ve güzel dediğin diğerleri. Tıpkı senin bana güzel dediğin gibi."

"Rain, bu aynı şey değil." Adam başını salladı, kızın bunun aynı şey olduğunu düşünmesine bile şaşırmıştı. "Bu iş."

"Hayır." Yorgun bir şekilde başını salladı. "Benimle birlikte olduğunu söyledin, bu da her ne sebeple olursa olsun kadınlarla flört etmenin artık söz konusu olmadığı anlamına geliyor. Bunu istememelisin ya da buna ihtiyaç duymamalısın ve ben aynı odadayken kesinlikle bana dikkat etmelisin!"

"Rain-"

"Biliyor musun, Joss ve Braden gözlerini birbirlerinden alamıyorlar," dedi aniden ve bir an için onun kafasını karıştırdı. "Onları izledim. Gece boyunca gözleri hep birbirini buldu. Ve tabii ki ben de seni izliyordum. Ama sen beni nadiren arıyordun. Ya orada olduğumu unutmuştun ya da seni flört ederken görmemi umursamıyordun. Hangisiydi ? Çünkü hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyorum."

" bir şey değil." Ona doğru bir adım attı, açıklayacak, onu sakinleştirecek kelimeleri bulmaya çalışıyordu.

"Bana dokunduğu için Angus'a yumruk attın," dedi, kaşlarını çatarak. "Barlarda benim üzerimde hak iddia ediyorsun ve bana bakan erkeklere göz dikiyorsun. Ben seninim. Şimdilik. Ama benim değilsin. Başka kadınlarla flört edebilirsin ve bunu benim önümde yapabilirsin ve benim bunu sorun etmemem gerekir."

Daha fazla tedirginlik kapladı içini çünkü onun ne demek istediğini anlamaya başlamıştı. Onun bir grup erkekle flört etmesini izlemek zorunda kalsaydı o da öfkelenirdi... ve daha da önemlisi bunu onun önünde yapsaydı.

"Özür dilerim." Başını salladı ve ona doğru son bir adım attı. Onu kendine çekmek için can atıyordu ama beden dili ve ifadesi henüz ona dokunmaması gerektiğini haykırıyordu. "Haklısın. Düşüncesizceydi. Ama bir anlamı da yoktu. İyi bahşiş almak için müşterilerle flört ediyorum."

"Bundan hoşlanmadım. Beni incittin."

pişmanlık kapladı. "Sevgilim, seni incittiğim için çok özür dilerim. Bunu asla yapmak . Söz veriyorum."

Yüz ifadesi biraz yumuşadı. "Sadece bahşiş için miydi?"

"Elbette," dedi ısrarla. "Senden başka kimseyi istemiyorum." "Yani bir daha yapmayacak mısın?"

Şaşkınlık sırası ondaydı. "Ne?"

"Müşterilerle ya da başka kadınla flört etmeyecek misin? Bana olan saygımdan."

"Rain, bahşişlere ihtiyacım var."

Gözleri kısıldı. "Peki ya ben? Bana ihtiyacın var mı?"

Yenilenmiş bir öfke kapladı içini. "Kimse bana ne yapacağımı söyleyemez. Burada benim işimden . Bunun ilişkimizle hiçbir ilgisi yok."

Rain sanki ona vurmuş gibi irkildi ve kemiren suçluluk duygusundan dolayı da irkilmiş olabilirdi. Gözlerini kaçırıp ve adam aşağıya bakarak onun ellerini yumruk haline getirdiğini gördü. Tekrar profiline baktığında çenesinin gergin olduğunu ve kirpiklerinde gözyaşlarının titrediğini gördü.

Gözyaşlarıyla savaşıyordu. Ve kaybediyordu.

Sebepler olduğu gözyaşları. "Yağmur," diye yalvardı. "Bu sadece işim için. Hiçbir anlamı yok."

"Ama olmalı!" diye bağırdı, gözyaşları yanaklarından süzülürken şimdi ona doğru dönüyordu. "Bunun beni kötü hissettirmesi senin için önemli olmalı."

"Sevgilim, benimle tanışmadan önce yaşadığın sorunları ilişkimize yüklüyorsun," dedi olabildiğince nazik bir şekilde. "Bu hiç adil değil."

Ona dünyanın en aşağılık pisliğiymiş gibi ters ters baktı. "Haklısın," dedi, sesinde nefret ettiği acılık geri gelmişti. "Küçükken tüm dünyamı kaybettim ve bana sarılmaktansa tokat atmayı, övmektense sözle kesmeyi daha iyi bilen alkolik bir teyzeye bırakıldım. İşte Darraign " Kolundaki dövmeyle işaret etti. "Benim şirketim bu. Aklanma. Bana değersiz olduğumu söyledi, beni buna inandırmak için çırpındı. Asla kendim için bir şey yapamayacağımı söyledi. Büyüklüğe layık olmadığımı.

"Darraign onun yanıldığını kanıtlıyor. Ama daha da kötüsü, çocukken gördüğüm tek sevgi, kendisi de henüz bir bebek olan Darcy'den geliyordu. Teyzem beni sevmeyi reddetmekle kalmadı, neredeyse her gün bana başka kimsenin beni sevmeyeceğini söyledi. Yine de bu beni soğuk yapmadı, tekrar incinmeye karşı savunma geliştirmeme neden olmadı. Aksine aptal olan bendim. Beni daha çok sevmek istememi sağladı, beni onun yanlış olduğunu kanıtlayacak kadar çok seven birini bulmak istememi sağladı." Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu ve adam ona uzanmaktan kendini alamadı. Yağmur sanki onun dokunuşuna katlanamıyormuş gibi ellerinden kurtulmaya çalıştı ve Yağmur'un onu reddetmesi karşısında içi burkuldu. "Belki bu beni saf ve aptal yapıyor ama her şeyi istiyorum. Bu berbat yalnız varoluşta bir kez olsun bir insanın beni onu tüketecek kadar tamamen sevmesini istiyorum. Bunu istiyorum. Ben acı çektiğimde onun da acı çekmesini istiyorum. Beni inciten kişi olmamak için elinden gelen her şeyi yapmasını istiyorum." Ondan iki adım daha uzaklaştı. "Sen o adam değilsin. Ve daha azına razı olmayacağım."

Sorduğu şeyin büyüklüğünden korkmak yerine, Craig onun kendisini sevmek istediği adam olarak görmemesine öfkelenildi. Kalbi göğsünde paramparça olacağını düşündürecek kadar sert çarpıyor muydu? Göğsü onu incittiği ve onu incittiği için nefret ettiği için ağrııyor muydu? Bu yeterli değil miydi?

"Ben o adamım," diye söz verdi kısık sesle. "Bu gece seni incittiğim için nefret ediyorum. Nefret ediyorum. İstedğin ve hak ettiğin her şey olmak istiyorum. Ama sevgilim, burada uzlaşmak zorundasın. Sen de gerçekliğe adım atmalı ve hiçbir erkeğin mükemmel olmadığını anlamalısın."

"Mükemmel olmasını istemiyorum," diye tersledi. "Her yönden tek eşlilik istiyorum. Aptal değilim Craig, erkeklerin ve kadınların karşı cinsten birinin çekici olup olmadığını her zaman fark edeceklerini biliyorum. İmkânsızı istemiyorum. Sadece bu konuda bir şey yapmamı istiyorum.

cazibe. *istemeyecek* bir adam istiyorum çünkü Ben."

"İstemiyorum!" diye bağırdı hayal kırıklığı içinde. "Bu benim lanet işim için. Bahşış parası!"

"Bahşışe gerçekten bu kadar çok mu ihtiyacın var?" "Bana güvenmene gerçekten ihtiyacım var!"

"Bunu benim bakış açımdan görmeye istekli değilsen nasıl yapabilirim?" Yanaklarını sildi. "Bu ne cüret?" diye fısıldadı kırık bir sesle. "Bunu sorduğum için beni deli gibi hissettirmeye nasıl cüret edersin? Beni bok gibi hissettirdiğin için."

Panik onu ele geçirmeye başladı. Onu incittiği için kendini kötü hissediyordu ve onu rahatlatmak istiyordu ama aynı zamanda inandığı şeyi savunması gerekiyordu. Ona olan sevgisinin kendisini zayıf bir itici güç haline getirmesine izin veremezdi. "Bunu yapmak istememiştim. Ama artık bunun hiçbir anlamı olmadığını biliyorsun. Bunu kabul etmek zorundasın. Kabul et Rain, lütfen. Hiçbir kadının işimi nasıl yapacağımı ya da hayatımı nasıl yaşayacağımı dikte etmesini istemiyorum. Senin bile. İlişki böyle bir şey değildir."

Tam o anda Yağmur'un içinden bir soğukluk dalgası sızmış gibiydi. Adamın karşısında titredi ve sözleri buz parçaları gibi döküldü. "Dairemden ve hayatımdan çık git. Bir daha da geri gelme."

Craig

Üç gün.

Üç boktan, lanet olası berbat gün.

Rain onu evinden atalı o kadar olmuştu.

Craig hâlâ onun kendisine güvenmemesinin ne kadar acı verdiğini anlayamıyordu.

Son yetmiş iki saat boyunca telefonunu pek çok kez eline almış, onu aramak, sesini duymak, bu karmaşayı istemişti. Ama gururu ve incinmişliği onu durdurdu.

O yürüyen bir yaralıydı ve aşık olduğunda biraz huysuz bir piç olduğu ortaya çıktı.

"Ara onu artık," terslemişti Joss, barda onunla kısa konuştuğunda.

"Sen kendi işine bak," diye karşılık verdi.

"Braden ve ben bazı şeyler yaşarken biraz sürtük davrandığımı hatırladığım için tavrını görmezden geliyorum. Ama sadece bu kadar saçmalığa katlanabilirim, Craig. Ya kendine çeki düzen ver ya da evde bırak."

Evde bırak.

Bu sözler onu tam da buna, son birkaç gündür telefonlarına çıkmadığı annesine götürdü.

"Endişelendim," dedi adam kapıdan içeri adımını atar atmaz. "Özür dilerim." Adam onu kucaklamak için kendine çekti ve kadın önce irkilmiş gibi göründü.

Ona sarılıyordum.

"Endişeliyim," diye tekrarladı usulca. " oluyor?"

Onu tutmayı bıraktı ve yorgun bir şekilde iç çekti. "Önce kahve?"

Annesinin mutfağında oturan Craig, annesinin onlara kahve yapmasını izledi,

Bakışları endişeyle ona yöneldi. Sonunda onun yanındaki masaya oturdu.

"Rain ile aranızda bir şey mi oldu?"

Bu soru ani ama tanıdık bir paniğe yol açtı. Rain'i bir daha göremeyeceğini düşünmesine her izin verdiğinde, göğsünün çöktüğünü hissediyordu.

"Biz ." Bir şekilde kelimeleri söylemeyi başardı.

Annesi onun elini kendi eliyle kapattı. "Ne oldu?"

Ve böylece ona her şeyi anlattı, onun teselli ve tesellisine ihtiyacı vardı.

Şaşırtıcı bir şekilde, aldığı şey bu değildi.

Onun yerine kaşlarını çatı. "Seni inatçı, inatçı çocuk." İçinden öfke fışkırdı. "Ne?"

Annesi masadan kalkıp ayağa kalktı ve heyecanlandığında her zaman yaptığı gibi adımlarını hızlandırdı. "İlişkiler uzlaşmayla ilgilidir, Craig! Birini bulduğuna inanmıyorum, seni gördüğüm en mutlu insansın, Mags Rain'in harika olduğunu söyledi ve sen kibirli bir aptal gibi davranarak bunu mahvediyorsun!"

Craig şaşkın bir sessizlik içinde oturdu.

O da bitirmemişti. Ellerini masaya yaslayarak yüzünü onunkine yaklaştırdı. "Tek eşli bir ilişkide bir numaralı kural: Asla başka bir kadınla flört etmezsin, özellikle de şu anki kadının önünde. Bu kuralın istisnası yoktur."

"Anne, ipuçlarım-"

"Bahşişleriniz pencereden uçarak atlayabilir! Gerçekten bana bahşişlerin sevdiğin kadından daha önemli olduğunu mu söylüyorsun?"

Hayal kırıklığıyla kızardı. "Mesele bahşişler değil. Bu işin prensibiyle ilgili."

"Yağmur aşırı romantik olabilir, bilemiyorum. Ama onun önünde biriyle flört etmeyecek kadar ona saygı duymanı istemek aşırı romantik olmak değildir. Bu çoğu kadının senden isteyeceği bir şey. Birbirimizi ilk görmeye başladığımızda babandan istediğim buydu ve o da soğukkanlı davranıyordu. Daha önce hiç tek bir kadınla çıkmamıştı. Hiç ciddi olmamıştı. Ona ya sadece ben olacağımı ya da hiçbir şey olmayacağını söyledim. Lanet gururunu bir kenara bıraktı ve benimle ciddileşti. Ve sen . . . o kız seni geri alana kadar gururunu ayaklar altına alıp yalvarıp yakaracaksın. Yoksa onu sevmiyor musun?"

Onun sözlerini sindirirken hemen paniğe kapıldı. Rain'in aşırı hassas davrandığına o kadar inanmıştı ki, hatalı olanın kendisi olduğu bile gelmemişti. "Beni geri kabul eder mi bilmiyorum."

"Denemeden bilemezsin."

Yağmur

Onu özledim. Onu özlemiştim ve bu yüzden her yerim ağrıyordu. Darcy'yi sonsuza dek kaybettiğimi düşündüğümde içimi, göğsümü, hatta çenemdeki kasları kemiren bir güçsüzlük hissi duymuştum. Şimdi yine öyle hissediyordum ama bu kez acıya yakıcı bir özlem eklenmişti.

Ve bu yüzden ondan nefret ettim.

Ama ondan nefret ediyordum çünkü onu gerçekten seviyordum.

Kendi hatam olduğuna karar verdim. Onunla tanıştığım andan itibaren Craig Lanaghan'ın Tanrı'nın yeşil dünyasını süsleyen en büyük çapkın olduğunu biliyordum. Olmayı bekleyen bir kalp kırıklığıydı. , biliyordum, biliyordum! Yine de onun açık kollarına gülümseyerek girmiş ve beni hayal kırıklığına uğratması için onu resmen hazırlamıştım.

Kendime verdiğim tüm sözler nereye gitmişti? Çok kolay bir şekilde bir kenara atılmışlardı, peki ne için? Orgazm için mi?

Hayır. Bu adil değildi. Craig bana bundan daha fazlasını vermişti. Beni güldürmüştü, dinlemişti, etrafımda olması tanıdığım herkesten daha kolaydı ve bir süreliğine kendimi özel hissetmemi sağlamıştı. Ta ki durana kadar.

Telefonumun ekranına bakarak irkildim. Craig'den üç cevapsız arama olduğunu söylüyordu.

Akmayan gözyaşlarının tanıdık yakıcılığı gözlerimi yaktı. "Allah kahretsin!" Tısladım ve ellerimin topuklarını gözlerime bastırdım. Neredeyse kırk sekiz saattir aralıksız ağlıyordum ve bundan bıkmıştım.

Bundan daha güçlüydüm. Güçlüydüm. Ama Craig şu andan itibaren hayatımdan tamamen çıksa iyi olurdu. Neden aradığını bilmiyordum. Muhtemelen dairemde birkaç kıyafet bıraktığı içindi. Eşyalarını ona geri verecektim, ancak bunu gözyaşlarına boğulmak istemeden onunla yüzleşebileceğim bir zamanda yapmayı planlamıştım.

Tekrar çalmaya başladığında telefonuma "Beni rahat bırak," diye fısıldadım.

Elime alıp ne istediğine bakabilirdim, ama yine de tanıdık sesini duyar duymaz sesimin hıçkırıklara karışmasından korkuyordum.

Dairemin zili çaldı ve sandalyemde gerildim.

Telefon görüşmeleri ve şimdi de zil sesi mi? Hafta içi gündüzleri kimse evime zile basarak gelmiyordu. Çok az sayıdaki arkadaşım hafta içi çalışıyordu ve zaten arkadaşlığın temel kuralını çiğneyip kendimi Craig'e o kadar kaptırdığım için bugünlerde onlar arasında pek popüler olduğumu düşünmüyordum.

Kapımda olabilecek tek kişi . . . Telefonuma baktım. Eminim öylece ortaya çıkmaz.

Ne de olsa bu Craig'di. Bir şey istediğinde geri adım atmazdı. Benden hâlâ ne istediğini merak ediyordum.

Telefonum zilimle birlikte çalmaya başladı.

Yapılacak en iyi şeyin ne bilmeden kendimi gittikçe daha gergin buluyordum. Ayak parmaklarım tedirginlikle çoraplarımın içinde kıvrıldı.

Ve sonra zil sesi ve telefon durdu.

Bekledim, gergindim ve bir an sonra rahatlayarak kendimi bıraktım. Bu rahatlama, onu görmezden gelerek doğru şeyi yaptığımı anlamamı sağladı. Onunla yüzleşmeye gerçekten hazır olmadığım açıktı.

BANG! BANG! BANG!

Zıpladım ve kalbim de benimle birlikte zıpladı.

"Yağmur!" Craig'in sesi daire kapımın diğer tarafından bağırdı. Belli ki sinir bozucu komşularımdan biri onu içeri almıştı.

"Rain! Orada mısın, sevgilim? Beni endişelendiriyorsun!"

Endişesi, kararlı olduğum nefreti delmeye çalıştı ama buna izin vermedim. Şaşırtıcı bir şekilde, düşündüğüm gibi sesini duyduğumda dağılmak yerine, öfkemin derimi kalınlaştırdığını fark ettim.

Her şeye rağmen ofis masamdan kalktım ve onunla yüzleşmek için koridorda ilerledim. Üzerimde eşofman altı ve eski bir *Daria* tişörtü olması umurumda değildi. Craig beni çıplak halim dışında makyajsız ve giyinik olarak hiç görmemişti. Eskiden olsa erkek arkadaşımın zırhım olmadan hakkımda ne düşündüğünü önemserdim ama Craig artık erkek arkadaşım değildi, o yüzden umurumda bile değildi.

Neredeyse.

Kapıyı çekip açtığımda beni tepeden tırnağa süzdü, yüz ifadesi sinirli bir endişeden şefkatli bir sevgiye dönüştü. İç çekti, sesi rahatlamış gibiydi.

"Tanrı'ya şükür."

"Beni gördün, şimdi git." Kapıyı kapatmak için hamle yaptım ve beni durdurmak için kolunu uzattı.

"Lütfen, sevgilim. Konuşmamız gerek."

Yüzündeki yalvaran ifadeyi ya da sesindeki sevgi dolu tonu görmek yerine, son görüşmemiz sırasında gözlerindeki inatçı öfkeyi ve duygularımı kesinlikle bencilce hiçe sayışını hatırladım.

"Evine git, Craig."

"Buraya söylemek için geldiğim şeyi söylememe izin verene kadar olmaz."

Kapıyı kapatamayayım diye sıkıştırdığı ayağına baktım. "Polisi arayabilirim." Ayağını işaret ettim. "Bazıları buna taciz diyebilir."

"Bazıları da buna çaresizlik diyebilir."

Gözlerimi ona diktim. "Neden buradasın? Söylememiz gereken her şeyi söylediğimizi sanıyordum. Sen ve ben uyumlu değiliz."

"Evet, . Ben sadece cahil bir ." İçeri doğru itti, benim de geri çekilip içeri girmesine izin vermekten başka çarem

İtmemiş olsa bile, sözleri işe . Nabzım zaten olduğundan daha da sert atmaya başladı.

Beni geri kazanmaya çalışmak için mi buradaydı?

Ve neden birdenbire kendimi bu kadar mutlu hissettim?

Flört eden piç, flört eden piç, flört eden piç, kapımı kapatıp onu oturma odasına kadar takip ederken bunu hatırlatan bir şeyler söyledim.

Odaya girer girmez, "Seni özledim," dedi. "Craig-"

"Ve tamamen hatalı olduğumu biliyorum." Teselli etmek için ellerini havaya kaldırdı ve bana doğru belli belirsiz bir adım attı. "Sen haklıydın. Sadece işim için bile olsa, başka kadınlarla flört ederek sana bu saygısızlık etmemeliydim. Düşündüğümde çok küçük, aptalca bir şey gibi geliyor ve seni bu kadar aptalca bir şey yüzünden kaybedemem. Değiştirebileceğim bir şey. Çünkü değiştirebilirim."

Sözleri geçen gece bana yaşattığı acının bir kısmını dindirmiş olsa da kendimi başımı sallarken buldum. "Hepiniz hatalı değilsiniz, Craig. Benim hakkımda haklısın. Sorunlarım var ve bunlar sadece aramızda bir sorun haline gelir. Biz çok farklıyız. Ben romantik biriyim, unuttun mu?"

"Ben de öyleyim." Aramızdaki boşluğu kapattı ve güçlü ellerinin pazularımı sardığını hissettim. Gözlerimi kısa süreliğine kapattım ve uzaklaşmadan önce dokunuşunun tadını çıkardım. "Yağmur ..."

"Sen romantik değilsin. Gerçekçisin. Benimle bir ilişki içinde olmak istediğini söylüyorsun ama bana gelecek için söz veremiyorsun. Sana sormuyorum.

Bana gelecek sözü vermen imkansız. Ama ben senin geleceğinmişim gibi *hissetmeni* istiyorum. Ve belli ki hissetmiyorsun."

Craig sert bir kahkaha attı, yüz ifadesi kuşkuluydu. "Hiçbir fikrin yok, değil mi?"

Kafam karışmıştı, kaşlarımı çattım. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Senin salonunda seks yaptığımız gece. . . Aslında ertesi sabah. Sana aşık olduğumu fark ettim. Seni birkaç saat uyurken izledim ve o kişinin sen olduğunu anladım. O sabah annem aradı ve aynen şöyle dedim: "Onu buldum anne. O yüzden orada durup bana ne hissettiğimi söyleme. Çünkü evet, sana bunun sonsuza kadar süreceği sözünü veremem ama Tanrı'dan sonsuza kadar sürmesini dilediğimi söyleyebilirim." Gözleri duygularla parlıyordu ve ben de boğazımda gözyaşlarının cevap veren yanmasını hissettim. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyordum ve ellerim çok sert titriyordu. "Başka bir kadını seni sevdiğim gibi sevebileceğimi hayal bile edemiyorum."

Gözyaşlarım kaçtı ve hıçkırıklarımı tutmak için dudağımı ısırdım.

Craig aramızdaki mesafeyi bir saniyeden kısa bir sürede kapattı ve kendimi onun kollarına sarılmış, sıkıca tutunmuş halde buldum. Nefesimi içime çektim, kendimi toparlamaya çalışıyordum ama daha önce hiç hissetmediğim bir rahatlama ve mutlulukla dolup taşmıştım. "Ben de seni seviyorum," diye boğuldum, burnumu boynuna gömdüm. "Seni çok seviyorum."

"Tanrı'ya şükür," fısıldadı, bana sarılışı sıkılaştı. "Sensiz asla olmak istemiyorum. Bu son üç gün cehennem gibiydi."

"Biliyorum." Yakışıklı yüzüne bakabilmek için biraz geri çekildim. Yanaklarını ellerimle sıktım ve ağzımı onunkine bastırdım. Nazik, sevgi dolu bir öpücük gibi başladı ama sonra dudaklarımdaki gözyaşlarının tadını alınca umutsuzluğa dönüştü.

"Seni bir daha asla incitmemek için elimden geleni yapacağım" derken sesi kısılmıştı.

Başımı salladım. "Ben de."

Ellerini saçlarımda gezdirdi, sonra vücudumda gezdirdi, dokunuşu da öpücüğü kadar çaresizdi. "Senin hakkında her şeyi bilmek istiyorum. Her bir parçanı sevmek istiyorum."

Romantik sözleri karşısında göğsüm lezzetli bir ağrıya sıkıştı. "İçime birkaç kadeh şarap koy ve susmayayım."

Alaycılığımıza güldü ve aniden beni kollarının arasına aldı. Kollarımı boynuna dolayarak küçük bir çığlık attım ve ona yapıştım.

onu. "Önce seninle sevişeceğim, sonra seni becereceğim ve sonra bana senin hakkında bilinmesi gereken her şeyi anlatabilirsin."

Bacaklarımın arasında heyecanlı bir uyarılmanın tanıdık ürpertisini hissederek sııttım. "İlk iki şey sana benim hakkımda bir şeyler anlatacak."

"Oh sevgilim, ilk iki şey bana senin hakkında çok şey anlatacak kadar uzun sürecek."

Mutlu bir şekilde güldüm, o an kendimi çok gerçeküstü hissettim. Bu sabah kendimi umutsuzluktan ağırlaşımış hissediyordum ama şimdi hayatımda hiç bu kadar hafif hissetmemiştim.

Ama sonra, Craig beni uzun ve derin öperken, duyguların zıt uçlarının mantıklı olduğunu düşündüm.

Her şeyden sonra. Aşık olmuşum.

OceanofPDF.com

Yağmur

"Harika görünüyorsun," dedim kız kardeşime.

Darcy Avustralya'ya gittiğinden beri ilk kez sabahın erken saatlerinde Skype görüşmesi yapıyorduk. Benim için sabah erken, onun için akşam. Telefon görüşmeleri ve e-postalar aracılığıyla iletişim halindeydik ama bunlar kısa sürüyordu çünkü Darcy depresyona girdiğinde kendi içine kapanırdı. Ancak son birkaç telefon görüşmemizin daha iyi geçtiğini fark ettim ve Angus'un ihanetinin onu sürüklediği karanlık yerden çıkmaya başladığını ummaya başladım.

Yüzümü özlediği için Skype'tan aramamızı önerdiğinde, kendine geldiğinden emindim. Küçük kız kardeşimin iyi olacağı için heyecanlıydım. Onu göreceğim için heyecanlıydım çünkü ben de onun yüzünü özlemiştim ve heyecanlıydım çünkü sonunda ona Craig'den bahsedebileceğimi hissediyordum.

sevdiğimizi söyleyeli altı hafta olmuştu ve bu altı hafta boyunca neredeyse birbirimizden hiç ayrılmamıştık. Annesi Karen'la tanışmış ve ona da aşık olmuşum ve neyse ki o da benden çok hoşlanıyor gibiydi.

Aramızda birlikte olduğumuzu ve birbirimize aşık olduğumuzu bilmeyen tek önemli kişi Darcy'ydi. Aşk ilişkim hakkında ağdalı bir şekilde konuşmaya başlamak için çok kırılgan bir yerde olduğunu düşünmüştüm.

Ama şimdi ... şimdi onun tekrar kendine geldiğini kendim görebiliyordum ve ona Craig'den bahsetmek için sabırsızlanıyordum.

Güzel kız kardeşim bana gülümsedi. "Her zaman harika görünüyorsun. Seni görmek çok güzel."

"Seni de. Seni çok özledim."

"Ben de seni özledim. Hem de çok." Darcy ekrana doğru eğildi. "Sana bir şey söylemem ve sonra da sana bir şey sormam gerekiyor."

Gözlerinde heyecan ve endişenin parıltısı vardı. "Her şey yolunda mı?"

"Edinburgh'a geri dönmeyeceğim."

Aptalca ekrana baktım, ani açıklamasını anlamlı kılmaya çalışıyordum.
"Rain, geri dönmek istemiyorum. Artık kötü anılarım var. Ve ben Sydney'i seviyorum."

Göğsümde keskin bir acı hissettim. "Peki ya biz?"

"Seni tekrar kaybetmek istemiyorum. Seni tekrar kaybedemem. Sen benim diğer yarımısın. Bu yüzden senden buraya taşınmanı istiyorum. Darraign'i her yerden yönetebiliriz, biliyorsun."

Kalbim küt küt atıyordu. "Avustralya'ya taşınmak mı?"

İsteksiz ses tonumu yanlış yorumladı. "Büyük bir taşınma gibi görüldüğünü biliyorum ama Rain, burayı seveceksin. Güneşi, insanları, yaşam tarzını. Harika uyum sağlayacaksın. Lütfen, lütfen bunu bir düşün."

"Ama evet desem de demesem de orada kalacak mısın?" Açıklığa kavuşturmam gerektiğini söyledim.

Başını salladığında göğsümdeki ağrı yakıcı bir sızıya dönüştü. "Bunu uzun uzun düşündüm. Tekrar tekrar düşündüm. Fikrimi değiştirmek yok, Rain. Burada çok mutluyum. Ama burada benimle olsaydın daha mutlu olurdu. Sana ne kadar ihtiyacım olduğunu biliyorsun."

Darcy. Sözleri karşısında ağlayacak gibi oldum çünkü . . .

Craig.

Craig ailesini asla İskoçya'da bırakmazdı. O hareketi asla yapmazdı. Yani ya Craig ya da Darcy olacaktı.

Aman Tanrım.

Hasta olabileceğimi düşündüm.

"Biraz görünüyorsun. İyi misin?"

Uzaklara baktım, düşünmeye çalışıyordum. *Düşün! DÜŞÜN!* "Dün gece tehlikeli bir yemek yedim."

Darcy kıkırdadı. "Bebeğim, buraya taşınman için bir neden daha. Yemekler çok güzel ve en iyi paket servis yerlerini biliyorum."

Ona zayıf bir gülümseme verdim. "Artı sütunu için bir puan daha."

"Artı sütunu için on puan değerinde olduğumu varsayıyorum?"

Darcy göz kırptı.

Ona baktım, kalbim sevgi ve korkunç bir hüznle doluydu. "Bebeğim, sen artı sütunusun."

Bana sıırıttı. "Bu bir evet mi o zaman? Lütfen evet deyin."

Craig'i terk etmeyi düşündüm ve göğsümde hissettiğim baskı dayanılmazdı.

Darcy tereddüt ettiğimi görmüş gibi ekrana daha da yaklaştı. "Lütfen, Rain. Ben Şey." Kararsızca gülümsedi. "Biriyle tanıştım. Beni mutlu ediyor. Onunla tanışmanı gerçekten çok isterim."

Korku içime işledi.

Darcy'nin bu sözleri daha önce söylediğini duymuştum. Sonuç olarak Avustralya'ya kaçtı.

Ve böylece onu bir daha hayal kırıklığına uğrattım.

Ona bu konuyu düşüneneğimi söyleyerek ayrılırsam, tüm bu gidip gelmelerimin sonunda beni nasıl bir sonuca götüreceğini biliyordum: Bir zamanlar Darcy'yi geride bırakmıştım, onu en sona koymuştum ve sahip olduğum tek aile olan kız kardeşimi yeniden kazanmam uzun zaman almıştı. Bana ihtiyacı vardı ve onu tekrar hayal kırıklığına uğratamazdım. Bu yeni adamın gerçekten iyi biri olduğundan emin olmalıydım. Onu korumalıydım, kendi seçimleri yüzünden olsa bile.

Bu duygu dalgası çöktüğünde kendimi bitkin hissettim. Gözlerim doldu ve kız kardeşime sulu bir gülümseme verirken onları mutlu gözyaşları gibi göstermek için elimden geleni yaptım. "Evet. Oraya taşınacağım."

Darcy küçük bir kız çocuğu gibi ellerini çırparak bir mutluluk çığlığı attı ve ben de gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken boğuk bir kahkaha attım. "Bak, gitmem gerekiyor çünkü üreticimizle bir telefon görüşmem var ama yarın sabah seni arayıp detayları konuşuruz, tamam mı?"

"Tamam, git, git! Yakında konuşuruz." Heyecanla el salladı ve ben de dizüstü bilgisayarımı kapatmadan önce el salladım.

Yüzü kaybolur kaybolmaz sert hıçkırıklara boğuldum, vücudumun her kasında, her sinirinde, her santiminde hissettiğim acıdan kurtulmaya çalıştım.

Acı vericiydi.

Dünyada en çok sevdiğim iki insan arasında seçim yapmak zorunda kalmanın ıstırabı

Sevdiğim adamı bırakmayı kabul etmenin ıstırabıydı.

* * *

Umutsuz ve dramatik hissederek ağladıktan sonra kendimi çalıştım. Durumu anlamaya çalıştım ve bundan kurtulmanın bir yolu olup olmadığını merak ettim.

Hiç bulamadım.

Sonunda onun için Inverness'e döndüğüm gün kız kardeşimin yüz ifadesi gözümün önünden gitmiyordu. Yüz ifadesini algılamam bir dakika sürmüştü çünkü ne kadar zayıf ve yorgun görüldüğü beni çok şaşırtmıştı. Sonra gözlerine odaklandım ve gözleri bıçak gibiydi, beni terk etme suçumdan dolayı cezalandırıcı bir şekilde doğruyordu.

Yüzündeki o ifadeyi bir daha göremezdim. Kendi ihtiyaçlarımı onunkilerin önüne koyamazdım.

Tutunduğum son umut kırıntısı da Craig'in beni dünyanın öbür ucuna kadar takip edebileceğine dair küçük bir ihtimaldi.

Craig o öğleden sonra vardiyasından önce daireme geldiğinde, ellerimin arasında soğuk bir fincan çay ile oturma odamdaki büyük rahat koltuğa gömülmüştüm. Çok gergindim, midem bulanıyordu ve titriyordum.

Daireme girerken "Sevgilim, benim," diye seslendi.

Bir süredir beni her gün bu şekilde selamlayacağına gerçekten inanıyordum. Gözlerimde yeni bir yaş pınarı oluştuğunu hissettim.

"İşte buradasın." Oturma odasına doğru yürüdü, bana doğru kararlı adımlarla geliyordu. Dün gece fazla mesai yapmış ve sabahın köründe beni uyandırmak yerine dairesine geri dönmüştü. En azından uzun bir öpücük sıradaydı.

Ama Craig aniden durdu, yüzüme baktı. "Sevgilim?" Yüzünde endişe ifadesi belirdi ve aniden yanıma gelerek yüzümü yavaşça ışığa doğru çevirdi. Kırmızı gözlerime baktı. "Ne oldu? Kimi öldürmem gerekiyor?"

Koruyuculuğu karşısında sulu bir gülümseme verdim ve bir kedi gibi eline sokuldum. "Sadece ben," dedim sesim kısıp bir şekilde.

"Yağmur." Koltuğa doğru manevra yaptı, yerime oturmadan önce beni nazikçe kaldırdı ve sonra kucağına oturttu. Hemen yüzümü boynuna gömdüm, onu içime çektim ve sıcak gücünün beni sardığını hissettim.

Tekrar ağlamaya başladım.

Craig elini omurgamda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Tamam, şimdi beni gerçekten endişelendirmeye başladın."

Akıp giden duygularımı kontrol altına almam biraz zaman aldı. Sonunda gözyaşlarımı burnumu çekecek kadar tutmayı başardım ve Craig beni görebilmesi için başımı nazikçe arkaya yatırdı.

Gözlerim onun yakışıklı, tanıdık yüzünde gezindi ve yemin ederim göğsümde bir çatlak hissettim ve duydum. Uzun süre bir arada tutmaya çalıştığım için gergindim.

Açıklamak için yeterince zamanım yoktu, gözyaşlarıma karşı çenemi sıktım.

"Darcy aradı." "Skype sohbetiniz mi?"

Dün gece molasında beni aramıştı ve onu tekrar göreceğim ve ona kendisinden bahsedeceğim için ne kadar heyecanlı olduğumu biliyordu.

"O kalıyor," diye fısıldadım, daha fazla gözyaşı dökmemek için dudakımı ısırarak. "Avustralya'da mı?"

Başımı salladım, gözyaşlarım kaçtı.

Craig'in gözleri tatlı bir sempati ve şefkatle doldu. "Ah, hayatım, çok üzgünüm. Onu ne kadar özlediğini biliyorum."

"Öyle değil." Sertçe yutkundum ve sonra derin bir nefes aldım. "Ona senden ve benden bahsetme fırsatım olmadı çünkü bombasını patlattı ..." Sabırsızca gözyaşlarımı sildim, onu seçmediğimi öğrendiğinde yüzünde belirecek ifadeyi izlerken ölebileceğimi düşünmeme rağmen kendimi onun gözlerine bakmaya zorladım. "Bana ihtiyacı olduğunu söyledi. Oraya gitmemi ve şirketi Sydney'den onunla birlikte yönetmemi istedi."

Craig'in gerildiğini hissettim, gözlerine bir inançsızlık ışığı girmişti. "Oraya gitmek mi? Temelli mi?"

Ağzım titredi. "Evet. O da biriyle tanıştı. Benim de onunla tanışmamı istiyor." Kız kardeşime verdiğim cevabın şimdi yüzümde yazılı olduğunu biliyordum.

Ve kalbi kırık görünüyordu.

Ben durduramadan bir hıçkırık patladı ve Craig beni kendine doğru çekti, o kadar sıkı tutuyordu ki zorlukla nefes alabiliyordum ama umurumda değildi. Ona aynı sertlikte .

Uzun bir süre birlikte oturduk, tek kelime etmeden, sadece hayata tutunarak.

* * *

Bir süre sonra Craig nihayet konuştu ve sesi duygu yüklüydü. "Seninle gelemem. Darcy'yle olan geçmişin yüzünden gitmen gerektiğini biliyorum ama sen nasıl aileni düşünüyorsan ben de benimkini zorundayım. Onun sana ihtiyacı olduğu gibi onların da bana ihtiyacı var."

Bu umut, ne kadar küçük olursa olsun, bir duman bulutu içinde yok oldu ve içimde oluşan çatlak parçalanarak beni sadece yarım bıraktı.

Diğer yarısını bu adamla bırakıyordum.

Ve onu ya da onu asla geri alamayacağıma inanmak istemiyordum.
"Belki bir süre sonra fikrini değiştirir."

Yüzümü ellerinin arasına aldı ve dudaklarıma yumuşak, tatlı bir öpücük kondurdu. Geri çekildiğinde üzüntüyle şöyle dedi: "Belki'lerle yaşayamayız sevgilim. Bu sadece bizi daha fazla incitir."

Başımı salladım, tekrar ağlamak istiyordum ve gözyaşlarımdan dinip dinmeyeceğini merak . "Temiz bir ayrılık o zaman?"

Beni tutuşu otomatik olarak sıkılaştı, parmakları içime girdi. Kendi duygularıyla mücadele ederken çenesindeki kaslar esnedi. "Bunun olduğuna inanamıyorum."

"Ben de öyle."

"Ona ne zaman gideceksin?"

"Bu akşam onu tekrar arayacağım. Ayarlamaları konuşacağız ama bunun mümkün olan en kısa sürede olacağını düşünüyorum."

"O zaman o zamanı geçireceğiz."

"İstersen gidebilirsin," diye teklif ettim, bunu yapmaktan nefret etmeme rağmen. "Şimdi. Eğer daha kolay olacaksa. Şimdi temiz bir mola."

"Hayır," diye hırladı, beni kendine doğru çekerek. "Burada zamanın geri kalanını birlikte geçireceğiz ve seni havaalanına götüreceğim ve uçağa binmen gerekene kadar vedalaşmayacağız."

Gözyaşları yine geleceğini bildiğim gibi geldi ama Craig'in gözyaşlarıyla bitmişti. Onları öpüp uzaklaştırdı ve beni kollarına alarak ayağa kalktı. Beni kendine yakın tutarak yatağıma götürdü ve yatırdı.

Benimle daha önce hiç deneyimlemediğim bir titizlik ve ham bir ihtiyaçla sevişti. Daha sonra, ayrılmak yerine hasta olduğunu söyleyerek işe gitti ve gecenin geri kalanını beni asla bırakmak göstererek geçirdi.

Yağmur

Sydney'de kış mevsimiydi ama Ağustos ayı oldukça ılımandı ve bana memleketteki Nisan ve Mayıs aylarını hatırlattı.

Kışın dondurucu soğuk olmamasını seviyordum. George Street'birkaç blok ötedeki gülünç derecede pahalı dairede (kız kardeşimin seçtiği ve altı ay dolduğunda taşınacağımız daire) yaşadığım üç hafta içinde, isteksizce de olsa Sydney'e hayranlık duymaya başlamıştım.

Avustralyalıların sıcaklığını sevdim. Benzer bir mizah anlayışını paylaştık, kimse kıyafetlerime ve saçıma iki kez bakmadı, bunun yerine tarzımı sıra dışı bir şey olarak kabul etti, yemekler harikaydı, suya bu kadar yakın olmayı sevdim ve şehirde Edinburgh'da kaçırdığımın farkında bile olmadığım hareketli bir canlılık vardı.

Ama bunların hiçbiri önemli değildi.

Yine de her gece yatağa girdiğimde özlemle kıvranıyordum; bazen Craig'in kollarının beni sardığını, bana sarılırken sıcak nefesini boynumda hissettiğimi hissedecek kadar derin bir özlem duyuyordum.

Gecenin karanlığında onun derin sesini duyuyordum, sevgi dolu sözcükler, seks sözcükleri fısıldıyordu. Onun sevişmesini hatırlardım ve vücudum giderek ısınırdı, komodinindeki vibratör ona olan ihtiyacımı hafifletmek için çok az şey yaptığında hayal kırıklığım artardı.

Perişan haldeydim ve hayatıma devam etmemin ne kadar süreceğini merak ediyordum.

Çünkü asla yapamayacağımdan korkuyordum.

* * *

"Sana bir bardak şarap daha getireyim mi

Rain?"

Adımın sesi beni hayallerimden uyandırdı. Liam'a baktım. Hepimizin tıkış tıkış oturduğu kabinde yanımda oturmak yerine masanın yanında duruyordu. Kımıldadığını bile fark etmemiştim.

"Lütfen." Ona küçük bir gülümseme verdim ve o da bara doğru gözden kaybolmadan önce bana sırtıttı.

Liam, Darcy'nin edindiği arkadaşlardan biriydi. Son birkaç aydır birlikte kaldığı arkadaşı Joanie'nin bir arkadaşıydı. Çoğu gece olduğu gibi, Joanie'nin kalabalık arkadaş grubunun bir kısmıyla takılıyorduk. Sol tarafımda Mei ile çıkan Amerikalı Dex vardı. Mei, Dex'in karşısında oturan Darcy ile yakındı ve Darcy'nin yeni erkek arkadaşı Xander ile onun arasına sıkışmış olan Joanie'nin yanındaydı. Kabinin sonunda, Xander'ın yanına sıkışmış bir şekilde oturan Darcy vardı.

Bakışlarımı Liam'ın geri çekilen sırtından kaçırdım ve kız kardeşiminkilerle çakıştılar. Sanki birden ne kadar mutsuz olduğumu anlamış gibi beni incelemesi hoşuma gitmemişti. Ona sahte bir gülümseme . "İyi misin?"

"Ben iyiyim."

"Sanırım Liam senden hoşlanıyor, Rain," dedi Joanie aniden ve kız kardeşimle benim aramdaki yoğun bakışmayı bozdu.

Darcy içten bir gülümsemeyle gülümsedi. "Herkes Rain'den hoşlanıyor."

"Çok konuşuyorsun," diye alay etti Joanie ve kız kardeşimden uzaklaşırken ses tonunda ve gözlerinde gerçek bir kıskançlık sezdim.

Darcy de bunu hissetti, gözüme takıldı ve yüzünü bana çevirdi. Gülmemeye çalışarak dudağımı ısırdım.

Xander aramızdaki etkileşimi fark etti ve yüzünde küçük bir gülümsemenin belirmediğini gördüm.

Kız kardeşim muhteşimdi. İkimizin de koyu, neredeyse siyaha yakın saçları vardı ama benim iri koyu kahverengi gözlerime karşılık Darcy'nin uçları kıvrık gözleri o kadar maviydi ki Santorini'yi çevreleyen suları andırıyordu. Mavi, gözlerini çerçeveleyen uzun siyah kirpiklere karşı daha da öne çıkıyordu. Büyüleyici gözlerdi. Yüz hatları da benimkinden daha rafine, daha aristokrattı. Ayrıca boyu benden daha kısa ve daha kıvrımlıydı. Muhteşimdi.

Akıllıca.

Ve güçlü.

Ne kadar güçlü olduğunu kanıtlamıştı.

Onunla çok gurur duyuyordum ve Craig olmadan ne kadar mutsuz olsam da, kız kardeşimle tekrar birlikte olabilmeyi seviyordum. Bundan da öte, hatalarından ne kadar ders aldığını görme şansına sahip olmayı seviyordum. Xander, Angus'un tam tersiydi. Hiçbir şekilde güzel bir çocuk değildi. Aslında, yapısı hariç (çok uzun boylu, çok fit bir kişisel antrenördü),

Xander o kadar da olağanüstü bir görünüşe sahip değildi. Ama onu tanıdıkça, kara gözlerindeki nazik mizahı ve kız kardeşime bir tanrıçaymış gibi bakan kendinden emin, ayakları yere basan bir adamın karizmasını gördüm.

Onu güldürdü. Hem

de çok.

Şimdiye kadar gözleri sadece Darcy'deydi.

Ve tüm bunlar için onu çok sevdim.

Darcy'nin haftalar sonra iyileştikten sonra Angus'u ve onun kendisine yaptıklarını tekrar rüyasında görmeye başladığını söylediği o meşum telefon görüşmesinin de Xander yüzünden olduğunu keşfetmişim. Onu kararlılıkla takip etmiş ve bu takip Darcy'nin Angus'la ilgili yaralarını açmıştı. Bu onun için acı verici olmuştu ama diğer tarafa geçtiğinde kesinlikle iyileşmiş görünüyordu. Kız kardeşim bana Xander'ın ona "kur yapmasını" ve onun için ne kadar zor olsa da, ona bir şans verene kadar nasıl pes etmediğini anlattı.

"Liam'ın Alman bir kızla çıktığını sanıyordum," diye araya girdi Mei ve beni Xander'la ilgili düşüncelerimden uzaklaştırdı.

Joanie kuru bir sesle, "Rain'le birlikte olmak için onu terk edeceğini düşünüyorum," dedi. "O çok seksi," dedi Mei.

Darcy'ye baktım ve onun da sessizce aynı fikirde olduğunu anladım. Bana "daha kötüsünü yapabilirsin" bakışı .

Liam seksi miydi? Pek dikkat etmemiştim. Bara tekrar baktım ve onun uzun boylu, yapılı vücudunu inceledim. Kitap yayıncılığı yapıyordu ve sörfçüydü. Zeki ve atletikti. Ve masadaki tek Avustralyalıydı. Aksanı çok seksiydi.

Daha kötüsünü de yapabilirdim.

Ama daha iyisini de yapmışım. Craig'im vardı. Liam başka bir kızın Craig'iydi.

O bana göre değildi.

"İlgilenmiyorum," diye mırıldandım, özür dileyen bir gülümsemeyle sözlerimi yumuşattım.

Dex, "O zaman Alman'ı terk etmemesi için onu uyarsam iyi olur," diye çıkıştı.

Gönülsüzce güldüm ve ne yazık ki Darcy bunu yakaladı. Kuşkuyla gözlerini kıstı ve ben de başka tarafa baktım.

Ne olursa olsun kız kardeşim Craig'i asla bilmeyecekti. Yaptığım seçimi bilmesini istemedim.

* * *

Sonraki birkaç gün boyunca Sydney'de hayat her zamanki gibi devam etti. Darcy yaklaşan sonbahar sezonumuz için tasarımlar üzerinde çalıştı ve ben de İngiltere'de Newcastle'daki üreticimizden gelen e-postalarla ve hesaplarla, müşteri sorularıyla ve çevrimiçi giyim mağazamızın güncellenmesiyle ilgilenen yönetici ve teknik destek ekibimizden gelen e-postalarla ilgilendim.

Darcy ile sahte bir güvenlik hissine kapılmıştım. Sırrımın ondan güvende olduğunu sanıyordum.

Yerel bir Çin lokantasında yemek yedikten sonra eve döndüğümde Darcy'yi elinde iPad mini'mle yatağında otururken bulduğumda yaşadığım şaşkınlığı hayal edin.

Telefonumdaki fotoğraflar oradaydı.

iPad'i çevirdi ve Craig ile benim bir fotoğrafımızı görünce derin bir nefes aldım. Loch Lomond'da bir iskelede duruyorduk. Arka planda Loch'un olduğu bir selfie fotoğrafıydı. Yanak yanağa durmuş, kameraya mutlulukla gülümsüyorduk. Birlikte harika bir gün geçirmiştik. Uzun yürüyüşler yapmış, şirin bir kafede yemek yemiş ve gece Craig beni ıssız bir turist otoparkına götürmüştü ve arabasının arkasında gençler gibi öpüşüp koklaşmıştık.

Anılar beni öldürdü.

Yüzümü buruşturmamaya çalıştım. "Ne yapıyorsun?" Mahremiyetimin ihlal edilmesine kızmıştım -özellikle de iPad'de ikimizin yatakta öpüşürken çekilmiş fotoğrafları olduğunu düşünürsek- ama daha çok paniğe kapılmıştım.

Darcy şaşkın ve incinmiş görünüyordu. "Bu Craig mi?" Paniğim daha da arttı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü Edinburgh'da, kız kardeşimin aksine, son birkaç aydır neler çevirdiğini bana anlatmaya istekli ortak arkadaşlarımız var."

"Darcy-"

"Neden bana ondan bahsetmedin?" iPad'i bana doğru salladı. "Buraya geldiğinden beri neden bu kadar üzgün olduğun konusunda endişeleniyordum, sadece memleket hasreti olduğunu ve bunu atlatacağını umuyordum. Ama bundan fazlası vardı. Bunu anlayabiliyordum. Bu yüzden evi aradım. Lucy, İskoçya'da olduğun son birkaç aydır senden neredeyse hiç haber alamadığını söyledi. Craig adında bir barmenle tanıştığını ve sonra gözden kaybolduğunu söyledi."

Yorgun bir şekilde bilgisayarımın koltuğuna çöktüm. Dairemde ofis olarak kullanabileceğim üçüncü bir oda yoktu, o yüzden yatak odamı kullanıyordum. "Adı Craig Lanaghan."

"Peki benim neden ondan haberim yok?"

Yüzündeki incinmiş ifadeden suçluluk duyarak iç çektim. "Kötü bir ve ben de yeni ilişkimle övünmek istemedim."

Yüzü öfkeyle kızardı. "Peki, tamam. İyi. Bana ondan şimdi bahsetmeye ne dersin? Artık kötü bir durumda olmadığımı ve hayatımda harika bir adam olduğunu bildiğine göre?"

Ben de öyle yaptım. Ona her şeyi anlattım. Angus'la ilgili planlarımı ve bunun beni Craig'e nasıl götürdüğünü.

İşim bittiğinde Darcy yastıklarına yaslandı, en az benim kadar bitkin görünüyordu. "Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Benden intikam almak için duyduğun yersiz ihtiyaçtan mı yoksa benim için sevdiğin adamı geride bırakmandan mı?"

"Önce sen gelirsin," dedim otomatik olarak. "Seni bir daha asla hayal kırıklığına dair kendime söz verdim."

Darcy'nin gözleri büyüdü. "Yüce Tanrım, Rain, bu mu?"

Gözlerimin yaşardığını hissederek başımı salladım ve yere baktım. "Sadece seni kaybetmek istemedim. Dünyanın öbür ucunda olsaydık seni çok özlerdim."

"Peki ya o?"

Kafamı kaldırdım ve yine resmi işaret ediyordu.

"Seni hiç görmemiştim," dedi, sesi endişeyle doluydu. "Onu seviyorsun. Onu özölüyorsun."

"Ben de seni özlerdim."

"Ama bu farklı." Başını iki yana salladı. "Aramıza asla hiçbir şey girmeyecek. Hiçbir şey. Ne yirmi dört saatlik bir uçak yolculuğu ne de on bir saatlik bir zaman farkı. Hiçbir şey." Kolunu uzattı ve dövmesini görebileceğim şekilde çevirdi.

DARRAIGN.

Sağ kolunda dövme vardı.

"Rain. Her zaman gerçekten arkamı kollayacağını biliyorum ve bunu kanıtlamak için burada bizzat bulunmana, hayatını altüst etmene ihtiyacım yok. Sevdiğin adamla aynı lanet ülkede olman gerekiyor."

Hüzünlü bir kahkaha attım. "Temiz bir ara verdik. Artık buradayım. Sadece hayatıma devam etmem gerekiyor."

"Hayır." Darcy yataktan kalktı ve bana doğru yürüdü. Kalçalarına doğru eğildi ve gözlerimin içine baktı. "Eve, Craig Lanaghan'ın yanına gitmelisin."

OceanofPDF.com

Craig

Bardaki gürültü onu rahatsız ediyordu.

Bir Cumartesi öğleden sonrasıydı ve arkadaşlarıyla birlikte futbol izlemek için oradaydı. Mekan tıklım tıklımdı ama bir masa buldukları için şanslıydılar.

Şakalar , biralar içildi ve duvarlardaki büyük düz ekran televizyonlara yuhalamalar, bağırmlar ve küfürler savruldu.

Craig birasına baktı ve üç haftadır ilk kez bir daha gülecek kadar komik bir şey bulup bulamayacağını merak etti.

Omzunda bir dürtme hissetti ve dönüp yanına sıkışmış Stevie'ye baktı. "Belki de sadece sevişmeye ihtiyacın vardır," diye teklif etti, gözlerinde endişe vardı.

Açıkçası Craig orada olmaktan mutlu görünmek için pek de iyi bir iş çıkarmıyordu.

Stevie'nin sözlerinin iyi niyetli olduğunu bilmesine rağmen Craig ona kaşlarını çatı. "Audrey seni terk etse böyle mi yapardın? Karşına çıkan ilk kuşu mu becerirdin?"

Stevie ona ters ters baktı ... ama sonra döndü ve birasını ağzına götürerek, "Haklısın," diye mırıldandı.

Craig içini çekti ve cüzdanını çıkardı. Stevie'nin yanındaki masaya bir yirmilik koydu. "Kusura bakma. Üzerimde birkaç tane var. İşe gitmeden önce eve döneceğim."

Stevie, "Oyun henüz bitmedi," diye karşı çıktı.

"Hiç havamda değilim." Ayağa kalktı ve çıkarken arkadaşlarının iyi huylu isim takmalarını görmezden geldi.

Craig dairesine doğru yürürken, hayatı boyunca ona tanıdık ve sıcak gelen şehrinin bugünlerde bu kadar garip ve boş gelmesinin ne kadar berbat bir şey olduğunu düşündü.

Nedenini biliyordu ama adını düşünmeye cesaret edemiyordu.

Dairesine vardığında, kapısının kilitli olmadığını görünce içinde bir anlık endişe hissetti. Sessizce kolu çevirdi ve

Hafif adımlarla içeri girdi.

"Biziz, tatlım!" diye seslendi annesinin sesi oturma odasından.

Davetsiz misafirin kimliğini öğrenince rahatlayan ama onun neden orada olduğunu anlayamayan Craig, ön kapıyı kapattı ve dairesinin kalbine doğru yürüdü.

Annesi, Maggie ve Jeannie'yi görünce aniden durdu. "Neler oluyor?"

Maggie bir adım öne çıktı, kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Yüzünde tanıdık, alaycı bir ifade vardı. "Bu bir müdahaledir."

"Müdahale mi?" Kaşlarını çatı, bu saçmalık için havasında değildi. "Ne için?"

"Ağzından çıkanı kulağın duysun," diye tersledi annesi. O da akıllıca çenesini kapalı tuttu.

Jeannie ona üzgün bir gülümseme verdi. "Senin için endişeleniyoruz."

Büyürken tek yaptığı onun için endişelenmektir. Nişanlısıyla tanıştığında bu endişenin bir kısmı hafiflemişti. İyi ve sağlam bir adamdı ve kız kardeşini sevdiği belliydi. Yine de Craig onun için endişelenmeyi hiç bırakmadı. Bu ailevi endişenin muhatabı olmak tuhaftı. "Ben iyiyim."

"İyi değilsin," dedi annesi, sesi kızgın çıkıyordu.

Ses tonu karşısında kaşları kalktı. Son birkaç haftadır ondan kaçıyor. Sonunda suçluluk duygusu onu geçen gece telefona çıkmaya zorlamış ve Rain'in gittiğini ve nedenini anlatmıştı. Telefonu üzgün bir sesle kapatmıştı. Kızgın değil.

"Olacağım," diye ısrar etti, her ne kadar şu anda öyle hissetmese de. Yağmur'u varlığının her zerresiyle özlüyordu.

Keder gibi hissettirdi.

Maggie aniden, "Avustralya'ya gidiyorsun," diye açıkladı.

Adam ona bir kaşını kaldırdı. "Ne?"

Anneleri en küçük kızına gözlerini devirdi. "Bunu yapacağımızı söylediğimizi sanıyordum?"

"Sadede geliyorum."

Craig sabırsızca, "Kafam karıştı, o yüzden belki de öncesine dönmeliyiz," diye önerdi.

"Kalbin kırıldığında çok hırçın oluyorsun." Maggie yüzünü buruşturdu ve kızgın bir Jeannie tarafından aniden kanepeye çekildi.

"Rain'in peşinden Avustralya'ya bizim yüzümüzden gelmediğini biliyoruz," dedi annesi. "Ama onun yanına gitmeni istediğimizi söylemek için buradayız."

Bu düşünce onu coşkuya boğdu ama her birinin yüzüne baktığında bu coşku çabucak söndü. "Sizi bırakmayacağım."

"Craig, tatlım ..." Annesi ayağa kalktı ve yüzünü ellerinin arasına ona doğru geldi. Gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu. "Orada olursan seni özleyecek miyim? Evet, özleyeceğim. Ama şu anda seni daha çok özleyorum çünkü sen sen değilsin. Rain senden büyük bir parçayı yanında götürdü ve gidip onu geri alman gerekiyor. Mutlu olmana burada olmandan daha çok ihtiyacım var."

Maggie ve Jeannie arkasından gelip kollarını onun ve annelerinin bellerine doladılar. "Annemin dediğini aynen yap." Jeannie onun yanağını öptü.

Maggie'ye baktı, kalbi göğsünde çarpıyordu. Ukala küçük kız kardeşinin yüzünde gözyaşları vardı.

"Git getir onu," diye fısıldadı Maggie. "İyi olacağız."

Onları terk etme düşüncesi ona ağır geliyordu. "Yapamam."

"Yapabilirsin," diye ısrar etti annesi, gözyaşlarının yerini alev alev yanan

kararlılık. "tüm o parayı alıyorsun ve oraya uçuyorsun. Ve oradayken belki de kendi barınızın sahibi olma hayalinizle ilgili bir şeyler yapabilirsiniz."

"Ayrıca sen gidersen Sydney'i ziyaret etmek için bir bahanem olacak," diye ekledi Maggie ve bu düşünce karşısında genç gözlerinde gerçek bir heyecan vardı.

"Mags'in dediğine aynen katılıyorum," diye güldü Jeannie.

Craig onlara inanamayarak baktı ama içindeki umut gittikçe artıyordu.

"Sana her zaman göz kulak olacağıma söz vermiştim. Babam öldüğünde... Söz verdim."

"Birkaç kıta bu sözü tutmana engel olmayacak," diye güvence verdi annesi ona. "Hayır cevabını kabul etmiyorum. Bu başka seçeneği olmayan bir müdahale."

Yağmur

Küçük mutfağımıza girdiğimde Darcy'ye "Günaydın" demek yerine "Tuhaf davranıyorsun," dedim. Kahvaltı barında oturmuş mısır gevreği yiyordu ve çiğnemenin ortasında gözlerinde sahte bir masumiyetle bana baktı.

"Mm mm mmm mmmm."

Mısır gevreğiyle karışık sözlerini "Tuhaf davranmıyorum" diye tercüme ettim. "Evet, davranıyorsun." İlk başta tuhaflığının Craig'i öğrendikten sonra vardığımız sonuçtan kaynaklandığını düşünmüştüm.

Darcy benim mutsuz olmamı istemiyordu, ben de onu yalnız bırakmak istemiyordum, bu yüzden ne yapacağımı uzun uzun düşünmeye karar vermiştik.

Darcy'nin burada, Sydney'de ne kadar mutlu ve rahat olduğunu kendi gözlerimle gördüğüme göre, tek istediğim Craig'in yanına, eve dönmekti.

Ama onu terk etmeyi seçtikten sonra beni geri korkuyordum.

Bunu Darcy'ye söylememiştim, bu yüzden son bir haftadır alışılmadık sessizliğinin ve benden uzak durmasının, bu zor kararın bir parçası olduğu için kendini suçlu hissetmesinden kaynaklandığını düşündüm.

Ancak dün gece süpermarketten eve söylediğimden daha erken geldim ve içeri girdiğimi duymadı. Ona bir şey sormak için yatak odasına girdiğimde korkmuş bir tavşan gibi sıçradı ve dizüstü bilgisayarını kapattı.

Gerçekten de çok şüpheli bir davranış.

"Neyin peşindesin?"

Darcy sertçe yutkundu ve uydurma olmadığına ikna olmadığım ağır bir iç çekti. "Aslında bunu sürpriz olarak kendim halledecektim ama dün gece beni neredeyse yakalıyordun... yani..."

Onun yanındaki tabureye kaydım. "Ee?"

Heyecanla sıırttı. "Burada, Sydney'de bir mağaza açılış partisi yapmak istiyorum." Ben sözünü kesmeden konuşmasına devam etti. "Edinburgh'da yapmadık ama burada çok iyi olur. Burada harika bağlantıları olan insanlar tanıyoruz. . . Bunlardan biri" -mümkünse gözleri daha da heyecanla açıldı- "Avustralya'nın en büyük mağazalarından birinin moda alıcısı.

bir görüşme ayarladım, eğer mağazamızı beğenirse bir anlaşma yapabiliriz ve muhtemelen lansman partisinde bize yardımcı olurlar, böylece destansı olur."

Bu haber karşısında kaşlarımı çattım. "Bağımsız kalacağımızı sanıyordum. Bir mağaza aracılığıyla satmak değil."

"Tüm detayları onunla birlikte çalışmamız gerekecek. Avukatımızın Avustralya'ya bağımsız olarak satış yapabileceğimiz bir anlaşma yapabileceğinden eminim. Diğer tasarımcılar bunu yapıyor."

"Ama biz tasarımcı değiliz." Büyüklük karşısında alnımı ovuşturdum. "Yani öyleyiz ama aynı zamanda bir online butiğiz. Butikler büyük mağazalarda satış yapmaz."

Darcy'nin yüzü düştü. "Bu fikirden nefret ediyorsun."

"Hayır. Bilmiyorum. Yaptığını sanıyordum, o yüzden bu sadece bir sürpriz, özellikle de ..."

"Burada kalmakla ilgili kararını hâlâ vermemişsin," diye sözümü bitirdi. "Peki," diye düşündü, "sana ne diyeceğim. Neden onun yerine toplantıya sen katılmıyorsun? Sen bu işin iş tarafındasın, bu yüzden bu gerçekten mantıklı."

Sanırım zararı olmazdı ve güzel bir dikkat dağıtıcı olurdu. "Tamam. Toplantı ne zaman ve nerede?"

"İki gün içinde King's Way'de bir barda. Barın rahat, gündelik ve baskısız olmasına karar verdik."

"Tamam. Orada olacağım."

* * *

Moda satın almacısı Henry Lawson ile buluşacağım King's Way'deki bir numaralı bara girdiğimde sakin ve hazırlıklıydım. Darraign'da sattığımız ürünleri büyük bir mağazaya ekleme ihtimali beni daha fazla heyecanlandırmış olsaydı gergin olabilirdim, ancak bu haliyle her şeyden emin değildim, bu yüzden toplantıya benimle görüştüğü kadar bu adamı hissetmek için de katılıyordum gibi hissettim.

Büyük bar odanın ortasına yerleştirilmişti; pencerenin yanında masalar ve tabureler, sağ tarafta ise masalar ve banklar vardı. Barın bu tarafında kimse yoktu, bu yüzden barmene gülümsedim, o da başıyla selam verdi ve diğer tarafa doğru yürümeye başladı.

Dış duvar boyunca uzanan oturma yerlerini taradım ve sonra bakışlarımı barın sonuna doğru .

Ve olduğum yerde donup kaldım.

Barın sonunda oturmuş bira içen adamın o çok tanıdık profiline bakarken kalbim kulaklarımda güm güm atıyordu.

Muhteşem bir profil.

Sevgili.

Bir düğünde ya da cenazede söylenmediği sürece bu kelime bana hep çok klişe gelmiştir ama şu anda ona karşı hissettiklerim için mükemmel bir kelimeydi.

Sanki bakışlarımı hissetmiş gibi başını kaldırdı ve gerildi. Her santimimi incelerken samimi bakışları kıyafetlerimi yaktı. Sonra uzun, güzel vücudunu tabureden kaldırdı ve yavaşça bana doğru yürümeye başladı.

Craig benden birkaç adım ötede durdu ve neredeyse sıkıntıyla inleyecektim. Onu kollarımda istiyordum.

Onu içime çekmek istedim.

Ama nedense ayaklarım hareket etmiyordu.

"Henry Lawson'ı mı arıyorsunuz?" Bana içinde muziplikten daha fazlası olan küçük bir gülümseme verdi.

Derin sesi karşısında zevkle titremeyi bıraktığımda sözlerini değerlendirdim. Ağzım şaşkınlıkla açık kaldı. "Darcy . . . Bunu o mu ayarladı?"

Craig başını salladı, yüz ifadesi birden ciddileşti. "Beni arayıp eve dönmek istediğini ama gittiğin için artık seni istemeyeceğimden korktuğunu söyledi."

Bir şaşkınlık sarsıntısı daha hissettim. Tanrım, kız kardeşim beni sandığımdan çok daha iyi tanıyordu.

"Ona neden gittiğini anladığımı ve bunu asla sana karşı kullanmadığımı söyledim.

Üç hafta boyunca senden nefret etmek, bunu kolaylaştırmak için bir neden aradım ama . Seni havaalanında güvenlikten geçerken izlerken hissettiğim sevgi ve ıstıraptan başka tutunacak hiçbir şeyim yoktu." Gözlerindeki acı eridi. "Şimdiye kadar."

"Peki neden sana gelmeme izin vermek yerine buradasın?" "Çünkü Darcy aradığında ben çoktan uçağımı ayırtmıştım. Anne, Mags ve Jeannie burada bir hayata başlamam için bana onay verdiler. Seninle birlikte. Burada inşaatta çalışan bir arkadaşımı aradım ve

Bir süre onunla kalacağım ve kendi barımı açmak için iş planlarımı incelemek üzere bankadaki bir finans memuruyla randevum var. Avustralya bana cazip geliyor. Havasını seviyorum. İnsanlarını seviyorum. Bu benim için iyi bir hamle. Birlikte olabilmemiz de bunu mükemmel kılıyor. Kendi barıma sahip olmak muhtemelen hemen gerçekleşmeyecek, ama eminim ki onu kurup çalıştırana kadar bir yerlerde iş bulabilirim. Her neyse, Darcy tüm bunları duyunca sana sürpriz yapmak istediğini söyledi ve bu küçük senaryoyu hazırladı."

Birdenbire içime dolan mutluluktan zorlukla nefes alabiliyordum. Tüm hissettiklerimi özetleyecek ne söyleyeceğimi bile düşünemiyordum. Sonunda "Buraya gel." demeye karar verdim.

Aramızdaki mesafeyi kapatıp beni kollarıyla sarmalamadan ve ayaklarımı yerden kesmeden önce bana bir sırtış fırlattı. O bana sıkıca sarılırken ben de yüzümü boynuna gömdüm.

Birkaç saniye sonra beni ayaklarıma kadar indirdi. Başını kendimle birlikte aşağı çektim ve son birkaç haftadır içimde biriken tüm özlemle onu öptüm.

Sadece haftalar mıydı? Yıllar gibi gelmişti.

"Seni seviyorum," diye mırıldandım ağzına karşı. "Seni her şeyden çok özledim."

"Ben de seni özledim," diye inledi. "Kahretsin, seni seviyorum, bayan."

Açıklamasına sırttım. Bir şairin sözleri değildi ama bana çok romantik .

Craig

Sabahın alçak ışığı, Rain'in penceresinin üst kısmında, perdeyle kapatılmamış bir cam şeridinden odanın içine düşmeye başlamıştı. Bunu onun için düzeltmesi gerekecekti.

Işık, uyuyan Rain'in yüzüne yayıldı ve Craig'in ruhu haftalardır ilk kez rahatladı.

Uyuyor olmalıydı ama jet lag onu mahvediyordu. Sydney'e vardığında Rain'le buluşmaya hazırlanmak için kalkmadan önce iki saat boyunca arkadaşının çekyatında yatmıştı. Şimdi sabahın erken saatleriydi ama onun için öğleden sonraydı ve tamamen uyanıktı. Rain'le enerjik buluşmasından sonra bile.

Parmak eklemlerinin arkasını kolunun üst kısmındaki yumuşak deride gezdirdi ve başparmağıyla tanıdık bir çilin izini sürdü. Çok uzun zaman önce o çili bir daha asla göremeyeceğini düşünmüştü.

Çile karşı duyduğu sevgi onu ele geçirdi ve dudaklarını çile bastırmak için eğilmekten kendini . Geri çekildiğinde Rain'in uykulu bakışları onunkilerle buluştu. Parmaklarını yanağına götürmeden önce ona yumuşak bir gülümseme verdi. "Jet lag mı?"

Başını salladı. "Seni uyandırmak istememiştim."

"Merak etme. Hiçbir şeyi kaçırmak istemiyorum."

bir eğlence kapladı. "Gözlerimi kapatmak istemiyorum," diye şarkı söyledi. "Uykuya dalmak istemiyorum."

"Ugh." Yüzünü buruşturdu ve gönülsüzce ona yumruk attı. "Anı mahvet, neden yapmıyorsun."

Craig güldü ve onun üzerine düşerek kıkırdamasına neden oldu. Onun burnunu öptü. "Anladığım kadarıyla Aerosmith düğün şarkı listemizde olmayacak, o zaman?"

Uykulu gözlerini kırptırdı ve bu çok sevimli değildi. "Affedersiniz?"

"Beni duydun." Uyanık olup olmadığına karar vermek için kızın bacaklarını araladı.

Sonra da onun jet lag'ını atmasına yardım edecekti.

"Düğün mü?"

Başını salladı ve zarif çenesine öpücükler kondurdu. "Bir gün."

Onun gülümsediğini hissetti. "Bir gün," diye tekrarladı.

"Çünkü," diye fısıldadı kulağına. "Bu sonsuza dek *sürecek.*"

Onun yüz ifadesini görmek için geri çekilen Craig, gözlerindeki şaşkınlığı görünce memnun . "Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" diye fısıldadı.

"Evet," dedi ona tatlı ağzını öperken. "Seni bir daha kaybedemem. Ne olursa olsun seni kaybetmemek için savaşacağım."

Rain ona yavaş, tatlı ve hafifçe kendini beğenmiş bir gülümseme verdi ve bu onu güldürdü. "Ve böylece gerçekçi olan romantik olur."

Kadının değerlendirmesine sıırttı çünkü onu tanıyan başka hiç kimse böyle bir şey önermezdi. Ama yine de başka hiç kimse onu bu kadının tanıdığı gibi tanııyordu ve hiç kimse de tanımayacaktı. "Sadece seninle, sevgilim, sadece seninle."

OceanofPDF.com

New York Times çoksatan yazarı Samantha Young'ın duygusal ve unutulmaz bağımsız romanı HERO'dan bir alıntı için okumaya devam edin! Şu anda mevcut.

Alexa Holland'ın babası, annesinin ve kendisinin onun tek ailesi olmadığını şok edici bir şekilde keşfedene kadar onun için bir kahraman gibiydi. zamandan beri Alexa, hayatını farklı bir yöne çevirmek ve babasının korkunç sırlarının dışında kendi kimliğini oluşturmak için çalışmaktadır. Ancak babasının hatalarından en az kendisi kadar zarar görmüş bir adamla tanıştığında, Alexa ona yardım etmek zorundadır.

Caine Carraway, Alexa'nın kurtuluş çabalarıyla hiçbir ilgisi olsun istemez ama onu kendinden uzaklaştırmak o kadar kolay değildir. Onun kendisinden nefret etmesini sağlamaya kararlı olan Caine, Alexa'yı sabrının sınırlarına getirir ve çekip gitmesini bekler. Ancak yaptıkları onları sadece bir araya getirir ve her şeye rağmen yoğun ve patlayıcı bir ilişkiye başlarlar.

Sadece Caine, Alexa'nın her zaman özlemini beyaz şövalye olamayacağını biliyor. Ve tehlikenin eşiğine geldiklerinde, ikisinden birini tekrar incinmekten korumak için her şeyi yapabileceğini fark eder. . . .

OceanofPDF.com

Boston, Massachusetts

Böyle bir şey .

Böyle bir şey olamaz.

Koridordan çatı katındaki dairenin açık planlı yaşam alanına doğru ilerlerken titremelerini engellemek için ellerimi yumruk yaptım. Yüksek katedral tavanları ve kocaman bir balkona bir duvar penceresi vardı. Limandan gelen su güneşin altında parlıyordu. Muhteşem bir arka plana sahip güzel bir binaydı ve ben bunların hiçbirini takdir edemiyordum çünkü *onu* orada bulmaya odaklanmıştım.

Onu dışarıda, balkonda görünce kalbim durdu. Caine Carraway.

"Alexa!"

Başım Caine'in yönünden, patronum Benito'nun iki dizüstü bilgisayar ve fotoğraf çekimi için çeşitli diğer ekipmanlarla çevrili olduğu mutfak alanına doğru döndü. Bu, selamlayarak gülümsediğim ve beni istediği yere yönlendirmesini söylediğim an olmalıydı.

Onun yerine Caine'e baktım.

O sabah içtiğim portakal suyu midemde tatsız bir şekilde sallanıyordu.

"Alexa!"

Benito aniden karşımdaydı, kaşlarını çatmış ve bana ters ters bakıyordu. "Merhaba," dedim, sesim düzdü. "Beni nerede istiyorsun?"

Benito başını yana eğmiş, neredeyse komik bir şekilde bana . Boyum beş dokuzdu. O ise sadece beş altı yaşındaydı. Ama boyunun eksikliğini kişiliğiyle fazlasıyla telafi ediyordu. "Lütfen" -bana uzun uzun iç geçirdi- "bana normal Alexa'mı geri aldığımı söyle. Anneler Günü felaketiyle başa çıkamıyorum Alexa. Bugün Caine Carraway'i *Mogul* dergisinin Kırk Yaşın Altındaki En İyi Kendi İşini Yapan Adamlar dergisi için çekiyorum. Caine kapağı süsleyecek." Omzunun üzerinden kapak modeline bir bakış attı. "Bariz bir seçim." Bana bir kaşını kaldırdı. "Bugün bir

önemli bir çekim. Bilmiyorsanız söyleyeyim, Caine Carraway Boston'un en gözde bekârlarından biridir. Carraway'in CEO'su-

"Finansal Holdingler," dedim usulca. "Biliyorum."

"Güzel. Ayrıca onun korkunç derecede zengin ve inanılmaz derecede nüfuzlu olduğunu da biliyorsunuz. Aynı zamanda çok meşgul ve memnun edilmesi zor bir adam, bu yüzden bu çekimi doğru ve hızlı bir şekilde yapmalıyım."

Dikkatim Benito'nun kafasının üzerinden, üniversiteden mezun olduktan hemen sonra başarılı bir şekilde özel bir banka kurmuş olan adama kaydı. Daha sonra şirketini genişleterek kurumsal bankacılıktan ev ipoteklerine, sigorta şirketlerine, yatırım ortaklıklarına, menkul kıymet ticaretine, varlık yönetimine kadar her şeyi içeren çeşitlendirilmiş bir iş portföyü oluşturmuştu. Artık Caine'in kendisi de etkili ve zengin iş insanlarından oluşan bir yönetim kuruluna ev sahipliği yapan büyük bir holdingin CEO'suydu.

Raporlara göre Caine tüm bunları acımasız bir kararlılıkla, kartal gözüyle organizasyonuna dikkat ederek ve güce aç bir hırsla başarmıştı.

Güzellik asistanı Marie özel dikim takım elbisesinin hatlarını düzeltirken Caine telefonda biriyle konuşmakla meşguldü. Tasarım lacivert takım elbise vücuduna tam oturmuştu. Caine uzun boyluydu, 1.80'in en az iki, bilemedin üç santim üzerindeydi, geniş omuzluydu ve gözle görülür biçimde formdaydı. Keskin elmacık kemikleri ve ince burnuyla güçlü bir profili vardı ve şu anda sabırsızlıkla Marie'nin elini çektiği saçları kalın ve benimkiler kadar siyahtı. Şu anda sıkıca tutturulmuş olsa da, fotoğraflardan şehvetli ve düşünceli bir ağzı olduğunu biliyordum.

Kesinlikle kapak modeli malzemesi.

Ve kesinlikle geçtiğin bir adam değil.

Boğazımda oluşan yumruyu yutkunarak geçiştirdim.

Annemin yakın zamandaki ani ölümünün ortaya çıkardığı tüm çirkinliklerden sonra orada, tam karşımda duruyor olması ne kadar ironikti ... ve o da bu çirkinliğin bir parçasıydı.

Altı yıl boyunca şehrin en başarılı ve huysuz fotoğrafçılarından biri olan Benito'nun kişisel asistanı olarak çalışmışım. Elbette Benito müşterilerinin yanında asla melodramatik olmazdı, sadece çalışanlarının yanında. Yine de onunla uzun süre çalıştığım için, bunca yıldan sonra kendimi güvende hissetmeliydim. Ama hissetmedim.

Açıkçası kendimi iş güvencem varmış gibi hissederdim.

Ancak üç ay önce annemi kaybetmem, ailevi sorunlarımın çirkin yüzünü neden oldu ve çoğu zaman bilmemeyi dilediğim bazı acı gerçekleri ortaya çıkardı. Cesur bir yüz ifadesi takınarak işime devam ettim. Ancak, bir ebeveyni kaybettiğinizde o kadar güçlü olmanız mümkün değil ve ne yazık ki büyük bir kadın dergisi için yapılan fotoğraf çekimi sırasında biraz duygusal bir çöküş yaşadım. Anneler Günü için bir çekimdi.

Benito anlayışlı olmaya çalışmıştı ama kızgın olduğu belliydi. Yine de beni kovmak yerine, çok ihtiyaç duyduğum bir tatile çıkmamı söyledi.

Böylece birkaç hafta sonra, Hawaii güneşi sayesinde oldukça güzel bronzlaşmış bir şekilde buradaydım ve bu sabah geldiğimde bu fotoğraf çekiminin ne hakkında ya da kimin için olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu.

Seyahatimden döndüğümde Benito'dan fotoğraf çekiminin adresini içeren ama başka hiçbir bilgi içermeyen bir e-posta almıştım. Onun asistanıydım ve son işinin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu - bu bana pek iyi gelmedi.

Bronzlaşmıştım, evet, ama annemle ilgili meseleyi hâlâ tam olarak çözememişim ve son altı yıldır uğruna kıcımları yırttığım işimin çok pahalı bir çatı katı tuvaletine atılmasına ramak kaldığı konusunda ciddi endişelerim vardı. Bugün benim için iyi geçmeliydi.

Asansörden çıkıp koridorda ve dairenin açık çift kapısında vızıldayan insanları gördüğümde endişem on kat artmıştı. Çekimde normalden çok daha fazla insan vardı, bu da özellikle önemli birini çektiğimizi gösteriyordu. Stajyerimiz Sofie bana çekim yaptığımız kişinin Caine Carraway'den başkası olmadığını söylediğinde paniğe kapıldım.

Tüm vücudum bu isme tepki olarak sarsıldı ve titremeye başladım.

O zamandan beri titremem hiç durmadı.

Caine sanki bakışlarımı üzerinde hissetmiş gibi aniden bana sertçe baktı. Birbirimize baktık, ben duygularıma tutunmaya çalışırken, o da sonunda gözlerini bıraktı, böylece gözleri vücudumda gezinebildi.

Benito, ünlülerin rahat giyinmenin onlara kendisinin ve çalışanlarının gözünün korkmadığını, çünkü yetenek olarak ünlülerin seviyesinde olduğumuzu gösterdiğine inanıyordu. Bu tutumun müşterilerinin ona daha fazla saygı duymasını sağladığına inanıyordu. Bunun yüzeysel bir saçmalık olduğunu düşünüyordum ama bu, istediğimi giyebileceğim anlamına geliyordu, bu yüzden bu fikrimi dile getirmedim. Çekimlerde sık sık

en rahat olanı tercih ettim. Bugün bu şort ve tişörttü.

Caine Carraway şu anda bana öyle bakıyordu ki. Çıplak da olabilirdim.

Kollarımda tüylerim diken diken oldu ve sırtımdan aşağı bir ürperti indi.

"Alexa," diye tersledi Benito.

"Özür dilerim," diye özür diledim, Caine'in ateşli bakışlarını ya da göğsümde oluşan yakıcı ağrıyı düşünmemeye çalışarak.

Patronum sabırsızca başını salladı. " yok, sorun . BlackBerry'yi geri al." Cihazı elime tutuşturdu. Tatile çıkmadan önce geçici personele vermesi için ona teslim etmiştim.

Benito'nun dünyası o BlackBerry'deydi. Tüm iş bağlantıları, e- postaları, iş takvimi . . her şey içindeydi. E-posta simgesinde bu sabah okunmamış on beş e-posta olduğunu gördüm"İşe başlamadan önce ekibi organize et. Limanı fon olarak kullanarak balkonda çekim yapacağız. Sonra içeride oturma alanında. Orası biraz daha karanlık, o yüzden ayarla."

O andan itibaren otomatik pilota geçtim. İşimin içini ve dışını biliyordum ve herhangi bir şeyi yetkin bir şekilde yapabilmemin tek nedeni buydu, çünkü aklım işimde değildi. Adamlarımızdan birini Benito'nun kamerasını ve dizüstü bilgisayarını balkona kurması için yönlendirirken ve ışık ekibinin daha sonra oturma odasında kurulum yapmasını sağlarken zar zor bakabildiğim adamdaydı.

Caine Carraway.

Onun hakkında bilmem gerekenden daha fazla şey biliyordum çünkü son birkaç aydır adını duyduğumda ya da basılı bir yerde gördüğümde dikkat kesiliyordum. Buna hastalıklı bir merak diyebilirsiniz.

On üç yaşında yetim kalan ve sisteme dahil edilen Caine, zorlukları yenerek liseden birincilikle mezun oldu ve eğitimine Wharton Business School'da tam burslu olarak devam etti. Carraway Financial Holdings'e yol açacak olan bankayı kurduğunda üniversiteden yeni mezun olmuştu. Yirmi dokuz yaşına geldiğinde Boston'daki en başarılı iş adamlarından biriydi. Şimdi otuz üç yaşındaydı ve akranları tarafından korkulan ve saygı duyulan, Boston'un yüksek sosyetesine kabul edilen ve şehrin en gözde bekârlarından biriydi. Son derece içine kapanık biri olmasına rağmen, sosyete sayfaları fırsat buldukça, çoğunlukla da göz alıcı etkinliklerde onun fotoğraflarını çekiyordu. Her zaman güzel kadınlarla birlikte görülüyordu, ancak aynı kadınla birkaç ay sonra nadiren birlikte görüntüleniyordu.

Tüm bunlar *yalnız, yalnız* ve bana *kapalı* olduğunu söylüyordu.

Göğsümdeki ağrı daha da şiddetlendi.

"Alexa, gel Bay Carraway'le tanış."

Nefes alışımın katlanarak arttığını hissettim ve ışık teknisyenimiz Scott'a döndüğümde Benito'nun Caine'in yanında durduğunu gördüm.

Duygularımı kontrol etmeye çalışarak yavaşça ikisine doğru yürüdüm, Caine'in siyah bakışlarının sıcaklığı altında yanaklarım yanıyordu. Yakından bakınca gözlerinin aslında koyu kahverengi olduğunu görebiliyordum. Yüzü tamamen boş bir maskeydi ama gözleri daha anlamlıydı.

Üzerimde gezinirken tekrar ürperdim.

"Bay Carraway, bu benim asistanım,
Alexa-"

"Tanıştığımıza memnun oldum." Patronum daha soyadımı söyleyemeden sözünü kestim. "Bir şeye ihtiyacınız olursa bana seslenin." Benito ya da Caine cevap veremeden hızla odanın diğer tarafına geçtim.

Scott omzumun üzerinden bana bakıyordu ve gözleri bana döndüğünde Benito'nun davranışından memnun olmadığını anladım. "Neyin var senin?" Scott söyledi.

İş arkadaşşıma omuz silktim, neden bir ergen gibi davrandığımı nasıl açıklayacağımdan emin değildim. Uzun bir açıklama olacaktı. Çok uzun. Çok kişisel.

Çünkü sadece üç ay önce Caine'in çocukluğunun mahvolmasının suçlusunun babam olduğunu keşfetmişim.

Şimdi tam karşımdaydı.

Benito'nun adımı söylemesiyle arkamı döndüğümde onu bana kaşlarını çatmış ve balkona çıkmamı işaret ederken buldum. Çekim başlıyordu.

Benito'nun arkasında durup dizüstü bilgisayardaki fotoğraflara bakarak ve onlardan önümdeki gerçek adama göz gezdirerek Caine'i güvenle inceleyebildim. Hiçbir noktada gülümsemedi. Düşünceli bir şekilde kameraya bakıyordu ve Benito ondan yüz ifadesini değiştirmesini istemeye cesaret edemedi. Başını ve vücudunu bir o yana bir bu yana çevirmesi için yönlendirdi ama Benito'nun adama karşı gösterdiği cesaret ancak bu kadardı.

Sofie bana kahve uzatırken kulağıma mırıldandı: "O düşünceli halini çok iyi beceriyor." "Eğer mutlu bir nişanlılığım olmasaydı onun yakışıklı yüzüne bir gülümseme çalışırdım. Sen bekârsın. Oraya gitmelisin. Bence kesinlikle onun yüzüne bir gülümseme kondurabilirsin."

Tepkisel bir kızarıklığı gülümsemeyle kapattım. "Bence bunu yapmak için bir jimnastikçi ve ikiz kız kardeşi gerekir, bebeğim."

Birbirimize baktık, aramızda tam olarak kahkahalar yükseliyordu. Bu kadar yoğun bir ortamda gülmek rahatlatıcıydı.

koşullar.

Ne yazık ki kahkahalarımız Caine'in dikkatini çekti. Bunu biliyorduk çünkü her şey sessizleşti ve döndüğümüzde onu merakla bana bakarken bulduk, Benito ise . . şey, öfkesinin sıcaklığıyla hem Sofie'nin hem de benim kışımı kızartmaya çalışıyor gibi görünüyordu.

Sofie sıçrayarak uzaklaştı.

"Biraz ara verelim." Benito içini çekti ve dizüstü bilgisayara yaklaştı. "Sabahtan beri garip davranıyorsun," dedi nefesinin altından. "Bir şey mi kaçırıyorum?"

"Hayır." Gerçeği ele vermemeye çalışarak ona baktım. "Kahve?"

Başını salladı, artık kızgın değildi, sadece biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Ki bu daha kötüydü.

Akıllıca davranarak aceleyle daireye geri döndüm ve banyoya yöneldim. Yüzüme soğuk su çarpmanın bana iyi geleceğini düşündüm. Avuçlarımı musluk suyunun altına tuttuğumda ellerim titredi. "Kahretsin," diye fısıldadım.

Berbat

durumdaydı

m.

Tekrar.

Artık yeterdi. İşim bir başka toplumsal patlamaya daha dayanamazdı. Elbette berbat bir durumdu ama kendimi toparlamam ve bir profesyonel gibi davranmam gerekiyordu. Bunu yapmaya kararlı bir şekilde, omuzlarımı geriye atarak banyodan çıktım ve neredeyse bir kahve fincanına çarpıyordum.

Kahve fincanı Caine'e ait iri bir el tarafından sıkılmıştı. Ona bakarken dilsiz kalmıştım. Çoğunlukla nabzım o kadar hızlı atıyordu ki, bırakın başka bir şeye konsantre olmayı, başka bir şeye konsantre olmak bile zordu.

kelimeler.

Caine bir kaşımı kaldırdı ve kahveyi bana doğru itti.

Aldım, şaşkınlığımı yüzümden tamamen atamadım.

"Bir barış teklifi," dedi ve ben onun derin, kültürlü sesiyle yeniden ürperdim. "Görünüşe göre seni saçma bir nedenden dolayı korkutuyorum."

Gözlerimiz kilitlendi ve nabzım şimdi tamamen farklı bir nedenden dolayı hızlanıyordu.

"Bugünlerde benim hakkımda ne söylüyorlar?"

Bir an için her şeyi unuttum ama onun güzel gözlerinde kaybolmanın nasıl bir şey olduğunu unuttum. "Çok," diye cevap verdim usulca. "Bugünlerde senin hakkında çok şey söylüyorlar."

Beni haksız çıkarırcasına sırtıttı; yüzünü güldürmek için bir jimnastikçiye ve onun ikizine ihtiyacı yoktu. "Beni dezavantajlı duruma düşürüyorsun. Sen

Beni tanıyorsun ama ben seni tanımıyorum." Öne doğru bir adım attı ve birdenbire onun tarafından ezici, lezzetli bir şekilde kuşatıldığımı hissettim.

Oh Tanrım, oh Tanrım, oh Tanrım. "Anlatacak pek bir şey yok."

Caine başını eğdi, koyu renk gözlerinde bacaklarımın arasında hissettiğim bir sıcaklık vardı. "Nedense bundan şüpheliyim." Gözleri benimkilere dönmeden önce dudaklarıma kaydı. "Daha fazlasını bilmek istiyorum Alexa."

"Um . . ." Eski bir klişe olan "ne dikkat et" sözü birden aklımdan geçti.

Telaşlı ve panik içinde olduğum gerçeğini kasıtlı olarak esrarengiz olmakla karıştırıyor gibiydi çünkü "Bana kendin hakkında bir şeyler anlatana kadar bu çekimi bitirmeyeceğim" diye uyardı. Vakit nakittir." Sırıttı. "Patronu mutlu etmek lazım."

Kendisini mi yoksa Benito'yu mu kastediyordu?

Ona baktım, kalp atışlarım hızlanırken avuçlarımın nemlendiğini hissettim, aramızda uzanan sessizliğin artan saniyeleriyle hızlandım. Ve işte o zaman oldu. Babamın kötü adamının kurbanı olan küçük çocuk olduğunu daha yeni keşfetmişken birdenbire hayatıma girmesi beni şaşkına çevirdi ve çılgına döndüm. "Seni tanıyorum," diye ağzımdan kaçırdım. "Hayır, yani ..." İleriye doğru bir adım attım, daha fazla mahremiyetimizin olduğu koridora doğru ilerledik. Kahve fincanı ellerimde titriyordu. "Benim adım Alexa Holland."

İçinden bir şok geçti.

Buna tanık olmak korkunçtu. Tüm vücudu ona vurmuşum gibi sarsıldı ve güçlü iş adamı gözle görülür bir şekilde karşımda soluklaştı.

Devam ettim. "Benim babam Alistair Holland. Annenle bir ilişkisi olduğunu ve nasıl bittiğini biliyorum. Ben-"

Caine'in eli beni susturmak için bir hareketle aramızdaki havayı kesti. Şokun yerini öfke almıştı. Burun delikleri de onunla birlikte alevlendi.

"Yerinde olsam dururdum." Kelimeleri tehditle gırtlaktan çıkıyordu.

Yapamadım.

"Yeni . Birkaç ay öncesine kadar sen olduğunu bilmiyordum. Ben bile-"

"Dur dedim." Öne doğru bir adım atarak beni duvara yaslamaya zorladı.

"Bunu duymak istemiyorum."

"Lütfen, dinle-"

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Bir elini başımın üstündeki duvara vurdu ve ben kültürlü, acımasız beyefendinin geçmişini gördüm.

Herkesin sandığından çok daha az gösterişli ve çok daha tehlikeli bir adamla karşılaştı. "Baban annemi baştan çıkardı ve onu uyuşturucuyla tanıştırdıktan sonra bir otel odasında aşırı dozdan ölmeye terk etti çünkü onu kurtarmaya çalışmak değerli mirasının alevler içinde kalmasını izlemek demekti." Yüzü artık bana o kadar yakındı ki nefesinin ılık pufunu dudaklarımda hissettim. "O benim ailemi yok etti. Ne ondan ne de senden bir şey istiyorum. Kesinlikle ikinizle de aynı havayı solumak istemiyorum."

Aniden duvardan uzaklaştı ve koridordan dışarı doğru yürüdü.

Çoğu kadın böyle bir sözlü saldırıdan sonra muhtemelen gözyaşlarına boğulurdu. Ben ağlamazdım. Çocukluğumda annemin her tartışmasında gözyaşlarına boğulduğunu görmüştüm ve bundan nefret ederdim. Öfkeli olduğunda ağlardı, aslında tek yapmak istediği öfkeli olmaktı.

Bu yüzden kızgın olduğumda hiç ağlamadım.

Ve beni onunla aynı iğrenç fırçayla boyanacağım bir pozisyona soktuğu için ayrı yaşadığım babama kızgındım.

Caine'in son sözleri düşüncelerime nüfuz etti. "Oh, kahretsin." Koşarak koridordan çıktım.

Caine mutfakta Benito ile konuşuyordu.

Benito Caine'in söylediği şey karşısında irkilirken midem bulandı. Diğer adama cevap vermek için dönmeden önce şaşkınlıkla bana baktı.

Caine ters ters baktı ve odada birini aramak için etrafına bakındı. Gözleri şık bir takım elbise giymiş genç bir adama kilitlendi. "Ethan, başka bir fotoğrafçı istiyorum." Sesi odada yankılanarak herkesin duymasına ve yaptıkları işe ara vermelerine neden oldu. "Ya da kapağı ben yapmam."

Ethan sertçe başını salladı. "İlgileniyorum efendim."

Dehşete kapıldım; gözlerim Benito'ya kayd, onun da aynı dehşetle ağzı açık kalmıştı. Caine buna tanık olacak kadar uzun kalmadı. Çoktan bana doğru yürümeye başlamıştı ve çıkışa için yanımdan geçerken bana bakmadı bile.

Midem bulandı.

Benito'nun sesi sessizdi, şaşırtıcı derecede sakindi. Ama sözleri öyle değildi. "Ne yaptın lan sen?"

* * *

Arkadaşım Rachel kucağındaki huzursuz çocuğu kucağının bir tarafından diğer tarafına taşıdı. "Beş saat oldu. Sakin ol. Patronun bu yanlış anlaşılmayı düzeltmek için seni arayacak."

Kızı Maisy'ye giderek artan bir endişeyle baktım. "Maisy'nin yüzü bu kadar mor olmalı mı?"

Rachel konu değişince kaşlarını çattı ve kızına baktı. "Maisy, nefesini tutmayı bırak."

Maisy inatla ona baktı.

"Hâlâ nefesini tutuyor." Rachel'ın bu durumdan neden benim kadar endişelenmediğini bilmiyordum.

Rachel yüzünü buruşturdu. "Nefesini tutmaya devam edersen oyuncak alamazsın."

Maisy komik bir şekilde uzun bir nefes verdi ve sonra bana sırtıttı.

"O bir şeytan," diye mırıldandım usulca, ona temkinli bir şekilde bakarak.

"Bir de bana sor." Rachel omuz silkti. "Görünüşe göre onun yaşındayken istediğimi elde etmek için nefesimi tutma numarasını yapmışım."

Yarısı yenmiş öğle yemeğime baktım. "Huzursuzlanmaya başladıysa çıkıp bahçelerde yürüyüşe ."

"Seni bitirmedik." Rachel yanından geçen garsona el salladı. "İki diyet soda ve bir portakal suyu daha lütfen."

Tartışmadım. Tüm arkadaşlarım arasında Rachel en ısrarcı ve zorba olanıydı. Muhtemelen bu yüzden içlerinde hâlâ düzenli olarak görüştüğüm tek kişi oydu.

Üniversitede dört yakın arkadaşlık: Ben, Rachel, Viv ve Maggie. Dördümüz arasında evli olmayan tek kişi bendim ve çocuksuzdum. Aralarında dört çocuk vardı. Yıllar geçtikçe Viv ve Maggie'yle iletişimimi kaybettim ve şimdi Rachel'ı sadece birkaç haftada bir görüyordum. İşle ve meslektaşlarımla sosyalleşmekle o kadar meşguldüm ki, eski ya da kariyerim dışında yeni arkadaşlıklar kurmaya hiç zahmet etmemiştim.

Eğer içimdeki o korkunç his doğru çıkarsa, Benito beni kovarsa, parasız, güzel bir dairesiz ve sosyal hayattan yoksun çok kötü bir geleceğe bakıyordum.

"Belki de benimkini votka yapmalısın," diye homurdandım.

Rachel iç geçirdi. "Benito seni kovmayacak. Onca sıkı çalışmandan sonra olmaz. Değil mi bebeğim?" Kızını dizinde zıplattı.

Maisy bana kıkırdadı ve başını salladı, koyu renkli bukleleri annesinin yüzüne uçuşturdu.

"Harika, üç yaşındaki çocuk bile sikildiğimi biliyor."

Rachel yüzünü buruşturdu. "Bir çocuğun önünde seviştiğini söyleyemezsin Lex." İçkilerimiz geldi ve benimkini bana doğru itti. "Şimdi sakın ol da biraz benim hakkımda konuşalım."

Bir haftadır ilk kez gerçek anlamda gülümsedim. "Ancak bana bir kez daha kovulmayacağımı söylersen."

"Lex, kovulmayacaksın."

* * *

"Alexa, kovuldun!"

Benito'nun bana bıraktığı sesli mesajın öfkeli başlangıcıyla midem bulandı.

"Bu sabah ne oldu bilmiyorum ama senin işin bitti. Ve sadece benimle değil. Olamaz! Bugün bana neye mal olduğunu biliyor musun? Caine Carraway'i o kadar kızdırdın ki *Mogul*'u ve aynı medya şirketinin diğer iki dergisini kaybettim! İtibarım tehlikede. Uğruna çalıştığım onca şeyden sonra! Şey ..." Sesi alçaldı, bu bağırmasından bile daha korkutucuydu. "Kendini mahvolmuş bil, çünkü bir daha bu sektörde çalışmayacağından emin ."

Burnumun kenarını sıktım ve titreyen, ağlamaklı bir nefes çektim.

Bu kötüydü.

Bu çok ama çok kötüydü.

OceanofPDF.com

ROMANTİZMİ SEVİYOR MUSUNUZ? '

Aşık ol
piotkus ,

Temptation at your fingertips

Rumantik kurgunun öncüsünden
karşı konulmaz bir eBuuk-ilk liste.

www.piatkusentice.co.uk

To receive the latest news,
reviews & rekabetçiler doğrudan gelen
signkutumuza

www.piatkusbooks.net/haberIette

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.